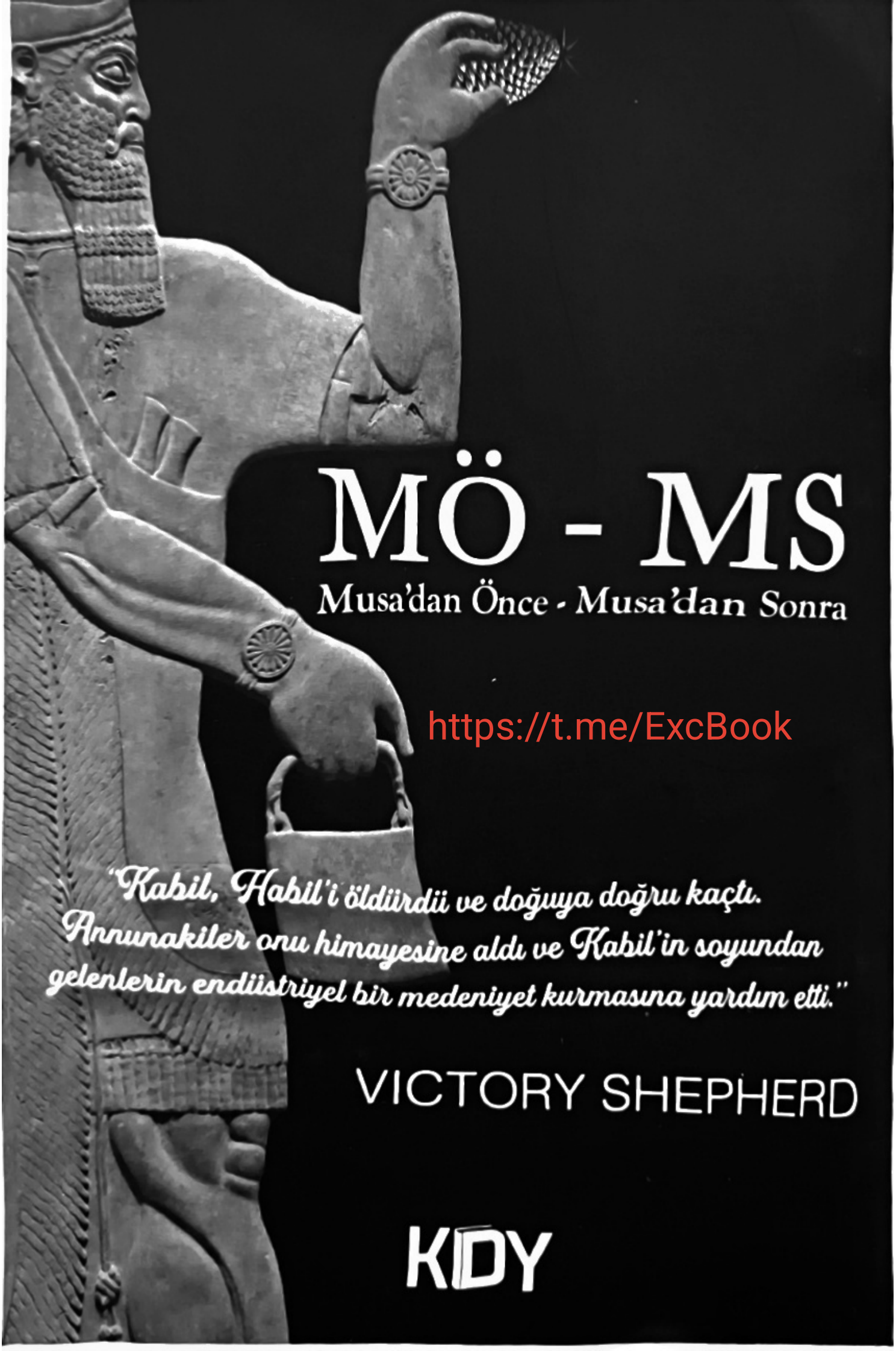

MÖ - MS

Musa'dan Önce - Musa'dan Sonra

https://t.me/ExcBook

"Kabil, Habil'i öldürdü ve doğuya doğru kaçtı. Annunakiler onu himayesine aldı ve Kabil'in soyundan gelenlerin endüstriyel bir medeniyet kurmasına yardım etti."

VICTORY SHEPHERD

KDY

MÖ - MS

VICTORY SHEPHERD

https://t.me/ExcBook
Telegram kanalımıza bekleriz..

Kitapyurdu Doğrudan Yayıncılık

M.Ö. – M.S.
MUSA'DAN ÖNCE
-
MUSA'DAN SONRA

VİCTORY SHEPHERD

KDY | kitapyurdu.com
DOĞRUDAN
YAYINCILIK

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ 9

GİRİŞ 11

FİRAVUNLA MÜCADELE VE MUCİZELER 17

ANNUNAKİLER 22

MISIR'A GİRİŞ 43

FİRAVUN NİÇİN
HZ. MUSA'NIN PEŞİNDEN GİDİYOR? 54

PİRAMİDİN PRİZMA PARÇASI 60

KUTSAL AHİT SANDIĞI 71

SÜPER RADYOAKTİF MADDE 80

MANNA 90

KUDRET HELVASI / MAN- MENNE 100

YADA TAŞI 110

KUTSAL YOLCULUĞA DEVAM 115

KUTSAL SANDIĞIN AKIBETİ 149

AHİT SANDIĞI TÜRKİYE'DE Mİ? 155

KAYNAKÇA 186

Bilime ve tarihe yön veren Hristiyan dünyası, Hz. İsa'nın doğum tarihini milat kabul ederek, dünya tarihini Milattan Önce (M.Ö.) ve Milattan Sonra (M.S.) olmak üzere iki döneme ayırmıştır.

Hz. İsa'nın doğumu, Hristiyanlar için milat kabul edilebilir olsa da dünya tarihini ortadan ikiye ayıracak kadar insanlığa etki eden evrensel bir olay değildir.

Dünya tarihinin illaki iki ayrı döneme ayrılması gerekiyorsa, bu ayrım; Hz. Musa'dan Önce (M.Ö.) ve Hz. Musa'dan Sonra (M.S.) şeklinde olmalıdır.

ÖN SÖZ

Dünya üzerine ilk Peygamber Âdem (a.s.)'dan, son Peygamber Hazreti Muhammed (a.s.)'a kadar 124.000 peygamberin geldiği ve bunlardan 315'inin Resul (kendisine kitap verilen), diğerlerinin ise Nebi (kitap verilmeyen) olduğu bazı hadis kaynaklarında belirtilmektedir. Anlaşılan o ki dünya üzerine ismini bilmediğimiz nice peygamberler gelip geçmiştir. Kesin deliller bulunmamakla beraber; yaşantılarının bir peygamber yaşantısına benzemesinden dolayı ünlü Yunan filozofu Sokrates ve onun öğrencisi Platon (Eflatun) veya Budizm'in önderi Buda'nın da peygamber olduğu söylenmektedir.

Bizim kesin olarak bildiğimiz peygamberler ise kutsal kitaplarda adından bahsedilen peygamberlerden ibarettir. Dört büyük kutsal kitapta ismi geçen peygamberlerin sayısı ise 25'i geçmemektedir. Her ne kadar farklı kutsal kitaplarda veya daha eski kutsal metinlerde farklı farklı peygamber isimlerinden bahsedilmişse de günümüzden 4500 yıl önce yazılmış Ebla tabletlerinde Abramu, Tevrat'ta Avram adıyla bahsedilen kişinin Kuran'da ismi geçen İbrahim (a.s.) olduğu gibi, değişik isimlerle bahsedilen peygamberlerin yukarıda belirttiğimiz sayı içerisindeki peygamberlerle aynı kişiler olduğunu görüyoruz.

Kutsal kitaplarda isimlerinden bahsedilen bu peygamberlerin bazılarından bir iki kez bahsedilirken bazı peygamberlerden çok daha fazla bahsedilmiştir. Kur'an-ı Kerim'de ise kendisinden en çok bahsedilen peygamber ise Musa (a.s.)'dır. Musa (a.s.)'nın ismi tam 136 kez geçmektedir. Ayrıca; Musa (a.s.), kendisine kitap verilen bir peygamber olması ve tebliğ ettiği dinin kendi adıyla

anılmasının yanında, kitap ve filmlere konu olan hayatı ile en çok bilinen peygamberlerden bir tanesi olmuştur.

Kuran'da, isminden en çok bahsedilen peygamber olmasının yanında, Kuran'ın en uzun suresinde yine Hz. Musa'nın hayatından bahsedilmesi tabii ki tesadüfî değildir. Bu çokluk ve uzunluk kavramlarının Musa peygamberin hayatında birleşmesindeki gerçek nedenin de konunun kısa ve basit olarak okunup geçilmemesi gerektiğini, içerisinde birçok şeyler barındırdığını bize anlatmaya çalışan bir işaret olarak algılamak gerekir. Bu işareti dikkate alarak Musa (a.s.)'nın hayatını okuduğumuzda, firavunun; Hz. Musa'nın Mısır'dan ayrılmasına izin vermesine rağmen son anda vazgeçip neden Hz. Musa'nın peşinden gittiği, İsrailoğullarının sürekli yanında taşıdığı Ahit Sandığı'nın içinde nelerin olduğu ya da İsrailoğullarına Allah tarafından gönderilen Kudret Helvasının nasıl bir yiyecek olduğu gibi birçok sorunun cevaplanmadığını veya üstü kapalı olarak anlatıldığını görüyoruz.

Musa peygamberin hayatını tam olarak anlayabilmek, satır aralarındaki boşlukları tamamen doldurabilmek belki de içinde bulunduğumuz bu çağda pek mümkün olamayacak gibi görünse de yaptığım araştırmalar ve ulaştığım bilgiler sonucunda soru işaretlerinin bazılarına cevap bulmaya çalıştım.

Bu kitapta; Hz. Musa'nın bilinen hayat hikâyesini kısaca sizlere anlatırken diğer taraftan da Hz. Musa'dan önceki dünyanın, bilinenden çok daha farklı bir dünya olduğunu göstermeye çalışacak ve Kutsal Ahit Sandığın izini günümüze kadar süreceğiz. Ve bu kitabı bitirdikten sonra, dünyaya artık asla eski gözle bakmayacaksınız.

GİRİŞ

Yusuf (a.s)'ın babası Hz. Yakup'un diğer bir ismi de İsrail'dir. İsrail (a.s.)'ın 12 oğlu vardır ve bu nedenle Hz. Yakup'un oğullarından gelen kavme "İsrailoğulları" denilmiştir.

Hz. Yakup, yaşadığı topraklarda kıtlık olması sebebiyle, oğullarıyla birlikte Harran'dan Kenan Diyarı diye bilinen, şimdiki adı Filistin olan topraklara göç etmiştir. Yakup'un 12 oğlundan en küçüğü olan Yusuf (a.s.)'ın kendisini kıskanan ağabeyleri tarafından kuyuya atılması ve sonrasında Mısır'a gitmekte olan bir kervan tarafından atılan kuyudan çıkartılarak Mısır Maliye Bakanı'na köle olarak satılmasıyla İsrailoğullarının Mısır'a giriş serüveni başlamış olur. Yıllar sonra Mısır hükümdarının bir rüyasını yorumlayarak Mısır'da 7 yıl sürecek bir kıtlığın olacağını ve nasıl önlem alınması gerektiğini Mısır hükümdarına anlatan Yusuf (a.s) bu olay üzerine Mısır'ın Maliye Bakanı olur. Aynı kıtlığın Kenan topraklarında olması dolayısıyla Mısır'a yiyecek almaya gelen kardeşlerini tanıyan Yusuf (a.s.), babası ve kardeşlerini bolluk bereket içinde olan Mısır'a yerleşmeleri için davet eder. Böylece İsrailoğullarının Mısır'a yerleşmeleri tamamlanmış olur. İlk geldikleri zaman sayıları 70 olan İsrailoğulların sayıları zamanla artarak 600.000 civarında olur ve Mısır yerlilerinden sonra (Kıpti), ikinci büyük kavim haline gelirler.

Yusuf (a.s.)'un ölümünden sonra onun gösterdiği yoldan ayrılıp hakikati unutan İsrailoğulları, Mısır'ın yönetimini yıldız ve putlara tapan Kıptilere kaptırmışlardır. Yusuf (a.s.), zamanında barış ve huzur içerisinde yaşayan Kıptiler yönetime geçince her geçen gün nüfusları artan, zengin ve varlıklı İsrailoğullarına yönetimi tekrar

kaptırmamak için, İsrailoğullarına zulüm, baskı ve ayrımcılık yapmaya başlamışlardır. Zulüm ve baskıların asıl nedeni inanç farklılığı olmakla beraber, yönetimi ellerinde tutan Kıptilerin ülkenin nimetlerinden tek taraflı olarak faydalanmak istemelerindendir. Kötü muamelelerden ve krallığın baskılarından kurtulmak isteyen İsrailoğulları Kenan diyarına gitmek istese de Mısır'ın yönetiminde bulunan Firavun, elindeki iş gücünü kaybetmek istemediğinden İsrailoğullarının gitmelerine izin vermemiştir.

Hz. Yusuf'un ölümünün üzerinden tam 49 yıl geçmiştir. Bu olaylar yaşanırken bir gün Firavun bir rüya görür. Rüyasında; gökyüzünde Kudüs tarafından gelmekte olan bir ateş görür. Bu ateş, gök taşı gibi gökyüzünden Mısır'a gelerek firavunun sarayını yok eder ve Kıptiler zarar görür, fakat bu ateş Mısır'da bulunan İsrailoğullarını etkilemez. Gördüğü rüyanın dehşetiyle uykusundan uyanan Firavun, gördüğü rüyanın normal bir rüya olmadığını ve bunun bir işaret olduğunu anlar. Uyanır uyanmaz rüyanın tabir edilmesi için derhal kâhinleri sarayına çağırtır. Saraya gelen gizli ilim sahibi olan kâhinler; "İsrailoğulları içinden yakın bir zamanda bir çocuk dünyaya gelecek, Mısırlıların helakine ve krallığının yok olmasına sebep olacak." şeklinde rüyayı yorumlarlar. Firavunun İsrailoğullarına karşı duyduğu nefrete birde gördüğü bu rüya eklenince Firavun, İsrailoğullarına karşı baskı ve zulümlerini artırarak devam ettirir. Firavun, kendi sonunu getirecek çocuğun dünyaya gelmesini engellemek için kâhinlerden yardım ister. Gizli ilimlere hâkim olan bu kâhinler, çocuğun anne rahmine düşeceği zamanı tahmin edip şehirdeki tüm hamilelikleri engellemeye çalışırlar, fakat başarılı olamadıklarını onun doğduğunu müjdeleyen yıldızın gökyüzünde belirmesiyle anlarlar. Firavun bu sefer de çocuğun doğduğunu işaret eden yıldız gökyüzünden kaybolunca ya

kadar İsrailoğullarından doğan her erkek çocuğun öldürülmesini emreder.

Zaten bu olaylar yaşanmadan önce Firavun, sayıları gittikçe artan İsrailoğullarının yönetimi tekrar ele almalarından korktuğundan, doğan her erkek çocuğunu öldürtüyor, kız çocuklarını ise sağ bırakıyordu. Belli bir süre sonra elindeki iş yapan insan gücü azalınca bir yıl öldürtüp bir yıl öldürtmemeye başlamıştı. Firavun, bu ana kadar binlerce çocuğu öldürmüştü. Köle gibi her işte kullandığı İsrailoğullarının sayıları iyice azalınca erkek çocuklarını öldürmeye ara vermişti. Ta ki bu rüyayı görene kadar. Erkek çocuklarının öldürülmesinden korkan İsrailoğullarına ait kadınlardan bazıları hamileliklerini gizlemeyi başarmış ve Firavun askerlerine yakalanmadan doğurdukları erkek çocuklarını yakın civarda bulunan mağaraya bırakma şansına ermişlerdi. Bu kadınlardan bazıları arada bir kaçak olarak mağaraya gider ve mağarada bulunan tüm çocukları emzirmeye çalışırlardı. Fakat Firavunun sonunu hazırlayacak olan çocuk bu mağarada değildir. Doğacak çocuğun annesi olan İmran, son güne kadar hamileliğini gizlemeyi başarmıştı, fakat doğum zamanı iyice yaklaştığında doğacak çocuğunu nasıl saklayacağını kara kara düşünüyordu. Allah, Cebrail aracılığıyla Musa (a.s.)'ın annesine, **"Onu emzir, başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman onu denize (Nil'e) bırak; korkma, üzülme. Çünkü biz onu sana döndüreceğiz ve onu peygamberlerden kılacağız."** (Kasas Suresi 7. Ayet) diye bildirir. Bu ilahî ilhamdan sonra İmran, oğlunu sepetin içine koyarak Nil Nehri'ne bırakır. Bu esnada firavun erkek çocuklarını öldürtmeye devam etmektedir. Çocuğun sepete konulup Nil Nehri'ne bırakılmasıyla, onun doğumunu müjdeleyen yıldız kaybolur. Gökteki yıldızın

kaybolduğunu gören kâhinler koşarak Firavun'a "Gökteki yıldız kayboldu, çocuk öldü." diyerek müjdeyi verirler. Yıldızın kaybolmasıyla, Mısır tahtını yerle bir edecek çocuğun o gün öldürülen çocuklardan bir tanesi olduğuna inanan Firavun çok sevinerek olayın tamamen kapandığını düşünmüştür. Mısır'da yerleşim, ülkenin tek su kaynağı olan Nil Nehri boyunca kurulduğu için, Hz. Musa'nın içinde olduğu sepet nehirde ilerleyerek Firavun Sarayı'nın sınırları içerisine kadar girer. Bu sırada saray bahçesi içerisinde, Nil'in kıyısında yıkanan Firavun'un kızı kendisine doğru gelen sepeti görür. Sepet kıyıya yaklaştığında, sepetin içinde eli yüzü düzgün, nur yüzlü, sevimli bir bebek görür. Bu çocuğun özel bir çocuk olduğunu ve ilahları tarafından kendilerine gönderildiğini düşünerek bebeği sudan alır ve annesi Asiye'ye götürür. Annesine; çocuğu nasıl bulduğunu anlatır ve bu çocuğun kendilerine tanrılar tarafından bir armağan olarak gönderilmiş olabileceğini söyler. Asiye, kızı ve kocası gibi birçok tanrıya değil sadece tek olan Allah'a inanmaktadır. Asiye, eşinin zulmünden ve çocuğunun öldürülmesinden korkan çaresiz bir annenin son kurtuluş çaresi olarak evladını Nil sularına bıraktığını anlamış ve tanımadığı bu annenin dramı, erkek çocuğu olmayan Asiye'nin kalbini yumuşatmıştır. Asiye'nin çocuğa karşı sevgi duymasının altında yatan gerçek ise; Allah tarafından Musa (a.s.)'a ayrı bir sevgi verilmesidir. Bu olaydan Taha Suresinin 39. Ayetinde; **"Onu sandığa koy; sonra onu denize (Nil'e) bırak; deniz onu kıyıya atsın da benim düşmanım ve onun düşmanı olan biri onu alsın. Benim nezaretimde yetiştirilmen için sana kendimden sevgi verdim."** şeklinde bahsedilmektedir.

https://t.me/ExcBook

Firavun, çocuğu görünce ilk başta öldürmeyi düşünse de bu çocuğun İbrani olmasına pek ihtimal vermez. O da kızı Batyah gibi çocuğun tanrılar tarafından kendisine armağan olarak gönderildiğini düşünür. Bir de Asiye'nin; "Benim de senin de gözün aydın olsun! Onu öldürmeyiniz, belki bize faydalı olur yahut onu oğul ediniriz." diyerek ikna etmeye çalışması firavunun üzerinde etkili olmuştur. Kendi sonlarını getirecek olan çocuğun öldüğünden emin olan Firavun, karısının isteği de ağır basınca çocuğu öldürmekten vazgeçmiştir. Allah tarafından çocuğa verilen sevgi, Batyah ve Asiye'yi etkilediği gibi Firavun'unda sert düşüncelerinden vazgeçmesine de neden olmuştur.

(Firavun'un karısı muhtemelen Hitit prensesidir ve bu nedenle Firavun'un yanında belli bir siyasi gücü vardır. Bu sebeple, Firavun istese de bu konuda eşi Asiye'ye karşı gelememiş olabilir.)

Hz. Musa, sarayda yetişip büyür, 40 yaşlarına gelir. Bir gün şehirde gezerken bir Kıpti ile bir İbrani'nin kavga ettiğini görür. İbrani, Musa'dan yardım ister. Musa, kendi halkından olan kişiyi korumak için Kıpti'ye bir yumruk atar ve Kıpti bu yumruğun etkisi ile hayatını kaybeder. Ölenin Firavun'un yakını olması sebebiyle, ceza olarak kendisinin de öldürüleceğini bilen Musa, Mısır'ı terk ederek Medyen beldesine gelir. Bir vesileyle Hz. Şuayb peygamberle karşılaşır ve hizmet karşılığında barınmak amacıyla yanında 10 yıl kalır. Hz. Şuayb'ın da asıl amacı barınma karşılığında Hz. Musa'ya hizmet ettirmek veya Firavun'dan saklamak değildir. Hz. Şuayb peygamber olduğundan, kendisinden sonra peygamber olacak olan Musa'yı biliyordur. Zaten Musa'nın cinayet işlemesi, sonra Mısır'ı terk ederek Hz. Şuayb'ı bulması da tesadüf değildir. Firavun saltanatını yok etmek için, Musa'yı Firavun'un sarayına yerleştiren

https://t.me/ExcBook

Allah, bu seferde Musa'yı peygamberliğe hazırlamak üzere Hz. Şuayb'ın yanına yerleştirmiştir. Hz. Şuayp, bu on yıllık süre içinde Hz. Musa'yı dünyevi duygulardan arındırıp gizli ilimleri öğreterek peygamberliğe hazırlamıştır.

FİRAVUNLA MÜCADELE VE MUCİZELER

Hz. Musa, Medyen'de kaldığı süre içerisinde Hz. Şuayb'ın kızı ile evlenmiş ve Hz. Şuayb'a işlerinde yardımcı olmuştur. Musa, Medyen'de geçen bu on yılın sonunda gerekli eğitimini tamamlamış ve ayrılma vakti gelmiştir. Hz. Musa, Hz. Şuayb'ın zamanında kendisine verdiği asayı ve eşini de yanına alarak Medyen'den ayrılır. Bu asa, Cebrail tarafından Hz. İbrahim'e verilmiş ve sırasıyla Hz. Şuayb'a kadar gelmiş, akasya ya da şimşir ağacından olduğu söylenen asadır.

Başka bir rivayete göre de Hz. Âdem ölünce Hz. Havva ve oğlu Şit, cennetten aldıkları hayat ağacının tohumunu Hz. Âdem'in ağzına koyarlar ve Hz. Âdem'i o şekilde toprağa gömerler. Yıllar sonra o tohum büyür ve büyük bir ağaç olur. Hz. Musa'nın asası dâhil birçok tılsımlı şeyin bu ağacın dallarından yapıldığı söylenir.

(Hz. Şuayb'in asayı Hz. Musa'ya devretmesi, Hz. Musa'nın peygamber olacağını önceden bildiğini gösteren başka bir işarettir.)

Hazreti Musa eşiyle birlikte, karanlık ve karlı bir gecede çaresizlik içerisinde giderlerken Tuva Vadisi yamaçlarında bir ateş görür. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." der. Oraya gelince o kutsal yerdeki vadinin sağ kıyısından, (oradaki) ağaç tarafından Allah kendisine seslenir;

-"Ey Musa! Ben şüphesiz senin Rabbinim. Hemen ayakkabılarını çıkar, çünkü sen kutsal bir vadi olan Tuva'dasın."

(Burada araya girip önemli olarak gördüğüm bu ayakkabı çıkarma olayına değinmek istiyorum. Allah'ın Hz. Musa'dan ayakkabılarını

çıkarmasını istemesindeki sebep, konuşmadan anlaşıldığı üzere Tuva Vadisi'nin kutsal bir yer olmasından kaynaklanmaktadır. Peki ama kutsal mekânlarda neden ayakkabımızı çıkarmamız gerekmektedir, bunu hiç düşündünüz mü? Örneğin; camiye girerken neden ayakkabılar çıkartılır? İçeriye ayakkabıyla girmek yasak olduğu için mi, yoksa bulunulan mekânın kirlenmemesi için mi yapılır? Tabii ki de hayır. Öyle olmuş olsaydı açık alanlarda kılınan namazlarda ayakkabıların çıkartılmasına gerek duyulmazdı. Aynı mantıkla düşünecek olursak, Tuva Vadisi'nin her yerinin toz, toprak olmasına rağmen, Allah Hz. Musa'dan niçin ayakkabısını çıkarmasını istemiştir? Kutsal mekânlarda veya namaz kılarken ayakkabıların çıkartılmasının sebebi, bilindiği gibi ortamı kirletmekten ziyade ayakların yer ile temas etmesini sağlayarak bedendeki negatif enerjiyi topraklama yoluyla vücuttan atmak, aynı zamanda da bulunulan mekândaki kutsal enerjiden en iyi şekilde faydalanmak içindir. Kutsal ya da tanrısal enerji denilen bu enerji, insanların Nur olarak adlandırdığı şeydir aslında. Nur, göksel bir enerji olup aynı zamanda pozitif bir enerjidir. Toprak ise bilindiği üzere nötrdür. Hava ile toprak arasında kalan bedenimiz ise pozitif enerji ve nötr arasında duran bir iletkendir. İşte ayakkabılarımızı çıkardığımız zaman bu iletkenliği daha da artırarak, nur dediğimiz bu kutsal enerjinin insan vücudundan daha fazla geçmesini sağlarız. Böylelikle insan bedeninden yukarıdan aşağıya sürekli bir kutsal enerji akışının olması, vücuttaki negatif enerjinin temizlenmesine yol açar. Aynı; bahçe hortumuna takılı olan musluğu açtığımızda hortumun içerisinde kalan pis suyun dışarıya atılması gibi. Enerji akışıyla temizlenen vücut, tanrısal enerjiyi almaya ve öğrenmeye daha yatkın hâle gelir. Abdest almakta ki esas gaye de budur zaten. O yüzden yerle temas eden uzuvlar ile bedenimizdeki enerji giriş noktaları yıkanılarak kutsal enerjinin insan bedenine daha fazla nüfus etmesini sağlayarak

bedenen temizlenmektir. Dua edilirken avuç içlerinin yukarıya doğru bakmasının sebebi de yine gökten gelen kutsal enerjinin vücudumuza daha rahat girmesini sağlamaktır.

Bazı yaşlı veya hasta kişiler, ayakları sürekli yıkamak yerine deriden yapılma mest giyerler ve ayağa giyilen bu mesti ıslatarak abdest alırlar. Deri normalde iletken bir yapıya sahip değilken ıslatıldığı zaman iletkenlik özelliği kazanan bir yapıya sahiptir. Ayağa giyilen mestin ıslatılma sebebinin de yine iletkenliği artırmak için olduğunu görüyoruz.)

Şimdi konuya kaldığımız yerden devam edelim. Hz. Musa'nın Allah ile konuşması devam eder:

Allah: **"Ben seni seçtim, şimdi (sana) vahyolunacak şeyleri dinle. Şüphesiz ben Allah'ım, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl. Çünkü kıyamet muhakkak gelecektir. Onun vaktini gizli tutuyorum ki herkes yaptığının karşılığını görsün. Sakın kıyamete inanmayıp kendi heva ve hevesine uyan kimse seni, ona iman etmekten alıkoymasın; sonra helak olursun. Ey Musa! Sağ elindeki nedir?"** der.

Musa: "O benim asamdır, ona dayanırım, onunla davarlarıma yaprak silkelerim ve onda başka hacetlerim (faydalanacağım şeyler) de var." der.

Allah: **"Ey Musa! onu (yere) bırak."** diye seslenir. Musa da onu bırakınca bir de ne görsün! O bir yılan olmuş, sürünüyordur.

Allah buyurdu ki: **"Tut onu, korkma; biz onu yine eski durumuna çevireceğiz. Bir de diğer bir mucize olmak üzere elini koynuna koy ki kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Bunları sana en büyük mucizelerimizden gösterelim diye yaptık. Firavun'a git, çünkü o hakikaten azdı."** der.

Ve Hz. Musa Allah ile konuşmaya devam eder.

Musa: "Ey Rabbim! Benim göğsüme genişlik ver, işimi kolaylaştır, dilimden düğümü çöz ki sözümü iyi anlasınlar. Bir de bana ailemden bir vezir ver. Kardeşim Harun'u (ver). Onunla arkamı kuvvetlendir. Elçilik işimde onu bana ortak et ki seni çok tesbih edelim, seni çok analım. Şüphe yok ki sen bizi görüp duruyorsun." der.

(Hz. Musa kekeme olduğu için, kardeşinin kendisine sözcü olarak verilmesini istemiştir.)

Allah: **"Ey Musa! Dilediğin (şeyler) sana verildi. Ben, seni kendime (peygamber) seçtim. Sen kardeşinle birlikte mucizelerimle git. İkiniz de beni anmakta gevşeklik etmeyin. Firavun'a gidin, çünkü o gerçekten azdı. Varın da ona yumuşak söz söyleyin; olur ki öğüt dinler, yahut korkar."** der.

Hz. Musa: "Rabbimiz! Onun bize kötülük yapmasından veya azgınlığını artırmasından korkarız." der.

Allah: **"Korkmayın, zira ben sizinle beraberim, işitir ve görürüz. Pazunu kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz; sizin ikinize de öyle bir güç ve yetki vereceğiz ki ayetlerimiz sayesinde size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar galip olanlarsınız."** der.

Hz. Harun'la, Hz. Musa yolda karşılaşırlar ve peygamber olarak görevlendirildiklerini birbirlerine anlatırlar. (Peygamberlik görevi verildiğinde Hz. Musa 50, Hz. Harun ise 53 yaşındadır.) Hz. Musa, bu sohbet esnasında, sarayında yaşadığı Firavun'un ölmüş olduğunu, yerine Firavun Velid'in geçtiğini, kendisine çok iyi davranan Firavun'un karısı Asiye'nin ise yeni Firavunla evlendiğini öğrenmiştir.

Hz. Musa Mısır'a girmeden, şimdi burada konuya bir ara verip Hz. Musa'nın Firavunla olan hikâyesini daha iyi anlamak için on binlerce yıl önce dünyaya ziyarete gelen akıllı insani varlıkların yani Annunakilerin zamanına gidelim. Annunakilerin hikâyesini bilmeden Hz. Musa'nın asıl amacını, neden Mısır kavmine peygamber olarak gönderildiğini anlamamız mümkün değildir.

ANNUNAKİLER

1847 yılında, Sir Austen Henry Layard tarafından Irak'ın güneyinde (Ninova) yapılan bir kazıda; M.Ö. 4000 – M.Ö. 2000 yılları arasında yaşamış olan Sümerlere ait yaklaşık 25.000 adet çivi yazısı ile yazılmış tablet bulunmuştur. Söz konusu tabletler British Museum ve Yale Babil Koleksiyonu'nda sergilenmekte olup Annunakiler ile ilgili bu bölümde anlatacağımız bilgiler, söz konusu tabletlerin çevirisinden alınmıştır.

Annunakiler, dünyamızdan 22.000 ışık yılı uzaklıkta bulunan Niburu adlı gezegende yaşayan, 3-4 metre boylarında ve on binlerce yıl ömre sahip olan, dünya insanından önce yaratılmış insani varlıklardır.

Niburu gezegeninde her ne kadar yaşam olsa da orada dünyadakinden farklı bir yaşam sürmektedir. Gezegende sürekli olarak yaşanan volkanik patlamalar sonucu gökyüzünü kaplayan volkanik bulutlar, atmosferinin yaşama elverişli olmasına olanak sağlamaktadır. Binlerce yıl önce bu volkanik yanardağların sönmesi ile gezegenin atmosferi çok büyük zarar görmüştür. Zarar gören bu atmosferin acilen onarılması gerekmekte, aksi halde Niburu gezegeni Annunakiler için yaşanmayacak bir hâl alacaktır. Bu sorunu çözmek için yapılan uzun araştırmalar sonucunda, delinen atmosferin ancak altın tozu ile onarılabileceğini keşfederler. Fakat bunun için ihtiyaç duyulan yeterli miktarda altın madeni Niburu gezegeninde bulunmamaktadır. Alalu adlı bir Annunaki, yaptığı araştırmalar sonucunda gerekli olan altının Dünya'da olduğunu tespit eder ve detaylı inceleme yapmak üzere göksel arabasıyla dünyaya gider. Dünyanın, kendileri için %80 yaşanılabilir bir yer olduğu ve gerekli altının dünyada bulunduğu bilgisini Niburuya iletmesinden sonra,

Niburu kralı Anu, oğlu Enki ile birlikte elli kişilik bir ekibi dünyaya gönderir. Dünyaya gelen ekip; bir miktar altın çıkartarak deneme amaçlı Niburu'ya gönderir. Deneme amaçlı Niburu'ya gönderilen altınların, gezegenin atmosferini onarmada başarılı olmasından dolayı Anu, bu sefer oğlu Enki'nin yanına diğer oğlu Enlil ve kızı Ninmah'la beraber 600 Annunakiyi de dünyaya gönderir.

Annunakiler, her ne kadar insanlara çok benzese de dünyadaki atmosfer, hava sıcaklığı gibi bazı yaşam koşulları Annunakilerin alışık olduğu türden değildir. Belli bir süre sonra Enki ve Enlil, altın çıkarma işinde görevlendirilen 600 kişiyi fiziki yapılarına uygun olmayan bir gezegende, zor koşullardaki maden tünellerinde uzun zaman çalıştıramayacaklarını anlarlar. Artan şikâyetlerden dolayı, altın çıkarma işinde çalışan Annunakileri, vardiya sistemine geçirerek Niburu gezegeninden gelen ekiple yer değiştirirler ve geçici olarak şikâyetlerin önüne geçerler. Annunakiler altın çıkartırken o esnada Enki, dünyayı inceleme fırsatı bulur ve kendilerine benzeyen insan türü ile karşılaşır. Bu türün kendilerine benzediğini ve genetiği ile biraz oynayarak yaşam sürelerinin uzatılabileceğini, böylelikle altın çıkarma işinde bu insanları kullanabileceklerini Anu'ya iletir.

(Dünya insanlarının 60-70 yıllık bir yaşam süresi, binlerce yıl yaşayan Annunakiler için çok kısa bir süre olduğu için, altın çıkarma işleminde kullanmaları mümkün değildir.)

Annunaki DNA'sı ile insan DNA'sının karıştırılması ile yapılacak bir müdahaleye Tanrının kızacağını düşünen Enlil, kardeşi Enki'ye karşı çıkar. Fakat Anu, sadece altın çıkartılması amacıyla insan genetiğinde ufak bir değişiklik yapılmasında bir sakınca görmez ve bu müdahaleye onay verir. İlk

https://t.me/ExcBook

denemede yapılan suni yumurta, dişi insan rahmine konur fakat istenilen sonuca ulaşılamaz. Tekrar deneme yapılarak elde edilen yumurta, bu sefer bir Annuki olan Ninmah'ın rahmine yerleştirilir ve istenilen insan türü ırkı elde edilir.

Bu yöntem, günümüzde suni döllenme yani tüp bebek adıyla bilinen yöntemin aynısıdır. Bu yöntemle hamile kalan kadınlar genellikle ikiz veya üçüz gibi çoklu doğum yaparlar. Ninmah'ın da bu suni döllenme yöntemiyle tek seferde 14 çocuk doğurduğu rivayet edilmektedir.

Ninmah, bu özelliği ile Yunan bereket tanrısı olarak bilinen Efesli Artemis ya da Anadolu'daki adıyla Tanrı Kibele'ye çok benzemektedir. Ülkemizde yapılan kazılarda ortaya çıkan Tanrı Kibele heykellerinin göğüs bölümünde sayısı 17 ile 40 arasında değişen yumrular bulunmaktadır. Bazı arkeologlar bu yumruların göğüs olduğunu, bazıları ise bu yumruların karnında taşıdığı çocukları temsil ettiğini söylemektedir. Bu farklı benzetmeler sonuçta aynı kapıya çıkmakta ve tek seferde çoklu doğum yapan bir kadını temsil ettiği anlaşılmaktadır. Kibele kelimesinin etimolojik anlamı, sıkıntılı bir durumda yardım umuduyla kendisine başvurulan yer, demektir. Annunakiler de sıkıntılı bir durumun çözümü için Ninmah'a başvurmuşlar ve ondan yardım istemişlerdir. Kısacası Yunanlıların Artemis, Anadolu'un Kibele tanrısı aslında bir Annunaki olan Ninmah'tır.

(Mitolojide Horus, Mithra, Attis, Dionysos gibi tanrıların bakire bir anneden dünyaya geldiği söylenir. Bu tanrılar ölümlü olması nedeniyle İnsan-Tanrı olarak adlandırırlar. Bu tanrıların annelerinin bakire olması, bunların yukarıda bahsettiğimiz gibi suni döllenme yoluyla dünyaya gelen ilk melez ırk'tan oldukları anlaşılmaktadır.)

Yeni insan türünün belli bir sayıya gelmesinden sonra, kendi aralarında çiftleşerek çoğalması sağlanır ve kısa sürede, çok sayıda uzun ömürlü ve bedenen daha dirençli insan türü ortaya çıkar. Altın çıkarma işleri bu yeni tür ile devam ederken belli bir süre sonra Enki, yasak olmasına rağmen yeni insan türü dişisi ile ilişkiye girer ve bu ilişkiden Annunakilere daha yakın, eskiye nazaran daha gelişmiş ve daha uzun ömürlü bir insan türü ortaya çıkar. Enki, bu yeni insan türünden Anu'ya bahsetse de bu yeni türün oluşumunun Annunaki-İnsan ilişkisi sonucu meydana geldiğini söylemez. Anu ise bu yeni insan türünün durumunu merak ederek yeni insan türünden bir tanesinin Niburu'ya gönderilmesini emreder. Enki, yeni insan türünü Adapa'ya teslim ederek Niburu'ya götürmesini, fakat insan ırkının daha uzun ömürlü olmaması için, Niburu'ya götürülecek insana Niburu'da bulunan ekmekten yedirmemelerini ve içecekten içirmemelerini tembih eder. Niburu'ya gönderilen insan türü, Anu tarafından incelendikten sonra tekrar dünyaya gönderilir. Yeni insan türü Niburu'dan geldikten sonra Anu ve Enlil, bu yeni insan türünün bizzat Enki'nin çocuğu olduğunu öğrenirler. Zaman geçtikçe diğer Annunakilerle insanlar arasında da ilişki artarak devam eder. Belli bir süre sonra ise Annunakilerle insan türünün ilişkisi normal karşılanmaya başlanılır hatta Enki'nin oğlu Marduk, insan türü ile tören eşliğinde evlenir. Marduk'a düğün hediyesi olarak da Mısır toprakları verilir.

Yeni insan türü, Annunakiler gibi binlerce yıl ömre sahip olmasa da bu melezleşmeden sonra insanlar 900-1000 yıllık ortalama bir yaşam süresine sahip olmuşlardır. Annunakilerin, insanlara göre çok uzun boylu ve ölümsüz denecek kadar çok

uzun bir ömre sahip olmalarından dolayı belli bir süre sonra insanlar, Annunakileri tanrı olarak görmeye başlamışlardır. İnsanların Allah yolundan ayrılıp Annunakileri tanrı gibi görmesi, Annunakilerin ise; insan ve hayvan genleriyle oynayarak kanatlı at (Pegasus) gibi yeni türler elde etmeye çalışması sonucu tabiata yapılmış olan bu gereksiz müdahaleler, Allah tarafından uygun görülmemiştir.

(Gılgamış Destanı'nda Humbaba adlı bir canavardan bahsedilir. Bu canavar; sedir ormanında yaşamakta, hiçbir hayvana benzememekte ve devasa bir boyuttadır. Humbaba, muhtemelen Annunakilerin genetik müdahalesi sonucu oluşmuş, Gılgamış zamanına kadar hayatta kalmayı başarmış, tek tük yaratıklardan bir tanesidir.)

Allah, insanların tövbe etmeleri ve doğru yolu bulmaları amacıyla; Annunakiler ile insanların içi içe olduğu kavme, aynı kavimde bulunan Nuh'u peygamber olarak görevlendirmiştir. Hz. Nuh, kavmine yıllarca tekrar tekrar yapmış olduğu tebliğini bir daha yaparak;

"Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım." (Araf suresi 59. ayet) diye söyler.

Kavminden, ileri gelen inkârcılar ise: **"Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, biz sizi yalancılar sanıyoruz."** diye cevap verirler. (Hud Suresi, 27. ayet)

Allah, Nuh peygamberin yıllarca yapmış olduğu çağrılarına rağmen doğru yola dönmeyen bu kavim üzerine felaket göndermeye karar verir. Yaklaşmakta olan büyük sel felaketini gök hareketlerinden hesaplayarak tahmin eden Niburu'da yaşayan Annunakiler, dünyada bulunan Annukileri uyarır. Enlil ve Enki'ye; yakında dünyanın sular altında kalacağını fakat kendilerinin dünyada geçirdikleri zaman içerisinde hücresel değişimlere uğramaları sebebiyle artık Niburu'ya dönmelerinin zor olduğunu, dönerlerse yaşayacakları sağlık sorunları sebebiyle kısa sürede ölebileceklerini, dünyada yaşanacak tufandan etkilenmemeleri için araçlarına binip tufan sona erene kadar dünya etrafında dolaşmalarını söyler. Enki bu durumun Annukilerle melezleşen insanlara da haber verilmesi gerektiğini düşünür fakat Enlil bu felakette yeni insan ırkının yok olması gerektiğini, tanrının bu müdahaleyi uygun görmediğini, zaten yaklaşmakta olan felaketinde bu yüzden gönderildiğini söyler. Enki, Enlil ve Ninmah kendi çocuklarını da yanına alarak zaman kaybetmeden ve işçi Annunakiler ile insanoğluna haber vermeden dünyadan ayrılırlar.

Sümer tabletlerinde anlatılan bu olay kutsal kitaplarda Nuh'un Tufanı olarak anlatılsa da bu tufan olayı anlatılırken Annunaki adlı varlıklardan hiç söz edilmemiştir. Fakat ayetlerin satır aralarına gizlenmiş bazı ipuçlarını takip ettiğimizde, Annunakilerin izlerini kutsal kitaplarda da görmemiz mümkün. Şimdi gelin bu ayetleri Annunakilerin var olduğunu düşünerek tekrardan okuyalım.

Ankebut suresinin, 14. ayetinde Hz. Nuh'un yaşının çok uzun olmasından; **"Yemin olsun ki biz Nuh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. Nuh onların arasında dokuz**

yüz elli sene kaldı." şeklinde bahsedilir. Kuran'da hiçbir peygamberin yaşından bahsedilmezken özellikle Hz. Nuh'un yaşından bahsedilmesi ve Hz. Nuh'a bu kadar uzun ömür verilmesi de yeryüzündeki Annunaki varlığını üstü kapalı biçimde bize anlatmaktadır. Annunakilerin çok uzun süre yaşadığını, Annunakilerle melezleşen insan ırkının da diğer insanlara göre daha uzun ömürlü olduğunu, Sümer tabletlerindeki metinlerde okumuştuk. İşte, Hz. Nuh'un kavminin birçoğu da bu kişilerden oluşmaktaydı. Zaten Hz. Nuh'un gönderilmesinin asıl nedeni de bu melez kişilerdi. Ortalama yaşam süresi 900-1000 sene olan bir kavme, 60-70 sene ortalama ömrü olan bir peygamber gönderilmesi düşünülemezdi. Çünkü Hz. Nuh'un 15 yıl boyunca yapacağı tebliğ, onlara bir sene gibi gelecek ve bu zaman dilimi de insanları Allah yoluna davet etmek veya ikna etmek için yeterli bir süre olmayacaktı. O sebeptendir ki Allah'ta, Hz. Nuh'a kavminde bulunan insanların yaşlarına uygun bir ömür vererek Nuh kavminin doğru yola dönmeleri için uygun zaman tanınmıştır.

Kuran'ın Araf Suresi, 59. Ayetinde; Hz. Nuh'un konuşmasıyla devam eder; **"Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; çünkü sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur."** Yine, Yunus Suresi 71. Ayetinde ise Hz. Nuh kavmine; **"Haydi, siz de tanrı diye taptığınız bütün varlıklarla birlikte toplanıp bana ne yapacağınıza karar verin."** diye seslenir. Bu ayette; "varlık" kelimesinin çoğul olarak varlıklar şeklinde kullanılması, Hz. Nuh kavminin, birden çok varlığa, yani Annunakilere taptığının bir göstergesidir. Ayrıca Allah'a kulluk edin diye açıkça bir uyarı vardır. Bu uyarıdan da Hz. Nuh kavminin başka bir varlığa yani Annunakilere taptığını anlıyoruz.

Yine Annunakilerin varlığını işaret eden metinlere, bu sefer Hud Suresinin 27. ayetinde rastlıyoruz. **"Kavminden, ileri gelen inkârcılar, Hz. Nuh'a: "Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz."** diye söylerler. Bu ayetten anlaşılacağı üzere, Nuh kavmi; Hz. Nuh'un, Annunakiler gibi ölümsüz (çok uzun ömürlü) olmadığını ve Annunakiler gibi normal insanlardan üstün yetenekleri olmadığını ve bu yüzden de inanmadıklarını dile getirmektedirler. Hz. Nuh'un kendi kavmi içerisinde 950 sene kalmasından dolayı kavimdeki herkes Hz. Nuh'un yaşını bilmektedir. 950 yaşındaki bir insana "Seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz." demeleri, o kavimden inkâr edenlerin de yaş ortalamasının 900-1000 sene olduğunu ve bunlarında melez ırktan olan insanlar olduğunu anlıyoruz.

Nuh kavminin bu inkârcılığı sonunda, dünyayı sular altında bırakacak tufandan kurtulmak için Hz. Nuh, Allah'ın emrettiği şekilde büyük bir gemi yapar. Tufan yaklaştığı zaman gemiye sadece; saf insan ırkından Allah'a inananları alır, dünyada kalan hiçbir Annunaki ve melez ırktan kimseyi gemiye almaz. Bunu; Meryem Suresi, 58. ayetinden anlıyoruz. **"... Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler."** Bu ayette; **"... Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den''** şeklinde geçen ifadeyi bir daha okuduğumuzda; Nuh'un gemisine sadece insan soyundan kişilerin bindiğini, diğer bir deyişle; saf insan ırkından olmayan, genetik müdahale sonucu veya Annunaki- insan

birlikteliği sonucu doğmuş insanların gemiye alınmadığını ve yeryüzünde bırakıldığını anlıyoruz.

Mü'minun Suresi, 27. ayetinde ise Allah; Hz. Nuh'a, yapacağı gemiye her tür hayvandan ikişer çift konulmasını emreder. Önceki sayfalarda, Annunakilerin hayvan genleri ile oynayarak çok farklı hayvan türleri ortaya çıkardığından bahsetmiştik. İşte, Hz. Nuh'un gemiye aldığı bu hayvanlar; aynı gemiye alınmış insanlar gibi genleri ile oynanmamış, saf hayvan türleridir.

Nuh tufanından sonra; Hz. Nuh ile birlikte, Allah'ın varlığına inanan 80'e yakın insan ve kurtarılan bazı hayvan türleri hayatta kalmış, yeryüzünde yaşayan Annunakiler ve onları tanrı olarak gören insanlar helak olmuştur. Tufandan sonra dünya yörüngesinde bulunan; Enlil, Enki, Ninmah ve çocukları dünyaya inerek Mezopotamya ve Mısır bölgelerinde yaşamaya devam etmişlerdir.

Tufandan sonra Annunakilerin yaşadığına dair bir kanıta da dünyanın en görkemli tapınak şehir olan Baalbek'te bulunan el yazmalarında buluyoruz. Bu el yazmalarında, Nemrut'un tufandan sonra devleri kullanarak Baalbek'i yeniden inşa ettiğini yazmaktadır.

(Darren Aronofsky'in yönetmenliği yaptığı Noah (Nuh, Büyük Tufan) adlı sinema filminde de Nuh Tufanı'ndan sonra dünyada yaşayan devlerden bahsetmektedir. Bu filmin girişi şöyle başlar, ***"Hz. Adem'in üç oğlu oldu; Habil, Kabil ve Şit. Kabil, Habil'i öldürdü ve doğuya doğru kaçtı. Bir grup düşmüş melek (Gözcüler) onu himayesine aldı. Gözcüler, Kabil'in soyundan gelenlerin endüstriyel bir medeniyet kurmasına yardım etti."***

Nuh filmini izleyince filmin yönetmeni Darren Aronofsky'in bu konuyu çok iyi araştırmış olduğu görülüyor. Bu filmde, gözcü ya da düşmüş melek diye bahsedilen varlıklar aslında Annunakilerdir. Annunakileri tanrı olarak gören ve doğru yoldan sapanlar ise filmde de söylendiği gibi Kabil soyundan gelenlerdir. Kabil'in soyundan gelenler, Annunakilerin öğretileri ile Mısır ve Sümerler gibi gelişmiş medeniyetlerin kurulmasına yol açmışlardır. Günümüzde de endüstriyel olarak gelişmiş ülkelere baktığımızda, kaos ve savaş çıkartan ülkelerin yine bu ülkeler olduğunu yani Kabil soyunun hâlen devam ettiğini görmekteyiz.

Kabil'in, Habil'i öldürdükten sonra doğuya kaçtığından ve Annunakilerle yakınlık kurduğundan bahsetmiştik. Orta Doğu'da kaosun hiç bitmediği Afganistan'ın başkentinin isminin Kabil olması da tesadüf olamaz.

Gılgamış Destanı'nı okuduğumuzda; Dumuzi, İnanna ve An gibi bazı Anunnakilerin Sümerlilerin başkenti Uruk'ta yaşadığını ve insanlara teknolojiyi öğrettiklerini görüyoruz. Yine bu destanda; diğer ülkelerden Uruk'a gelen insanların çok cahil olduğu, ev yapmayı ve ölüleri gömmeyi bilmedikleri, etleri çiğ çiğ yedikleri, Sümer'de yaşayan insanların ise gümüş, altın ve taşı işleyerek diğer ülkelerde bulunmayan ürünler yaptıkları, diğer ülkelerin ise bu ürünleri satın alabilmek için birbirleriyle yarıştıkları anlatılır.)

Dünya atmosferinin Annunakilere uygun olmamasından dolayı ömürleri iyice kısalan Enlil, Enki ve Ninmah; Mısır ve Mezopotamya bölgesinde belli bir süre yaşadıktan sonra ölmüşler, daha genç yaşta olan çocukları ise onlardan sonra bu bölgelerde yaşamaya devam etmişlerdir.

İnsanoğlu yeryüzünde çoğalıp yayıldıkça; bazı topluluklar Allah inancından uzaklaşmaya ve Annunakileri yeniden tanrılaştırmaya başlamışlardır. Annunakilerin dev cüsseleri, insanlara göre çok uzun olan ömürleri ve gelişmiş teknolojileri; cahil insanların yeniden kandırılmasına sebep olmuştur. Annunakiler ise Nuh'un Tufanı öncesi yaptıkları hataları tekrardan yapmaya devam etmişler ve insanoğluyla birleşmelerini sürdürmüşlerdir.

Nuh'un tufanında Âdem soyundan olmadıkları için gemiye alınmayan ve helak edilen Annunaki-İnsan birleşmesinden meydana gelen melez ırk, tufandan kurtulan Annunakilerin yeryüzüne inmesiyle tekrardan ortaya çıkmaya başlamıştır. Zamanla dünyadaki tüm Annunakiler ölmüş olsa da hâlen günümüzde soyları bu melez ırka dayanan insanların olduğu düşünülmektedir. (Dünya'da yaşanan tüm savaş ve kaosların baş mimarı olan David Rockefeller, bir konuşmasında Âdem soyundan olmadığını söyleyerek bunu kastetmiş olabilir mi?)

(Pers Mitolojisine göre Bingöl Dağı'ndan doğan ve yerel halk tarafından Peri Suyu olarak adlandırılan nehrin civarında cennetten kovulmuş melekler yaşarmış. Bu melekler; uzun boylu, çok güçlü ama soluk tenlilermiş. Melek olarak adlandırılan bu ölümsüz varlıklar insanlarla birlikte yaşar hatta insanoğlu kadınları ile birlikte olurlarmış. Günümüzde o bölgede yaşayan ve soluk tenli olan toplulukların onların soyundan geldiğine inanılmaktadır. Pers mitolojisinde geçen bu hikâye, bizim anlattığımız melez ırk hikayesi ile birebir uyuşmaktadır.)

Annunakilerin varlığının Nuh'un Tufanından sonra da yeryüzünde devam ettiğini, İsra Suresi'nin 3. ayetinden anlıyoruz. Bu ayette; **"Ey Nuh'la beraber gemiye taşıyarak kurtardığımız kimselerin soyundan olanlar! ..."** şeklinde Allah'ın bir hitabı vardır. Allah, bu ayette tüm insanlığı kapsayacak şekilde

genel bir hitap kullanmak yerine, özellikle **"Ey Nuh'la beraber gemiye taşıyarak kurtardığımız kimselerin soyundan olanlar!"** şeklinde bir ifade kullanarak yeryüzünde yaşayanların sadece bir kısmına hitap ettiğini, bu hitabın dışında kalan kişilerin ise Nuh'un Gemisi'ne alınmayanlardan oluştuğunu, gerçek insanoğlunun ise Nuh ile birlikte gemide olanların soyundan geldiğini anlıyoruz.

(Bilim insanlarının, firavunlara ait mumyalar üzerinde yaptığı DNA çalışmalarının sonucunda; firavun DNA'larının saf insan ırkından farklı olduğunu, bu farklılıkların dünya dışı daha zeki varlıkların müdahalesi sonucunda meydana gelmiş olabileceğini açıklamışlardır. Bilim insanlarından gelen bu açıklama; firavunların saf insan ırkından olmadığını, Annunakilerin genetik müdahalesi sonucu oluşan insanların soyundan geldiğini ve Hz. Musa'nın neden Firavunla mücadele ettiğini daha iyi açıklamaktadır.

İslam âlimlerinden Muhammed Bin Mükendir, Hz. Musa'nın mücadele ettiği Firavun Velid için; "Firavun 300 sene yaşadı, 220 yıl boyunca gözünde çapak bile oluşmadı." demiştir. Yine İslam âlimlerinden İbrahim Muksim Huzeli'de; "Firavun dört yüz yıl boyunca baş ağrısı bile görmemiştir." şeklinde bir söylemi vardır. Âlimlerin bu söylemleri de Firavun DNA'larının farklı olabileceğini bize göstermektedir.

Eski Mısır'da, Neferhor, Nefetum, Neferhotep, Nefertari gibi Nefer kelimesiyle başlayan tanrılar vardır. Bu benzerliğe aynı şekilde Firavunlarda veya eşlerinde; Neferkara, Nefertiti, Sneferu, Neferirkare, Neferefre şeklindeki isimlerde de rastlıyoruz. Nefer kelimesi Mısır dilinde "İlahi Öz" anlamına gelmektedir. Mısır krallar listesini incelediğimizde, Nefer kelimesinin genel olarak kullanılmadığını, sadece sayılı kişilerde bu Nefer sıfatının kullanıldığını görüyoruz. Annunaki-İnsan

birleşmesinden olan melez kişilerin, İlahi Öz yani Nefer sıfatını tanrılara olan yakınlıklarını vurgulamak için özellikle kullandıkları anlaşılmaktadır.

Buna benzer şekilde Yunan tarihçi Herodotos da Antik Mısırlılar'ın ilk kralının bir dev olduğunu söylemektedir. Herodotos'un bu ifadesi, Annunakilerin bir zamanlar Mısır'da hüküm sürdüğünü göstermektedir.)

Kayıp Atlantis Kıtası'nı anlatan bazı yazıtlarda Atlantis'te insanlar ile devlerin bir arada yaşadığı anlatılmaktadır. Zamanının en gelişmiş uygarlığı olan Atlantis'teki bilgilerin, oradan gelen kişiler vasıtasıyla Mısır'a getirildiği bilinmektedir. Bu kapsamda, Herodotos'un biraz önceki söylemini düşündüğümüzde; bu bilgileri getiren kişinin cüssesi ve bilgisi sayesinde halk tarafından tanrı/hükümdar olarak kabul edilen bir Annunaki olduğunu anlıyoruz.

Annunakileri tanrı gibi gören insanlar, dünya üzerindeki her bir Annunaki'nin ölümünden sonra, onu unutmamak adına benzer heykelini yapmışlardır. Bu heykelleri, Annunakilerin özelliklerine ve dünya üzerindeki görevlerine göre; Bereket Tanrısı, Yağmur Tanrısı, Savaş Tanrısı vb. isimlerle anarak yaptıkları putlara tapmaya başlamışlar ve bu geleneği gelecek kuşaklara aktararak putperestliğin, çok tanrıcılığın ve mitolojinin çıkmasına sebep olmuşlardır.

(Örneğin, Gılgamış Destanı'nda geçen ve Sümerlilerin başkenti Uruk'ta yaşayan Dumuzi bir Annunakidir ve kendine verilen görev ise et ihtiyacını karşılamak için hayvan yetiştirmektir. Bu yüzden Sümerlilerin başkentine "Uruk" yani "Ağıllar Şehri" denilmiştir.

Dumuzi, hayvancılıkla uğraşan bir Annunaki olması sebebiyle ona Çoban Tanrısı denilmeye başlanılmıştır.)

Put ifadesi, insanlar tarafından genellikle ağaç veya taştan yapılmış heykel gibi cansız varlıklar için kullanılsa da aslında Allah'a ortak koşulan canlı/cansız tüm varlıklar put olarak nitelendirilmektedir. Kuran'daki bazı ayetler, bu yapma/cansız putlardan bahsederken dikkatli okuduğumuz zaman bazı ayetlerin ise canlı putlardan yani Annunakilerden bahsettiğini ve insanların bu konuda uyarıldığını görürüz. Mesela bu ayetlerden bir tanesi; Enam Suresi, 137. Ayettir: **"İşte böylece Allah'a ortak tuttukları o sahte tanrılar, gittikleri bu yolda müşriklerden pek çoğuna çocuklarını öldürmeyi bile iyi bir iş göstermekte..."** Bu ayette bahsedilen "çocukları öldürmeyi iyi bir iş gibi göstermek" canlı bir varlığın yapacağı bir eylemdir. Yine Yunus Suresi 28/29. Ayette: "Kendilerine tanrı diye taptıkları şeyler onlara şöyle diyecek: **"Aslında siz bize tapmıyordunuz. Allah da aramızda şahittir ki sizin bize taptığınızdan hiç mi hiç haberimiz yoktu."** şeklinde bir ifade vardır. Bir önceki örnekte olduğu gibi burada da tapılan putlar konuşmakta ve kendini savunmaktadır. Bu eylemlerin de canlı bir varlık yani Annunakiler tarafından gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır. Necm Suresinde ise Annunakilerin varlığından açık bir şekilde bahsedilmektedir. Necm kelimesinin anlamı yıldızdır ve bu surede Şira Yıldızı'ndan yani diğer adı Sirius olan yıldızdan bahsedildiği için sure bu ismi almıştır. Kur'an-ı Kerim'de hiçbir yıldızın özel ismi zikredilmemişken sadece Sirius Yıldızı'nın isminin zikredilmesi bizim dikkatimizi çekmek için yapılmış bir uyarıdır. Daha önceki

bölümlerde bahsettiğimiz gibi Sirius Yıldız'ı Annunakilerin yaşam sürdüğü gezegenin adıdır. Bu surenin 19/20. ayetinde: **"Lât ve Uzza'ya ve diğer üçüncüsü Menat'a ne dersiniz?"** diye Annunakilere hitaben yapılmış putlardan bahsettikten sonra **"Yoksa Mûsâ'nın ve Allah'ın emirlerini bütünüyle yerine getiren İbrahim'in sahifelerindeki şu hakikatler kendisine haber verilmedi mi?"** şeklinde bir ikaz gelir ve Hz. Musa'nın bildirdiği hakikatler sıralanır; **"Şüphesiz O, Şi'râ'nın da Rabbidir."** diye devam eder. Bu surede, Allah; Hz. Musa'nın uyarılarına dikkat çekmekte ve kendisinin Sirius Yıldızı'nda bulunan Annunakilerinde tanrısı olduğunu bizlere anlatmaktadır.

Dünya üzerinde Annunakilerin yerleşmiş olduğu Atlantis ve Mu Kıtaları'nın Nuh'un Tufanı ile birlikte sulara gömülmesi sonrasında, dünya yörüngesine çıkarak hayatta kalan Enlil, Enki, Ninmah ve çocuklarının tufan sonrası yeni yaşam yerleri olarak Ortadoğu bölgesini seçmeleri o bölgede putperestliğin ve çok tanrıcılığın çıkmasına sebep olmuştur. Bunun ispatı olarak, Kuran'da helak edildiği bildirilen Lut, Ad, Semud, Nemrut ve Ress kavimlerine baktığımızda; bunların hepsinin Annunakilerin bulunduğu bölgelerde yaşadığını ve bu kavimlerin putlara (Annunakilere) taptığı için helak olduğunu anlarız. (*Zaten bir rivayete göre Ad Kavminde yaşayanların boylarının 5-10 metre olduğu anlatılmaktadır.)* Bu kavimlerin helak edilişini anlatan sure ile Annunakilerin gezegeni olan **Sirius** Yıldızı'ndan bahseden surenin aynı olması (Necm Suresi) bu kavimlerin neden helak edildiğini çok net şekilde açıklamaktadır.

Hz. Nuh'tan sonra bilinen tüm peygamberlerin orta doğuya, çoğunlukla Filistin (Amelika) bölgesine gönderilmiş olmalarının sebebi de o bölgelerde görülen Annunaki izlerini ve insanlar arasında devam eden Annunaki tanrı inancını ortadan kaldırmak ve yoldan sapan bu topluluklara doğru yolu göstermektir. Son peygamber Hz. Muhammed'in Kâbe'deki putları kırmasının arkasındaki neden de yine o putların tanrı olarak benimsenen Annunakilere hitaben yapılmış olmasıdır.

Hz. İsa'da bu amaç için gönderilmiş bir peygamber olmasına rağmen, Annunakileri tanrı olarak gören bir kesim; Hz. İsa'yı da Annunaki – insan evliliği sonucu olduğunu düşündüğü için, onu tanrının oğlu olarak adlandırmışlar ve bu düşünceyi Hristiyanlığın içine yerleştirmişlerdir. Tanrının oğlu ifadesini Hristiyanlığın içine yerleştiren kişinin aslında Annunakilere inanan fakat İseviliği bozmak için havariler arasına sızan ve Hristiyanlıkta azizlik derecesine kadar yükselen Tarsus'lu Aziz Pavlus'un olduğu söylenir.

Aziz Pavlus sadece bununla yetinmemiş, Annunakilerin bazı sözlerini Allah'ın emri gibi Hristiyanlığın içine sokmayı başarmıştır. Bunun diğer bir örneği de rahibelerin evlenmemesi kuralıdır. Şimdi tekrar Annunakiler dönemine geri dönüp bu kuralın nasıl ortaya çıktığını görelim.

Dünyada yaşayan Annunakiler, insanların sayıca çoğalmasından, kavga ve gürültülerinden çok rahatsız olur ve insanların sayısının azaltılmasına karar verirler. Sel, kuraklık gibi felaketlerle insanların sayısını azaltırlar ve bundan sonrada insanoğlunun bu kadar çok doğum yapmaması için toplanıp

bazı kararlar alırlar. Atrahasis Destanında bu olay şöyle anlatılır; Enki konuştu: "Bundan sonra halk arasında üç kadın olsun!

- Halk arasında doğuran kadın, doğurmayan kadın olsun.
- Halk arasında dişi cin olsun, kadınların çocuklarını düşürsün.
- Yüksek rahibe ve rahibeliği meydana getirsin, onlara yasak olsun ve çocuk doğumu bitsin.

(Bu kural başka kaynaklarda şöyle geçer; "Tanrılara adanan kadınlar bakire kalmak zorunda olsun")

Enki'nin başkanlığında alınan bu kararlar Atrahasis Destanında böyle anlatılır. Şimdi ise Aziz Pavlus'un sözleri ile bu kuralların nasıl Hristiyanlığa girdiğine bakalım. "Pavlus, 1. Korintiler 7:7-8'de şöyle yazar; Keşke bütün insanlar benim gibi olsalardı. Ama her insanın Tanrı'dan aldığı bir armağan vardır; birinin bu armağanı, diğerinin şu armağanı vardır. Şimdi evlenmemiş ve dul olanlara şunu söylüyorum: **Benim gibi evlenmemiş kalmaları onlar için iyidir.** Aziz Pavlus'un bu sözleri üzerine Katolik Kilisesinde bekarlık bir tanrı hediyesi olarak görülür ve **kendini Tanrıya adamış kimselerin evlenmemesi gerektiği** kabul edilir.

Annunakilerin aldığı kararda, **"Tanrılara adanan kadınlar bakire kalmak zorunda olsun"** ifadesi yer alırken, Katolik Kilisesinin kurallarında ise; **kendini Tanrıya adamış kimselerin evlenmemesi gerektiği** kabul edilir.

Önceki kavimlerde Annunakilerin tanrı olarak görülmesi, daha sonraki zamanlarda ise gerçek dinin içine Annunaki kurallarının sokularak dini kitapların tahrif edilmesi, peygamberlerin sıklıkla orta doğuya gönderilmesinin asıl sebebi olmuştur.

Şeklil: 1
Dingir = Tanrıça

Şeklil: 2
Mul= Sirius Takım Yıldızı

Şekil 1 ve 2'deki Sümer çivi yazılarından; Annunakilerin, Sümer uygarlığı tarafından da tanrı olarak kabul edildiği anlaşılmaktadır. Takım Yıldızı anlamına gelen Şekil 2'deki bitişik üç işaret; Sirius A, Sirius B ve Sirius C takımyıldızlarını simgelemektedir. Şekil 1'de bulunan simge, Şekil 2'deki simgenin tekli halidir ve Tanrıça anlamına gelmektedir. Bu iki simgeyi bir arada düşündüğümüzde; Sirius (Niburu) Takımyıldızı'ndan bir tanesinde yaşayan Annunakilerin, Sümerler tarafından tanrı olarak kabul edildiği açıkça anlaşılmaktadır. Annunakilerin varlığına ilk olarak Sümer tabletlerinde rastlıyoruz daha sonra ise Eski Ahit'te tekrar karşımıza çıkıyor. Şimdi bu konunun Eski Ahit'te nasıl geçtiğine bakalım;

(Nephilim o günlerde ve daha sonra da Tanrı'nın oğulları erkeklerin kızlarına gittiğinde ve onlardan çocuk sahibi olduklarında yeryüzündeydi. Onlar eskilerin kahramanlarıydı, ünlülerin adamlarıydı. Ve İsrailoğulları arasında, keşfettikleri toprak hakkında

kötü bir rapor yaydılar. Dediler ki: "Keşfettiğimiz arazi, içinde yaşayanları yutuyor. Gördüğümüz insanların hepsi büyük boyuttadır. Orada Nephilim'i gördük (Anak'ın torunları Nephilim'den geliyor). Kendi gözlerimizde çekirge gibiydik ve onlara da aynı şekilde baktık.")

Eski Ahit'te geçen yukarıdaki paragraflar, Sümer tabletlerinde yazılı olan Annunaki tanımı ile birebir uymaktadır.

Nephilim kelimesi; bazı din âlimleri tarafından "devler" şeklinde tercüme edilmiştir. Farklı düşünen başka din âlimleri ise Nephilim kelimesinin "düşmek" anlamına gelen İbranice kelime olan "naphal" ile ilişkili olduğuna inanmaktadır. Bizim Annunaki diye bahsettiğimiz Nibụru gezegeninde yaşayanlar; devler, Tanrı'nın oğulları, düşmüş melekler ya da şeytanlar şeklinde tabir edilmiştir.

(Evrensel olarak çizgi filmlere konu olan Dev karakterinin çıkışı yine Annunakilere uzanmaktadır.)

Dev kelimesinin kökeni Sanskritçedir (Eski Hintçe) ve bu dilde "dev" kelimesi "tanrı" anlamına gelmektedir. Annunakileri tanrı gibi gören toplumlar, bunların soyundan gelen uzun boylu insanlar içinde tanrı anlamına gelen dev kelimesini kullanmışlardır. Annunakilerin yeryüzünde bulunduğu dönemde ölen bir Annunaki'nin büyük Giza Piramidi'nin altına gömüldüğü ve 1900'lü yıllarda yapılan piramitlerde yapılan bir kazı esnasında dev boyuttaki bir cesede ulaşıldığı bazı araştırmacılar tarafından dile getirilmektedir.

Annunakiler, bozgunculuk yaratan ve kan döken bir ırktır. Kendi gezegenlerinde taht kavgaları için bozgunculuk ve çok

büyük savaşlar çıkarmışlardır. Dünyaya gelen Annunakiler de yine aynı şekilde bozgunculuğa devam etmişler ve dünyada iken de birbirleriyle savaşmışlardır. Annunakilerin bozgunculuğuna, Bakara suresinin 30. Ayetinde: **Hani Rabbin meleklere: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım." demişti. Dediler ki: "Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birini mi (halife) kılacaksın?** diye, melekler Allah'a sitemde bulunmuşlardı. Bu ayette melekler; **"Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birini mi (halife) kılacaksın?"** diyerek geçmişten yani daha önce yaratılmış olan, bozguncu ve kan döken Annunakilerden bahsetmektedirler. Yoksa gelecekte; insanların bozgunculuk yaparak kan dökeceğinden bahsetmiş değillerdir. Zira meleklerin geleceği bilme gibi bir yetenekleri yoktur. Yeryüzünde insandan önce bozgunculuk yapan, kan döken insani varlıkların olduğu Osmanlı edebiyatında da yer almaktadır. Osmanlı edebiyatında bu varlıklardan yani Annunakilerden devler olarak bahsedilir. Devlerin; insanoğlundan önce yeryüzünde yaşadığı fakat yeryüzünde bozgunculuk yaratmalarından dolayı Allah tarafından alevli bir gezegene sürgüne gönderildiği, daha sonra ise bir kısmının dünyaya tekrar döndüğü anlatılır. Annunakilerin yaşamış olduğu Niburu gezegeninin yanardağlarla kaplı olduğunu hatırladığımızda, Osmanlı edebiyatında bahsedilen sürgün olayının gerçek olduğunu anlıyoruz.

İran destanlarında geçen Zaloğlu Rüstem'in babası olan Zal; beyaz saçlı ve beyaz kirpikli dünyaya geldiği için babası tarafından "Bu benim oğlum olamaz, bu bir devin oğlu olmalı." diyerek kabul etmemiştir. Yine Gılgamış Destanında, Uruk Kralı Gılgamış'ın üçte ikisi insan, üçte biri tanrı olduğundan yani melez ırk olduğundan

bahsedilir. Kısacası, dünya destanlarını incelediğimizde, birçok destan da Annunaki izlerini görebilirsiniz.

Nuh Tufanı'ndan sonra dünyaya inen Annunakilerin tamamı ile Annunaki-insan birleşiminden olan insanların çoğu, Hz. Musa dönemine kadar yaşanan felaketlerde helak olmuş, geriye kalan çok az bir kısmı ise zamanla yeryüzünden silinmiştir.

(Annunakilerin felaketlerle yok oluşunun bir örneği Moskova Müzesi'nde sergilenen, Kazazede Denizci Papirüsünde de anlatılmaktadır. Denizcinin biri tayfaları ile birlikte seferden dönerken içinde bulundukları gemi batar ve kaptan hariç tüm mürettebat boğulur. Kaptan da boğulmak üzereyken bir anda kendini başka bir gezegene ışınlanmış bulur. Gittiği gezegende, 15 m boyunda, yılan bir insanla (Annunaki=Yılan İnsan) karşılaşır. Bu yılan insan, denizciye hayat hikâyesini anlatmaya başlar ve "Biz 75 tanrıydık, gökten bir yıldız düştü ve ben hariç herkes öldü." diye anlatır.)

Annunakiler başlığı altında anlattığımız bu olayları, Sümer tabletleri, destanlar ve kutsal kitaplarla birlikte harmanlayıp anlamaya çalıştığımızda Annunakiler gerçeğini daha iyi anlıyoruz. Bu bölümde anlatılan Annunakilerle ilgili birçok konu, Hz. Musa dönemi ve sonrasında da karşımıza çıkacak hatta günümüz yaşantısında da Annunakilerin izlerini gördüğünüz zaman çok şaşıracaksınız.

MISIR'A GİRİŞ

İki kardeş, firavunla konuşmak üzere Mısır'a doğru yol alırlar. Mısır'a geldikleri zaman Hz. Musa ve Harun, Firavun'un yanına giderek kendilerinin Allah'ın elçileri olduklarını, İsrailoğullarına eziyet yapmayı bırakarak İsrailoğullarının kendileriyle beraber Mısır'dan çıkmalarına müsaade etmesini isterler. Ayrıca Firavun'a Allah'ın ayetlerini tebliğ ederek doğru yola dönmesini söylerler.

Firavun; "Eğer doğru sözlü isen ondan bir delil getir." diyerek bir ispat ister. Bunun üzerine Hz. Musa, Allah'ın kendisine öğretmiş olduğu mucizeleri Firavun'a gösterir. Asasını yere bırakır ve asa bir anda yılana dönüşür sonra elini koynuna sokup çıkartır ve eli bembeyaz, göz kamaştıran parlak bir ışık gibidir.

Bu mucizeleri gören Firavun, Hz. Musa'nın sözlerini yorumlayarak bunların gök tanrısının işi olduğunu düşünür. Hz. Musa'nın tanrısını öldürmek için yardımcısı Haman'ı çağırarak yüksek bir tepenin üzerine, bulutlara kadar uzanan bir kule yapmasını ister. Aylar sonra kule tamamlanınca Firavun eline bir ok alarak kulenin zirvesine kadar tırmanır. Kulenin zirvesinden Hz. Musa'nın tanrısına seslenir. Herhangi bir karşılık alamayan Firavun, belki onu öldürebilirim düşüncesiyle okunu bulutların içine doğru fırlatır ve biraz sonra ok kanlı bir şekilde ayaklarının dibine düşer.

Bu olay, Mümin suresi 36 ve 37. ayetlerinde şöyle anlatılır: **"Firavun: Ey Haman, bana yüksek bir kule yap; belki yollara, göklerin yollarına erişirim de Musa'nın Tanrısı'nı görürüm!**

Doğrusu ben onu yalancı sanıyorum, dedi. Böylece firavuna, yaptığı kötü iş süslü gösterildi ve yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı tamamen boşa çıktı."

O sırada bulutların içinden geçmekte olan bir kuşu vurduğunun farkında olmayan Firavun, Musa'nın tanrısını öldürdüğünü düşünerek sevinir ve bunun üzerine Mısır'da şenlikler düzenler.

(Annunakilere tapan Firavun, Hz. Musa'nın tanrısının da bir Annunaki olduğunu düşünür ve Annunakilerin ölümlü olduğunu bildiği için okla onu öldürmeye kalkışmıştır.)

Hz. Musa'nın artık sihir yapamayacağını düşünen Firavun, şenliklerden sonra Hz. Musa ile kardeşi Hz. Harun'u saraya çağırtır. Firavun, saraya gelen Hz. Musa'dan daha önce yapmış olduğu mucizeleri tekrar yapmasını ister. Hz. Musa, Firavun'a daha önce söylemiş olduğu Allah'ın ayetlerini yineleyerek asa ve beyaz el mucizesini tekrar gösterir. Bu mucizeleri gören Firavun çok şaşırır fakat belli etmemeye çalışır. Gök Tanrısı öldüğüne göre bu yapılanların Gök Tanrısı'nın bir işi olmadığını, bunların düpedüz üstün bir sihir olduğunu düşünür. Aslında Firavun, Hz. Musa'nın tanrısına inanması durumunda; Mısır halkı üzerindeki hâkimiyetinin Hz. Musa'ya geçmesinden korktuğu için kendisine gösterilen mucizelere inanmak istemiyordu. Bunun üzerine, Firavun ve etrafındakiler; **"Bizi, atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan döndüresin de yeryüzünde hâkimiyet (devlet) ikinizin eline geçsin diye mi bize geldin? Biz ikinize de inanmıyoruz."** dediler. (Yunus suresi 78. Ayet)

Firavun, kendi kâhinlerinin Hz. Musa'nın hilesini ortaya çıkarabileceğini düşünerek Hz. Musa'dan kendi kâhinleriyle yarışacağı bir gün belirlemesini ister. Firavun kendi kâhinlerine çok güvenmektedir. Çünkü bu kâhinler, dünya üzerindeki en iyi sihirbazlardır. Musa; "Buluşma zamanımız, ülkenin Ziynet Bayramı günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti olsun." der. Hz. Musa'nın bu günü seçmesindeki amaç, Allah'ın mucizelerini herkese gösterebilmek ve bayram günü toplanan kalabalığa Allah'ın ayetlerini toplu olarak tebliğ edebilmektir.

(Antik Mısırda; bir yıl 365 gün ve 12 aydır, her ay da 30 gündür. Dolayısıyla arta kalan 5 gün de Ziynet Bayramı olarak kutlanmaktadır.)

Topluluk karşında yapılacak karşılaşmaya Firavun'da itiraz etmemiştir. Çünkü onun da niyeti Hz. Musa'yı topluluk önünde yalancı duruma düşürmek, onun bir büyücü olduğunu ispatlayarak İsrailoğullarına bir yalancının peşinden gitmemeleri gerektiğini göstermektir.

Ziynet bayramı günü geldiğinde şehrin meydanı bu karşılaşmayı seyretmek için gelen binlerce insanla dolmuştur. Firavun'un çağrısıyla gelen birçok kâhinde Hz. Musa'nın hilesini ortaya çıkarmak ve bunun karşılığında da vaat edilen ödüle konmak için bayram yerinde toplanmıştır. Bu kâhinlerin 700 tanesi büyük usta seviyesindedir. Karşılaşma vakti gelince Hz. Musa, kâhinlere asalarını atmalarını söyler. Kâhinlerin attıkları asaları, sihirlerinden dolayı hızla hareket eden bir yılan gibi görünürler. İzleyenlerin ağızları korkudan açık kalır. Bunun üzerine Hz. Musa sağ elindeki asayı yere atar, yılana dönüşen asa onların yaptığı şeylerinin hepsini yutar. Bunu gören kâhinler hemen Hz. Musa'nın Rabbine inanarak

iman ederler. Bu kâhinler, sihirbazlık konusunda dünyanın en iyi sihirbazlarındandırlar ve her türlü sihri bilirler. Bu yüzden Hz. Musa'nın yaptığı şeyin sihir olmadığını, bunun ancak Tanrının işi olabileceğini anlamışlardır. Bu mucizenin hemen ardından iman etmelerinin sebebi budur.

(Hz. Musa'ya verilmiş birçok mucize vardır. Fakat bizlerin en çok bildiği mucizeleri yukarıda anlatılan asanın yılana ve Hz. Musa'nın elinin beyaza dönüşmesi mucizesidir. Bu mucizeler; Allah'ın, Hz. Musa'ya öğretmiş olduğu ve Allah'ın elçisi olduğunu Firavun'un karşısında ispatlaması için verilen mucizelerdir. Peki ama neden bu mucizeler verilmiş olabilir, bu mucizelerin bir anlamı var mıdır? Daha farklı, daha etkileyici mucizeler verilemez miydi? İstenilse tabiî ki verilebilirdi ama Firavun'un etkilenmesi için bu mucizeler özellikle seçilmişti. Bu mucizelerde bir güç gösterisi ve Firavun'a iletilen bir mesaj vardır.

Annunakilerin yılan tıslamasına benzer sesler çıkarmasından dolayı yılan Eski Mısır'da Annunakilerin simgesi olmuştur, asa ise gücün simgesidir. Yukarıdaki olayı bu anlamları yükleyerek düşündüğümüzde; Hz. Musa'nın yılanının, Firavun'a ait yılanların tamamını yutması; Hz. Musa'nın tanrısının her şeye gücü yeten gerçek bir tanrı olduğunu, Firavun'un tanrı diye taptığı Annunakilerin ise ölümlü bir varlıktan başka bir şey olmadığının anlatımıdır. Bu olay ardından Firavun'un kâhinlerin hemen iman etmelerindeki neden, bu mucizenin arkasındaki mesajı görebilmelerindendir.

Ayrıca yılan, doğu ve batı ezoterizminde yaşamsal değişimin ve ölümün de simgesidir. Bu mucize ile yaşamsal değişimin yaşanacağını ve yanlış bilinen inanç uygulamalarıyla beraber Firavun'unda öleceği üstü kapalı olarak anlatılmaktadır. Bu ifadelerden anlaşıldığı üzere; asanın yılana dönüşme mucizesi, Hz. Musa'ya rasgele verilmiş bir mucize değildir.

Hz. Musa'nın elinin göz kamaştıran parlak bir beyaza dönüşmesinin ardındaki sırrı da yine yeri geldiğinde sizlerle paylaşacağım.)

Herkesin önündeki bu yenilgiyi kabullenemeyen Firavun, kâhinlerin Hz. Musa ile iş birliği içinde olduklarını söyleyerek "Sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve sizi mutlaka hurma ağacına asacağım, böylece hangimizin azabı daha şiddetli ve daha kalıcıymış gerçekten bileceksiniz." diye tehdit eder. Fakat bir kere inanmış olan kâhinler, her türlü cezaya karşı yine de Hz. Musa'nın dininden dönmeyeceklerini söylerler. Çok sinirlenen Firavun, her ne kadar Hz. Musa'ya ve kâhinlere tehdit yağdırsa da gördükleri karşısında Hz. Musa'yı o an cezalandırmaktan çekinmiştir. Belki de böyle bir şeye kalkışması durumunda bir yenilgiyle daha karşılaşıp halkının gözünde iyice küçük düşmekten korkmuştur. Bu yüzden o an Hz. Musa'nın gitmesine müsaade etmiş fakat iman edip Allah'a inanan kâhinleri öldürtmüştür. Bu yenilgiden sonra Firavun, Hz. Musa'nın kendisi için tehdit olabileceğini düşünerek İsrailoğulları ve Hz. Musa'nın dinine inanan Kıptilere karşı baskı ve zulümlerini iyice artırmıştır. Köle gibi kullandığı İsrailoğullarını daha fazla çalıştırmaya başlamış, böylelikle boş vakit ve güç bırakmayarak değişik inanç arayışlarına girmelerini engellemeye çalışmıştır.

İsrailoğullarına karşı yapılan bu baskı ve zulümlere karşı Allah kayıtsız kalmamış, Mısır'ın üzerine değişik felaketler göndermiştir. Bunlar; Nil Nehri'nin kana dönüşmesi, kurbağa, çekirge, atsineği ve sivrisinek istilaları, hayvan ölümleri, çıban hastalığı, dolu belası, kuraklık, Mısır'ın üç gün karanlık içinde kalması ve ilk doğan çocukların ölümüdür. Mısır'ın başına gelen bu on bela, Tevrat'ın çıkış bölümünde ayrıntıları ile yer almaktadır;

1. Benim Rab olduğumu şundan anla, diyor Rab. "İşte, elimdeki değneği ırmağın sularına vuracağım, sular kana dönecek. Irmaktaki balıklar ölecek, ırmak leş gibi kokacak, Mısırlılar artık ırmağın suyunu içemeyecekler."

2. Rab Musa'ya şöyle dedi: "Firavun'un yanına git ve ona de ki "Rab şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar. Eğer halkımı salıvermeyi reddedersen, bütün ülkeni kurbağalarla cezalandıracağım. Irmak kurbağalarla dolup taşacak. Kurbağalar çıkıp sarayına, yatak odana, yatağına, görevlilerinin ve halkının evlerine, fırınlarına, hamur teknelerine girecekler. Senin, halkının, bütün görevlilerinin üstüne sıçrayacaklar."

3. Rab Musa'ya şöyle dedi: "Harun'a de ki, "Değneğini uzatıp yere vur, yerdeki toz bite dönüşsün, bütün Mısır'ı kaplasın." Öyle yaptılar. Harun elindeki değneği uzatıp yere vurunca insanlarla hayvanların üzerine bitler üşüştü. Mısır'da yerin bütün tozu bite dönüştü."

4. Rab Musa'ya şöyle dedi: "Sabah erkenden kalk, Firavun ırmağa inerken onu karşıla ve şöyle de: "Rab diyor ki halkımı salıver, bana tapsınlar. Halkımı salıvermezsen senin, görevlilerinin, halkının, evlerinin üzerine atsineği yağdıracağım. Mısırlıların evleri ve üzerinde yaşadıkları topraklar at sinekleriyle dolup taşacak."

5. Rab Musa'ya şöyle dedi: "Firavun'un yanına git ve ona de ki İbranilerin Tanrısı Rab şöyle diyor: "Halkımı salıver, bana tapsınlar. Salıvermeyi reddeder, onları tutmakta diretirsen, Rabbin eli kırlardaki hayvanlarınızı, atları, eşekleri, develeri, sığırları, davarları büyük kırıma uğratarak sizi cezalandıracak."

6. Tanrı, Musa ve Harun'a fırından iki avuç kurum almasını buyurdu ve Musa kurumu Firavun'un önünde havaya doğru fırlattı. Bu kurum Mısır halkı ve hayvanlarında çıbana sebep oldu. Bundan Mısırlı büyücülerde etkilendi ve kendilerini iyileştiremediler.

7. Rab Musa'ya şöyle dedi: "Sabah erkenden kalkıp Firavun'un huzuruna çık, de ki İbranilerin Tanrısı Rab şöyle diyor: "Halkımı salıver, bana tapsınlar. Yoksa bu kez senin, görevlilerinin, halkının üzerine bütün belalarımı yağdıracağım. Öyle ki bu dünyada benim gibisi olmadığını öğrenesin. Çünkü elimi kaldırıp seni ve halkını salgın hastalıkla vurmuş olsaydım, yeryüzünden silinmiş olurdun. Gücümü sana göstermek, adımı bütün dünyaya tanıtmak için seni ayakta tuttum. Hâlâ halkımı salıvermiyor, onlara üstünlük taslıyorsun. Bu yüzden, yarın bu saatlerde Mısır'a tarihinde görülmemiş ağır bir dolu yağdıracağım. Şimdi buyruk ver, hayvanların ve kırda neyin varsa hepsi sığınaklara konsun. Dolu yağınca eve getirilmeyen, kırda kalan bütün insanlarla hayvanlar ölecek." Musa değneğini göğe doğru uzatınca Rab gök gürlemeleri ve dolu gönderdi. Yıldırım düştü. Rab Mısır'a dolu yağdırdı. Şiddetli dolu yağıyor, sürekli şimşek çakıyordu. Mısır, Mısır olalı böylesi bir dolu görmemişti.

8. Musa'yla Harun Firavun'un yanına varıp şöyle dediler: "İbranilerin Tanrısı Rab diyor ki "Ne zamana dek alçakgönüllü olmayı reddedeceksin? Halkımı salıver, bana tapsınlar. Halkımı salıvermeyi reddedersen, yarın ülkene çekirgeler göndereceğim. Yeryüzünü öylesine kaplayacaklar ki toprak görünmez olacak. Doludan kurtulan ürünlerinizi, kırda biten bütün ağaçlarınızı yiyecekler. Evlerine, bütün

görevlilerinin, bütün Mısırlıların evlerine çekirge dolacak. Ne babaların ne ataların ömürlerince böylesini görmediler." Sonra Musa dönüp Firavun'un yanından ayrıldı.

9. Rab Musa'ya, "Elini göğe doğru uzat" dedi, "Mısır'ı hissedilebilir bir karanlık kaplasın." Musa elini göğe doğru uzattı, Mısır üç gün koyu karanlığa gömüldü. Üç gün boyunca kimse kimseyi göremez, yerinden kımıldayamaz oldu. Yalnız İsraillilerin yaşadığı yerler aydınlıktı.

10. Musa, firavuna şöyle dedi: "Rab diyor ki gece yarısı Mısır'ı boydan boya geçeceğim. Tahtında oturan Firavun'un ilk çocuğundan, değirmendeki kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil Mısır'daki bütün ilk doğanlar ölecek. Bütün Mısır'da benzeri ne görülmüş ne de görülecek büyük bir feryat kopacak."

İsrailoğulları bu felaketlerin hiç birisinden etkilenmemişlerdir. İsrailoğullarının bu felaketlerden nasıl etkilenmediği yine Tevrat'ta anlatılmaktadır;

Rab: "Hemen gidin, aileleriniz için kendinize davarlar seçip Fısıh kurbanı olarak boğazlayın. Bir demet mercan köşk otu alın, leğendeki kana batırıp kanı kapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün. Sabaha kadar kimse evinden çıkmasın. Rab Mısırlıları öldürmek için gelecek, kapılarınızın yan ve üst sövelerindeki kanı görünce üzerinden geçecek, ölüm saçanın evlerinize girip sizi öldürmesine izin vermeyecek."

Mısır'ın başına gelen bu felaketler; Mısır'da bulunan ve şimdi Hollanda'nın Leiden Müzesi'nde sergilenen Ipuwer papirüsünde de o günü yaşayan bir kişi tarafından ayrıntılı olarak anlatılmıştır.

IPUWER PAPİRÜSÜNDE, BİRİNCİ AĞIZDAN ANLATILAN FELAKET ANLARI

— Felaketler tüm memleketi sarmıştı. Her yerde kan vardı. Nehir kan oldu. Böyle dün gördüğüm her şey helak oldu. Biçilmiş gibi her toprak çırılçıplak...

— Mısır'ın aşağısı mahvoldu. Tüm saray ıssız kaldı. Sahip olunan her şey: buğday ve arpa, kazlar ve balıklar...

— Gerçekten ekin her yerde mahvoldu. Topraklar tüm kargaşaya ve gürültüye rağmen...

— Dokuz gün boyunca saraydan hiçbir çıkış yoktu ve kimse o şahsın yüzünü göremedi. Şehirler kuvvetli akıntılar tarafından yerle bir oldu. Yukarı Mısır harap olmuştu. Her yerde kan vardı. Ülkede salgın hastalıklar baş gösterdi. Bugün gerçekten kimse kuzeye Byblos'a gidemiyor. Mumyalarımız için ne yapacağız? Altın azalıyor...

— İnsanlar sudan korkar oldu. Su içtikten sonra bile susadılar. İşte suyumuz! Mutluluğumuz! Yapabileceğimiz ne var? Her şey talan...

— Şehirler yıkıldı. Yukarı Mısır kurudu. Yerleşim alanları bir dakika içinde altüst oldu.

Ipuwer Papirüsü, Tevrat'ta yazılı olan Hz. Musa'nın mucizelerini doğrulamaktadır.

Hz. Musa'nın elindeki asayı kullanarak bu mucizeleri yaptığını Tevrat ayetlerinde görüyoruz. Bu asa mucizesinin de Hz. Musa'ya rastgele verilmediğini, asa mucizesinin arkasında verilmek istenilen bir mesaj olduğunu söylemiştik. Şimdi burada on ayrı mucize,

başka bir ifadeyle on ayrı felaketi görüyoruz. Allah'ın hiçbir işinde düzensizlik ve rasgele diye bir şey olmayacağı gibi bu mucizelerin de rasgele verilmediğini, arkasında verilmek istenilen mesajların olduğunu bilmemiz lazım.

Mısır'a musallat edilen her bir felaket aslında, Mısırlıların tanrı diye taptığı Annunakilerin hükümsüzlüğünü göstermek için gönderilmiştir.

Ipuwer Papirüsü'nde geçen felaketleri tekrar okuyalım. *"Sahip olunan her şey; buğday ve arpa, kazlar ve balıklar... Gerçekten ekin her yerde mahvoldu."* Tarım işi ile ilgilenen Annunaki Amon'dur. Mısırlılar bunu Bereket Tanrısı olarak görüyorlardı ve bunun için Allah, arpa ve buğdayları mahvetmiştir. Geb Tanrısı diye adlandırılan Annunaki'nin simgesi, kazdır ve yukarıdaki cümlede tüm kazların da öldüğünü görüyoruz.

Khnemu, Mısırlıların Nil ve su taşkını tanrısı dediği Annunakidir. Nil nehri kan rengine dönmüş ve şehri sel basmıştır.

Ra, Mısırlıların Güneş Tanrısı dediği Annunakidir ve Mısır, üç gün boyunca karanlıkta kalmıştır.

Tavaret, hamile kadınları koruyan, bu konuda tıp bilimine hâkim Annunakidir. Fakat bu felakette tüm hamile kadınların ilk çocukları ölmüştür.

Hapi, ölülerin ciğerlerini koruduğu düşünülen Annunakidir. Fakat sivrisineklerin çoğalmasıyla baş gösteren sıtma hastalığı, Mısırlıların ciğerlerini mahvetmiştir.

Hatmehit adlı Annunakinin simgesi balıktır. Fakat Nil Nehri kan rengine bürününce tüm balıklar karaya vurmuş ve ölmüştür.

Yaşanan bu felaketlerin bazılarını birer Mısır tanrısı ile kısaca örnekledik. Fakat her bir felaket, bir Mısır tanrısına değil, ortak özelliklerinden dolayı birkaç Mısır tanrısına denk gelmektedir. Örneğin; Mısır'ın üç gün boyunca karanlıkta kalması, Gök Tanrısı Amon ve Nut'un, Güneş Tanrısı Ra ve Aker'in, Işık Tanrısı Horus ve Seker'in, ve Bulut Tanrısı Tefnut'un çaresizliğini firavuna göstermiştir.

FİRAVUN NİÇİN HZ. MUSA'NIN PEŞİNDEN GİDİYOR?

Firavun, her seferinde Mısır'ın üstündeki felaketler ortadan kalkarsa İsrailoğullarının Mısır'dan gitmelerine izin vereceğini söylemiş ama her defasında felaketler ortadan kalkınca sözünden dönerek İsrailoğullarının gitmelerine izin vermemiştir. Ölüm felaketi geldiğinde olayın ciddiyetini anlamış olacak ki ölüm felaketinin durdurulması halinde gitmelerine izin vereceği sözünü tekrarlamış ve bu sefer gerçekten de sözünü tutarak felaket ortadan kalkınca gitmelerine izin vermiştir. Firavun artık pes etmiş, Hz. Musa ve İsrailoğullarının Mısır'da kaldığı sürece, başına gelebilecek felaketlerin arkasının kesilmeyeceğini anlamıştır. Ayrıca; yaşanan bu felaketlerden dolayı Kıptilerin sayılarında azalma, felaketlerden etkilenmeyen İsrailoğullarının sayılarında çoğalma olmuştur. Yaşanılan bu felaketlerin devam etmesi durumunda, İsrailoğullarının sayısı Kıptilerin sayısını geçerek yönetimi tekrar ele geçirebilirlerdi. Bunu ve yaşanılan felaketleri düşünen Firavun, Hz. Musa ile beraber İsrailoğullarının Mısır'dan ayrılmalarına izin vermek zorunda kalmıştır.

Bu haberi duyan İsrailoğulları, Firavun'un tekrar sözünden caymasından korktuklarından ve aynı zamanda da sevinçlerinden her işlerini yarıda bırakarak Mısır'dan çıkmak üzere hazırlanmaya başlamışlardır. Çıkış için öyle acele etmişlerdir ki yaptıkları hamurun mayalanmasını bile beklemeden evlerini terk etmek durumunda kalmışlardır.

(Yahudiler, Mısır'dan bu çıkış gününü ileride bayram olarak kutlamaya başlamışlar ve bu bayrama "Hamursuz (mayasız) Bayramı" demişlerdir.

Tevrat'da ise; Mısır'ın başına gelen çocuk ölümlerinden İsrailoğullarının zarar görmemesi için Allah tarafından İsrailoğullarına verilen bir diyet vardır. Allah, İsrailoğullarına bir yaşında ve kusursuz bir erkek keçiyi; mayasız bir ekmekle ve acı otlarla yemelerini, ayrıca yedi gün boyunca da mayasız ekmek yemeye devam etmelerini söyler. Mayasız (hamursuz) Bayramı'nın diğer bir çıkış noktası da budur.)

Hz. Musa'nın 30 yıllık mücadelesi sonunda İsrailoğullarının 430 yıllık esir hayatı artık sona ermiştir. Hz. Musa, İsrailoğullarından çok az kişinin iman etmiş olmasına rağmen, İsrailoğullarının tamamını (600 bin- 2 milyon kişi) yanına alarak atalarının topraklarına gitmek üzere Ramses'den, Medyen'e doğru yola çıkarlar.

Musa (a.s.) Mısır'dan, Medyen'e peygamber olmadan önce de gitmişti. Şimdi ise aynı yolu İsrailoğulları ile beraber yürüyecektir fakat bu seferki güzergâh öncesinden farklı olacaktır. Hz. Musa'nın da izleyeceği güzergâh hakkında hiçbir fikri yoktur. İzlenecek güzergâh Allah tarafından gündüz bir bulut, gece ise bir ışık ile Musa (a.s.)'a gösteriliyordu. Bu rotanın izlenmesindeki asıl amaç ise Firavun'un ve askerlerinin kendilerini takip etmelerini sağlayarak Firavun'u ve askerlerini Kızıldeniz'de toplu olarak helak etmektir. Allah'ın kurduğu bu tuzaktan habersiz olan Firavun ve 650 savaş arabasıyla birlikte 70 bin asker İsrailoğullarının peşine çoktan düşmüşlerdi.

Hz. Musa ve İsrail oğullarının gitmelerine izin vermişken ne olmuştu da Firavun son anda bu kararından vazgeçmişti? Kölelerini kaybetmekten pişmanlık duyan Firavun'un, her zamanki gibi verdiği sözden döndüğünü ve bu nedenle İsrailoğullarını tekrar Mısır'a getirmek üzere peşine düştüğü söylenir. Burada dikkat dilmesi gereken bir ayrıntı vardır; yaşanan felaketler sonrası Hz.

Musa'nın mucizeleriyle Allah'ın gücünü gören Firavun, Hz. Musa ve İsrailoğullarını Mısır'da tutamayacağını, Mısır'da kaldıkları sürece de felaketlerin arkasının kesilmeyeceğini biliyordu. Hz. Musa ve İsrailoğullarının gitmelerine sırf bu felaketlerden kurtulmak için izin vermişken neden 70 bin askerle İsrailoğullarının peşine düşmüştü? Kaybettiği kölelere kavuşma uğruna arkası kesilmeyecek felaketleri tekrardan yaşamayı göze alamazdı. Bu felaketleri göze aldığına göre bunun arkasında İsrailoğullarını köle olarak Mısır'a döndürmekten çok daha değerli bir şey olmalıydı.

Bir rivayete göre; Hz. Musa'dan hoşlanan Firavun'un karısı Asiye, Hz. Musa ile birlikte gitmek istemiş fakat Hz. Musa bunu reddetmiştir. Bu olayı duyan Firavun ise Asiye'yi öldürmek için üzerine yürüyünce Asiye Firavun'a "Azıcık bir cesaretin varsa git ilk önce Musa'yı öldür, sonra gel aynı kılıçla beni öldür." demiştir. Bu söz üzerine Firavun Hz. Musa'nın peşine düşmüştür. Bu rivayet tam bir saçmalıktır. Çünkü Asiye, Hz. Musa'ya ilk inananlardan olup Hz. Musa'yı her fırsatta korumaya çalışmış ve bu yüzden de cennetle müjdelenmiş bir kişidir. Böyle bir kişinin Hz. Musa'yı öldürmesi için Firavun'u kışkırtması düşünülemez. Zaten Asiye, inancından dolayı Firavun tarafından öldürülmüş, Hz. Musa'nın Mısır'dan çıkış zamanına kadar yaşamamıştır. Peki Firavun'un Hz. Musa'nın peşinden gitmesine bu rivayette sebep değilse gerçek sebep nedir?

Tevrat'ın Mısır'dan çıkış bölümünde; "Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlıları soyacaksınız.'' şeklinde, Taha suresinin 87. ayetinde ise; **"Bize o topluluğun süs eşyalarından bazıları yükletilmişti."** şeklinde bir cümle vardır.

Yukarıdaki ayetlere istinaden, İsrailoğullarının Mısır'dan çıkarken Kıptileri soymak için onlardan borç altın istediği (geri vermemek üzere) veya Kıptilerin altınlarını izinsiz olarak aldıklarından bahsedilir. Bazı yorumcular, bu ayetten yola çıkarak soyulduklarını anlayan Kıptilerin, durumu Firavun'a bildirdiğini ve Firavun'unda Kıptilerin altınlarını geri almak için İsrailoğullarının peşine düştüğünü söylerler.

Salgın hastalıklar sebebiyle binlerce hayvanın ölmesi, çekirge istilası ve dolu yağışı nedeniyle ürünlerin zarar görmesi ve çocukların ölmesi gibi Mısır'ın başına gelen bu felaketlerin milyonlarca dolar olan maddi boyutunu düşündüğümüzde; Kıptilerden çalınan altınların, bu felaketlerin yanında maddi yönden pek de önemli olmadığını görürüz. Aynı felaketlerle karşılaşmak istemeyen Firavun'un, halkın çalınan altınları için İsrailoğullarının peşine düşmesi rivayeti de pek mantıklı gelmemektedir. Fakat burada, altınların neden alındığına bir açıklık getirmek için Annunakiler konusuna geri dönelim. Firavun ve halkı Annunakilere tapıyor ve onların altın toplamak üzere bir gün yine dünyaya ziyarete geleceklerini düşünüyorlardı. Bu yüzden de Firavun halkı, dünyaya gelecek Annunakilere armağan etmek üzere altın biriktiriyorlardı. Mısır halkı tarafından altına kutsallık atfedilmesi yüzünden, halkın üzerlerindeki altınların alınması, Tevrat'ta ve Kuran'da özellikle bahsedilmiş, böylelikle kutsal değerlerine darbe vurulmuştur.

Yukarıda anlattığımız üç rivayet, Firavun'un İsrailoğullarının peşinden gitmesi için asıl sebep gibi görünmemektedir. Peki, bunlar asıl sebepler değilse gerçek sebep ne olabilir ki?

Hz. Musa, Mısır'dan çıkarken İsrailoğullarıyla beraber, Firavun'a ait çok değerli şeyleri de yanında götürmüştür. Bu şeyler,

Mısır halkını soyarak aldığı söylenen altınlardan ve Firavun'a göre binlerce köleyi kaybetmekten çok çok daha değerliydi. Bu değerli şeyler; Annunakilerin, dünyaya gelirken yanlarında getirdikleri ve Niburu gezegenine tekrar götürme şansları olmadığından dünyada bıraktıkları ve daha sonraları Mısır Medeniyeti'ne kadar ulaşmış olan Annunakilere ait şeylerdi. Bunlardan bir tanesi, piramidin tepesinde bulunan prizma şeklindeki bir kristaldi. Diğer önemli şey ise; Niburu gezegeni ile iletişim kurmayı sağlayan, piramidin özel bir bölmesinde muhafaza edilen ve içinde Annunakilere ait birkaç şeyin daha olduğu altın kaplama bir sandıktı. Bu altın kaplama sandık Sümer tabletlerinde geçmektedir. Sümer tabletlerinde anlatılana göre; Annunakiler, yaklaşmakta olan tufan yüzünden dünyadan ayrılmadan önce kader tabletlerini altın bir sandığa koyarak dünyada bir yere saklarlar. Yine başka bir tablette de tufan bittikten sonra dünyaya inen Annunakilerin, göksel gemiden bir sandık indirdiklerinden bahseder. Piramidin tepe kısmında duran bu kristal prizma ve sandık, Firavun hatta Mısır ülkesi için hayati önem taşımaktaydı.

Hz. Musa, piramidin tepesindeki maddeyi alarak sandığa koymuş ve sandığı içindeki diğer değerli malzemeler ile birlikte alarak Mısır'dan çıkmak üzere hareket etmişti. Annunakilerden kalan bu malzemeleri kaybetme korkusu, Mısır'ın başına gelen felaketleri Firavun'a çoktan unutturmuştu. Firavun, yeni felaketlerle karşılaşacak olsa bile Hz. Musa'nın götürdüğü sandık ve içindekilerini kaybetmeyi göze alamazdı. Bunun için Firavun, büyük bir orduyla Hz. Musa ve İsrailoğullarının peşine düşmüştü.

Hz. Musa'nın Mısır'dan çıkışı, basit bir kaçış olayı olsaydı; döneminin en büyük uygarlığın kralı olan ve kendisini ilah gibi gören Firavun, ordularının başına komutanlık etmez, ordularını gönderir kendisi ise sarayında beklerdi. Çünkü ortada bir savaş yoktu, sadece Mısır'dan kaçan silahsız, fakir bir halk vardı. Bu insanlar için büyük bir ordu hazırlamaya ve orduların başında komutanlık etmeye ne gerek vardı. Ama Firavun, Hz. Musa'nın Mısır'dan çıkarken Annunakilere ait bu malzemeleri de yanında götürdüğünü sonradan fark etmişti. İşte, Firavun'un, Hz. Musa'nın peşine düşmesine sebep olan asıl şey bu malzemelerdi. Çünkü bu malzemeler yoksa Firavun'un tanrısal gücü de yoktu.

Hz. Musa'nın yanında götürdüğü ve Annunakilerden Firavun'a kadar gelmiş olan bu malzemeler nelerdi? Şimdi onları tek tek inceleyip neden bu kadar önemli olduklarını anlayacağız.

PİRAMİDİN PRİZMA PARÇASI

Hz. Musa'nın yanında götürdüğü şeylerden bir tanesi de piramidin tepesinde bulunan ve prizma şeklindeki bir madde demiştik. Peki bu madde Firavun için neden önemliydi? Bu sorunun yanıtını bulmak için ilk önce piramidin ne işe yaradığını bilmemiz lazım.

Mısır, kayıp kıta Mu ve Atlantis'ten sonra gelen en gelişmiş uygarlıktı. Mısır, bu gelişmişlik seviyesine nasıl ulaşmıştı? Mısır'ın bu gelişmişlik seviyesini tarım ve hayvancılıkla elde ettiğini düşünmek pek mantıklı gelmemektedir. Bunu bulunduğumuz çağa göre değerlendirecek olursak; çağımızın en güçlü devletlerinin tarımla veya hayvancılıkla uğraşan ülkeler olmadığını, en son gelişmiş teknolojilere ve en verimli enerji kaynaklarına sahip olan ülkeler olduğunu görürüz. Enerji ve teknoloji, sürekli olarak birbirlerinin itici gücü durumundadır. Yeni bir enerji kaynağı, peşinden yeni teknolojiler getirir. Yeni teknolojiler ise peşinden yeni bir enerji kaynağı arayışı getirir. Bu sürekli olarak böyle devam eden bir döngüdür. Bu iki itici gücün ilk çıkış noktasına gidecek olursak ilk itme hareketini enerji başlatır. Örneğin; kinetik enerji bilinmemiş olsaydı tekerlek icat edilmezdi. Bu nedenle; ister M.Ö. olsun ister M.S. olsun gelişmiş bir uygarlık olmak için gerekli olan ilk şartın bir enerji kaynağına sahip olmak olduğunu anlıyoruz.

Firavun zamanındaki çağda da güçlü devlet olma ilkesi bu günkünden farklı değildi. Mısır da kendi çağına göre en son teknolojileri kullanan gelişmiş bir uygarlıktı. Altını ince bir şekilde işleyerek ancak bugünkü teknoloji ile üretilebilecek şekilde altını dokuyabiliyor, tek bir bloğu 15-20 ton olan ve 2.600.000 bloktan oluşan piramitleri ince matematiksel hesaplarla yapabiliyorlardı.

(Kral Tutankhamun'un saf altından yapılmış olan maskesi, yakın bir zamana kadar tek bir parçadan yapıldığı sanılıyordu. Fakat gelişen teknoloji ile ancak tek parçadan yapılmadığı anlaşılabilmiştir.)

Mısır'ın bunları yapmasına olanak sağlayan ve diğer uygarlıkların önüne geçmesine sebep olan şey ise elektrik enerjisine sahip olmaları ve bunu çok iyi kullanmalarıydı. Hatta elde ettikleri elektrik enerjisini kablosuz olarak dağıtmayı başararak çağımızın bile önüne geçmişlerdi. Elektrik enerjisini depolamak ve dağıtmak için bizim piramit diye adlandırdığımız dev tesisleri kurmuşlardı. Bu teknik bilgileri Annunakilerden öğrenmişler ve Annunakilerden kalan bu miras, Mısır'ı zamanın en gelişmiş uygarlığı yapmaya yetmişti.

Genellikle piramitlerin anıt mezar olarak yapıldığı söylense de olaya mantık açısından yaklaşacak olduğumuzda firavunların, ülkede ki genç iş gücünün büyük bir kısmını ekonomiye katkı sağlayacak işlerde kullanmak yerine sırf kendilerine ileride anıt mezar olacak bir piramit için yıllarca çalıştırmaları pek mantıklı gelmemektedir. Tek bir piramidin günümüz şartlarında yapım maliyetinin 5 milyar dolar ve bu piramitlerden Mısır'da 100'den fazla olduğunu düşünürsek ortaya çıkan rakamların anıt mezar için harcanmış olmasına inanmamız mümkün değildir. Zaten parasını ve iş gücünü böyle basit bir düşünce için kullanan bir ülkenin gelişmiş uygarlık seviyesine ulaşması da mümkün olamazdı. Mısır'ın anıt mezar için 5 milyar dolar harcayabilecek kadar çok çok zengin bir ülke olduğunu kabul edelim; Meksika'da, Çin'de, Bosna'da, Avustralya'da, İtalya'da, Yunanistan'da ve ismini burada sayamadığım birçok ülkede piramitlerin bulunduğunu biliyoruz. Hatta Meksika'daki Cholula Piramidi, Mısır'daki Giza Piramidi'nin

https://t.me/ExcBook

4 katıdır. O zaman bu ülkelerde yaşayan uygarlıklarında tek bir anıt mezar için 5 milyar dolar harcayabilecek kadar zengin olmaları gerekmez miydi? Tabii ki bu ülkelerin hepsi anıt bir mezar için bu kadar para harcayacak kadar zengin değillerdi. Bir ülke, bütün maddi kaynağını nükleer elektrik santrali için harcayabilirdi ama anıt mezar için bu kadar lükse kaçamazdı.

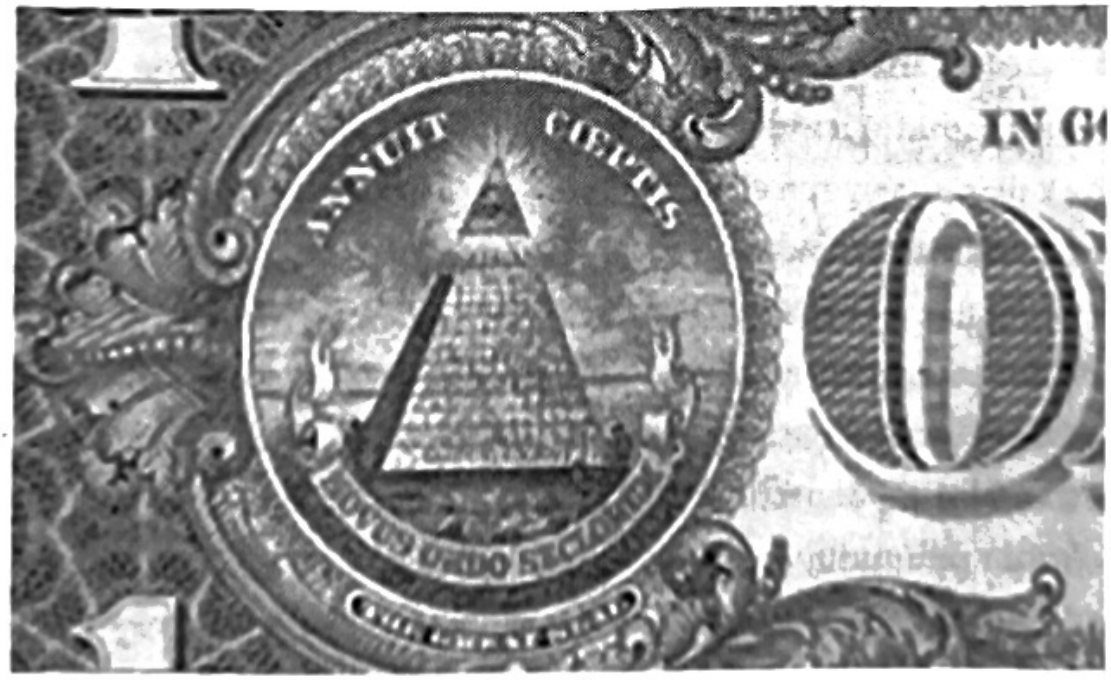
Mısır piramitlerinin ileri teknolojiyle yapılan fiziksel özelliklerini, yapım maliyetlerini ve iş gücü yükünü düşündüğümüzde sırf mezar olarak yapıldığına inanmanın kabul edilebilir bir yanının olmadığı, piramitlerin elektrik üretimi, dağıtımı ve depolanması için kullanıldığı tezinin daha gerçekçi olduğu görülmektedir. Ayrıca; piramitlerdeki bulunan rölyeflerde, yanan ve elde taşınan lambaların olmasına rağmen piramitlerin içerisindeki güneş ışığına kapalı oda ve koridor duvarlarında hiçbir is kalıntısının olmaması, elektrik kullanıldığının başka bir işaretidir. Fakat bu elektrik, bildiğimiz elektrikle aynı amaç için kullanılsa da kaynağı ve üretim şekli farklı olan bir elektrikti. Olayı bir örnekle basit bir şekilde anlatacak olursak; ev telefonu ile cep telefonu aynı amaç için kullanılıyor olmasına rağmen teknolojileri birbirinden tamamen farklıdır. Bulunduğumuz çağda ev telefonu kullandığımızı varsayarsak Mısırlılar, o dönemlerde elektrik enerjisinde cep telefonu devrini yaşamaktaydılar diyebiliriz.

Mısırlıların kullandığı bu elektrik nasıl bir elektrikti ve bunu üretmeyi nasıl başarmışlardı? Günümüz insanının algısı dâhilinde yapılan bazı yorumlara göre; piramitler, altından geçen yeraltı akarsularını kullanarak düşük güçte elektrik üretiyor ve bu elektrik, piramidin içerisindeki iletken taşlar vasıtasıyla giderek artan bir güçle piramidin tepe noktasına kadar taşınıyordu. Bu varsayıma destek olarak da piramidin dış duvarlarının elektriği dışarıya

sızdırmayacak yalıtkan olan kireçtaşı ile kaplı olmasını, içerisinin ise elektrik akışını sağlamak için yalıtkan ve iletken taşların belirli bir sırasıyla dizilmiş olması gösterilmektedir. Bu yorumu; Mısır'ın kullandığı elektriği, günümüzde kullandığımız elektrikle aynı gibi düşünerek ve günümüz insanının algısı dâhilinde yapılmış yanlış bir yorum olarak düşünüyorum. Piramitlerin yapısal planı ve dünya üzerindeki çok özel matematiksel konumlarını göz önünde bulundurursak, Mısırlıların kullandığı elektriğin, günümüzde kullanılan elektrikten çok farklı türden olduğunu anlayabiliriz. Mısırlıların kullandığı bu elektrik, aydınlatma amaçlı kullanmanın yanında iletişim amaçlı da kullanılmaktaydı. Piramitlerin yapısındaki ve yer seçimindeki ince matematiksel hesaplama; enerjinin toplanması, depolanması ve enerjinin uygun seviyeye getirerek dağıtılması düşünülerek yapılmıştı. Mısırlılar, gökyüzünde bulunan foton enerjiyi piramidin tepe noktasında bulunan bir madde yardımı ile toplayarak piramidin iç kısmına iletiyordu. Piramitlerin yapısındaki iletken ve yalıtkan taşların belli bir düzen dâhilinde kullanılması ve dış yüzeyinin yalıtkan maddeyle kaplanması, içeri iletilen elektriğin depolanmasına olanak sağlıyordu. Piramidin içinde toplanan ve alt kısmında yoğunlaşan bu düşük foton enerji, yine piramidin içinde bulunan süper radyoaktif bir madde sayesinde kullanıma uygun elektrik enerjisine çevriliyor ve yine piramidin tepe noktasında bulunan aynı madde sayesinde başka yerlere iletilmesi sağlanılıyordu. Göksel enerjilerin toplanılması ve dağıtılması tek bir piramitten yapılıyor, dünya üzerindeki diğer piramitler ise alıcı veya uzak noktalara dağıtım için yansıtıcı görevi görüyorlardı. Piramidin tepe noktasındaki madde günümüze kadar ulaşmamış olsa da piramidin tepe noktasında hâlen 28,4 Khz'lik bir frekans çıkışı gözlemlenmiştir. Bu frekansın altın madenini tespitinde

kullanılan frekans ile aynı olması akıllara başka bir soruyu da getirmektedir. Dünya üzerindeki piramitler acaba yeryüzündeki altın yataklarını tespit etmek için Annunakiler tarafından kullanılan bir dedektör ağı olabilir mi? Piramidin tepe noktasına ulaşan enerjinin nasıl dağıtımının yapıldığı ya da bu dedektör ağının nasıl çalıştığına dair günümüze ulaşan somut bir bilgi yoktur. Bunun sebebi de Giza Piramidi'nin tepe noktasındaki maddenin günümüze kadar ulaşmamış olmasıdır. Daha doğrusu o teknolojinin günümüze ulaşmaması için tepe noktasının bıçakla kesilmiş gibi yok edilmesidir. Amerikan doları üzerindeki piramidin tepe noktasının kesilmiş olması ve ayrılan bu bölümün ışık saçması da tesadüfî değildir.

(Piramit sözcüğü Yunanca'da "Pyros"sözcüğünden türetilmiştir. Pyros, Yunanca'da "Ateş" anlamına gelmektedir. Bu sözcüğün "Muhteşem Işık" anlamında mecazi kullanımı da bulunmaktadır. Üçgen prizma şeklinde, taştan yapılan bir yapıya "Muhteşem Işık" anlamına gelen "Piramit" isminin konulması, yapının geçmişte olan özelliğinden kaynaklanmaktadır.)

Enerji dağıtımı için kullanılan piramidin kayıp olan tepe noktasında, elektrik akımının iletilmesi için kullanılan dünya dışı bir maddenin olduğu düşünülmektedir. Mısırlılar, Benben diye adlandırdıkları bu maddeyi kutsal sayarlardı. Bazı kaynaklar piramitlerin tepe noktasında bulunan küçük prizma şeklindeki parçanın altın olduğunu söylese de bu Benben denilen madde; Annunakiler tarafından getirilen dünya dışı bir maddeydi.

(Kahire Müzesi'nde sergilenen ve M.Ö. 1300 yıllarına ait olduğu söylenilen Benben adlı tamamen safirden yapılmış üçgen bir prizma taş vardır. Bugüne kadar dünya üzerinde bulunan en büyük tek parça Safir 25 kg. ağırlığında iken bu Safirden yapılma piramit şeklindeki taşın ağırlığının 24 ton olması onun bu dünyaya ait olmadığını göstermektedir. Ayrıca; radyo sinyallerini en iyi ileten maddenin Safir olması da bu taşın belirli bir amaç için yapıldığını göstermektedir.)

(Libya'da bulunan ve Hz. Musa dönemine ait olduğu düşünülen bir Tevrat yazmasında; Altın şeklinde ve tepesinden ışık saçan bir piramit tasvir edilmiştir.)

Piramidin tepesinde farklı bir maddenin bulunduğu Sümer tabletlerinde şöyle anlatılmaktadır; "Oradaki bir platforma Ra, babası Enki için bir tapınak mesken dikti. Yüksek bir kule içindeki tepesi sivri bir roket gibi göğe doğru yükseliyordu. *(Burada Giza Piramidi'nden bahsediyor.)* Buradaki türbeye kendi göksel kayığının üst kısmını bıraktı; şöyle biline geldi, Benben." Piramidin tepesinde bulunan prizma şeklindeki kristalin aslında; Ra adındaki Annunakiye ait olan göksel geminin üst kısmında bulunan bir parça olduğunu anlıyoruz. Bu maddenin, göksel geminin üst dış kısmında olması o maddenin iletişim

https://t.me/ExcBook

veya enerji amacıyla kullanıldığını göstermektedir. Buna benzer; Kabe'deki Hacerül Esved taşı, antik maya kentinde bulunan kristal kafatasları ve ismi herkesçe bilinen ama varlığı hiçbir zaman ispatlanamayan felsefe taşı da enerji çekim ve dağıtımı için kullanılmaktaydı. Ve bunların hiçbirisi bu dünyaya ait değillerdi.

Piramidin tepe noktasındaki bu maddeye BenBen denilmesinin diğer bir çıkış hikâyesi de Tevrat'ta, Hz. Musa ile Allah'ın ilk karşılaşmasını anlatan bölümde geçmektedir. Yanan bir çalının yanına gelen Hz. Musa, sesini duyduğu Allah'a "İsraillilere gidip beni size atalarınızın tanrısı gönderdi, dersem 'Adı nedir?' diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?" der. Allah; "Ben, Ben'im. İsraillilere de ki: "Beni size Ben Ben'im diyen gönderdi." diye cevap verir. Piramidin tepesindeki maddenin dünyaya ait olmamasından dolayı bu maddenin tanrı tarafından gönderilmiş olduğu düşünülerek bu maddeye Benben denilmiş olması muhtemeldir.

Bu tür maddelerin Atlantis Uygarlığı tarafından da kullanıldığı bilinmektedir. Sylvia Browne'nin "Dünya'nın Sırları ve Gizemleri" adlı kitabında; bir arkadaşının Bermuda Şeytan Üçgeninde (Atlantis Kıtasının battığı yer) dalış yaptığını ve dalış esnasında tepesinde kristal bir parça olan piramit gördüğünü anlatmıştır. Buna benzer bir açıklama da Atlantis Kıtası ile ilgili araştırmalar yapan www.world-mysteries.com sitesinde yer almaktadır. Sitenin yaptığı açıklamaya göre; tepesinde çok büyük bir kristal olan dev bir piramit, Atlantik Okyanusu'nun ortasında 3050 metre derinlikte bulunmaktadır.

Mısır Medeniyeti, bu maddenin üzerinde topladığı enerjiyi yansıtabilme özelliğinden faydalanılarak piramitlerde üretilen elektriğin başka yerlere iletilmesini ve piramit bulunan diğer ülkelerle iletişim kurulmasını bu madde yardımıyla sağlıyordu. Bu enerji ağının merkezi Kahire idi. *(Piri Reis'in hâlen gizemi çözülemeyen dünya haritasında Kahire'yi tam orta noktaya koyması belki de bu yüzdendi)* Kullanılan bu elektriğin gücü sayesinde Firavun kendini tanrı gibi görüyor ve elektrik hakkında hiçbir bilgisi olmayan cahil halk karşısında bunu bir tanrısal güç göstergesi olarak kullanıyordu. Bundan 3.500 yıl önce böyle bir teknolojinin kullanıldığını düşündüğümüzde, bunun gerçekten çok büyük bir güç olduğunu anlayabiliyoruz. Ayrıca Mısırlıların tanrı diye taptıkları en önemli Annunaki olan Shu, onlar için Işık Tanrısıydı ve Shu'nun kelime anlamı, parlayan demektir. Shu Tanrısına tapan halk, ışığı hâkimiyeti altında tutan krallarında da yarı ilahi bir güç olduğuna inanıyorlardı. Firavun da böyle bir güce sahip olmanın avantajını kullanarak kendisini ilah ilan etmişti.

Allah'ın, Hz. Musa'ya öğretmiş olduğu ve Allah'ın elçisi olduğunu Firavun'un karşısında ispatlaması için verilen mucizelerden biri olan, Hz. Musa'nın elini koynuna sokması ve çıkardığı zaman elinin bembeyaz olması (Yed-i Beyza) mucizesinin veriliş nedenin arkasındaki gerçek amaç budur.

"Sana büyük mucizelerimizden birini daha göstermemiz için elini koynuna sok ki bir başka mucize olarak, (alaca hastalığı gibi) bir hastalık sebebiyle olmaksızın bembeyaz bir hâlde çıksın." (Taha Suresi)

Yukarıdaki ayetin orijinalinde geçen beydae kelimesinin Türkçe karşılığı olarak "bembeyaz, parlayan, ışık saçan" olarak kullanılmaktadır. Buradan da anlaşıldığı üzere Hz. Musa'nın eli bembeyaz bir ışık saçmaktadır. Hatta parlayan bu beyaz elin etrafı bir projektör gibi aydınlattığı söylenir. Hz. Musa, Firavun'un karşısına bu mucize ile çıkarak, Mısır Tanrısı olan Shu'ya ait bir gücün, Allah'ın isteği ile düzgün konuşamayan bir çoban tarafından daha güçlüsünün yapılabileceğini halka göstermiştir. Asa mucizesinde Firavun'a mesaj verilirken, beyaz el mucizesinde ise Mısır halkına mesaj verilmiştir.

Kuran'da en çok bahsedilen peygamberin Hz. Musa olduğundan kitabın giriş bölümünde bahsetmiştik. Hz. Musa ismi Kuran'da tam 136 kere geçmektedir. 136 sayısı definecilerin literatüründe tepecik, sonradan yapılma tepe anlamına gelmektedir. Hz. Musa isminin 136 kez geçmesi, Mısır'da sonradan yapılma tepecik olan piramitlerdeki hazineyi işaret etmekte ve bunu 136 sayısı ile Hz. Musa'nın ismiyle bağdaştırmaktadır. Bu hazinenin de biraz önce bahsettiğimiz gibi bu dünyaya ait olmadığını söylediğimiz piramidin tepesindeki o prizma parçasıdır.

Hz. Musa, Mısır'ı enerjisiz bırakmak için piramitlerin zirvesinde bulunan prizma parçayı ve sandığı da alarak Mısır'dan çıkmıştır. Ülkedeki tüm nükleer reaktörlerin bir anda susması gibi Mısır bir anda enerjisiz kalmış ve Firavun elindeki tüm tanrısal gücünü kaybetmiştir. Hz. Musa'nın almış olduğu bu maddeyi tekrar yapma şansı olmayan Firavun'un tek çıkış yolu, o parçayı tekrar ele geçirebilmekti. İşte Firavun'u Hz. Musa'nın peşinden koşturan gerçek nedenlerden biri de buydu.

(Buna benzer bir durumda mitolojideki Prometeus hikayesinde geçmektedir. O hikâyede ışık sadece Tanrı Zeus'un sarayında vardır, başka hiçbir yerde yoktur, akşam olunca tüm ülke karanlıkta kalır. Prometeus, Tanrı Zeus'un sarayına girerek ışığı çalar. Bu hikâyeden de anlaşılacağı üzere tanrı olarak görülen kişiler, elektriğin olmadığı o dönemde bile elektrik teknolojisine sahiplermiş.)

(Hz. Musa döneminden sonra Mısırlıların kutsal saydıkları bu taşın sadece şekil olarak bir benzerini yaparak piramitlerin tepesine koydukları bilinmektedir.)

Hz. Musa, İsrailoğullarını da yanına alarak rahat bir şekilde Mısır'dan çıkmak varken Annunakilerden kalan bu kristal prizma ve sandığı yanında götürerek neden Firavun'un peşine düşmesine sebep olmuş ve bu riski neden göze almıştı? Bu sandık ve maddeleri almak için Hz. Musa'nın iki nedeni vardı. Birinci nedeni; Firavun'un kendisini takip etmesini sağlayarak Firavun ve ordusunu Kızıldeniz'de helak etmek. İkinci ve asıl nedeni ise; Annunakilerden kalan ve bu dünyaya ait olmayan maddelerin bir daha insanoğlu tarafından kullanılmasına engel olmaktı.

Piramide ait prizmanın Mısır'dan çıkarılmasından sonra Mısır'ın çöküş dönemine girmesi ve 10 yıl içinde halkının ülkeyi terk etmesi, bu parçanın ülke ekonomisi için ne kadar önemli olduğunu kanıtlamaktadır. Annunakilerden kalan; kristal prizma ile sandığın Mısır'dan çıkartılmasıyla, insanoğlunun Niburu Gezegeni ile iletişimi kesilmiş ve yeni bir devir başlamıştır.

(Piramidin tepesinde bulunan kristal maddenin önemi aynen burada anlatıldığı şekilde "Mumya Geri Dönüyor" filmine de konu

olmuştur. Filmin son sahnesinde piramidin tepesinde bulunan kristal madde yerinden alınınca piramit çökmeye başlar ve çöl kumları arasında kaybolur gider. Yani bizim anlattığımız gibi kristal maddenin yerinden çıkartılması Mısır medeniyetinin çöküşüne neden olur.)

(Tufan kelimesi Kuran'da iki yerde geçmektedir. Birincisi; Nuh kavminin helakını bildiren Ankebut Suresinde, diğeri ise Firavun halkının helakını bildiren Araf Suresinde geçmektedir. Bunu bir işaret olarak algıladığımızda; Annunakilere karşı verilen iki büyük mücadelenin Nuh ve Musa Peygamberler zamanında yaşandığını anlıyoruz.)

KUTSAL AHİT SANDIĞI

Önceki bölümde; Hz. Musa'nın, piramidin tepesinde bulunan prizma şeklindeki maddeyi almış, içinde Annunakilere ait birkaç malzemenin daha bulunduğu sandığa koyarak Mısır'dan bu sandıkla ayrıldığını söylemiştik. Bu bölümde ise bahsedilen o sandığın tarihini ve içindekileri detaylıca inceleyeceğiz.

Kutsal kitaplarda bahsedilen, günümüzde Ahit Sandığı veya Kutsal Sandık olarak bilinen, gizemli bir sandık vardır. Tevrat'ta anlatılana göre; Mısır'dan çıkan İsrailoğulları, Kudüs'e doğru gitmek üzere Kızıldeniz'den, Sina yarımadasına geçmişler ve haftalarca süren bir yürüyüş sonrasında Tur Dağı'nın eteklerine gelmişlerdir. Allah ile konuşmak için Tur Dağı'na çıkan Hz. Musa'nın, Allah'ın kendine verdiği 10 emri unutmamak için, bu emirleri iki taş tablete yazmış ve daha sonra da bu tabletlerin konulması için tanrının belirttiği şekil ve ölçülerde bir sandık yapmıştır. Uzun olmayan bu on emri düşündüğümüzde, bunların yazılı olduğu iki tabletin ağırlığının azami 20 kg civarında olması gerekmektedir. Peki ama azami ağırlığı 20 kg olan bu tabletlerin taşınması için neden dört kişi tarafından taşınabilecek ağırlıkta ve altınla kaplanmış olan bir sandığın yapılmasına ihtiyaç duyulsun? Bir şeyi taşımak için kullanılacak cisim neden taşınan şeyden kat be kat daha ağır olsun? Buna göre sandığın on emrin yazılı olduğu tabletleri taşımak için yapılmış olması mantıklı gelmemektedir.

Tevrat'ta en ince ayrıntısına kadar anlatılan sandığın özellikleri dikkate alındığında; altın kaplama ve kapağında 2 melek heykelinin olduğu, başka kaynaklarda ise; sandığın içinde sıralı tüm peygamberlerin resimlerinin veya isimlerinin işlenmiş olduğu

https://t.me/ExcBook

söylenmektedir. Bu iki tanımı dikkate aldığımızda; özenle yapılmış ve sıradan olmayan bu sandığın alet, edevat olmadan, çöl ortamında göçebe olarak yaşayan bir halk tarafından yapılmış olması zaten düşünülemez.

Aslında; halk tarafından çölde yapıldığı söylenilen, Ahit Sandığı ya da Kutsal Sandık diye kutsal kitaplarda bahsedilen sandık, Hz. Musa'nın Mısır'dan çıkarken yanına aldığı sandığın ta kendisidir.

Şekil-1:
Mısır hiyeografinde
Bir Mısır Kralını ifade eden kelime.

Şekil-2:
Eski Mısır'a ait bir resim.

Eski Mısır dönemine ait olan; şekil 1 ve 2'deki resimlerin, betimlemesini yaptığımız Ahit Sandığı'na ne kadar benzediğini görebilirsiniz. Bu da Ahit Sandığı'nın, Mısırdan çıktıktan sonra yapılmadığını, zaten Mısır'da var olduğunu göstermektedir. Ayrıca büyük piramidin içinde yapılan bir araştırmada; Ahit Sandığı için yapıldığı düşünülen ve Ahit Sandığı ile birebir aynı boyutta olan küçük bir sunak yeri keşfedilmiştir. Kısacası; bu sandık sonradan yapılmayan, Mısır'dan çıkış anından itibaren Hz. Musa'nın beraberinde olan bir sandıktır. Bazı kaynaklar ise; Hz. Musa'nın Mısır'dan çıkarken yanında taşıdığı şeyin sandık olmadığını, bunun Hz. Yusuf'a ait lahdin olduğunu söylemektedir. Bu rivayete göre; İsrailoğullarından bilge bir kişi Mısır'dan çıkarken Hz. Yusuf'un mezarının bu topraklarda bırakılmasının uygun olmadığını ve Kenan diyarına götürülmesi gerektiğini söyler. Bunun üzerine İsrailoğulları Mısır'dan çıkarken Hz. Yusuf'un içinde olduğu lahitti de yanlarına alırlar. Fakat bu rivayetin doğruluğu şüphelidir. Çünkü İsrailoğullarının Mısır'dan çıkarken yerini bilmedikleri bu lahitti bulmaları ve taşımaları için

yeterli zamanları yoktu. Ayrıca günümüzde Hz. Yusuf'a ait mezarın Batı Şeria'da olduğu söylense de Mısırlı yazar Ahmed Osman "Krallar Vadisindeki Yabancı" kitabında Hz. Yusuf'a ait mezarın Batı Şeria'da olmadığını, Kahire Müzesi'nde bulunan mumyalardan bir tanesinin Hz. Yusuf'a ait olduğunu delillerle ispatlamaktadır. Yani Hz. Yusuf'un mezarı hiçbir zaman Mısır'dan çıkarılmamıştır. O zaman İsrailoğullarının Mısır'dan çıkarken yanlarına aldıkları şey de Hz. Yusuf'a ait lahit değildir. Bu lahit denilen şey, aslında bizim bahsettiğimiz Kutsal Sandık yani Ahit Sandığıdır. Peki, Hz. Yusuf'a ait lahdin Mısır'dan çıkartılması rivayeti nereden çıkmıştır? Hz. Musa, Mısır'dan çıkarken yanında götüreceği Firavun'a ait sandık, İsrailoğullarının dikkatini çekeceği için bazı şeylerin en azından Mısır'dan çıkana kadar halktan saklanması ve gereksiz soruların önüne geçilmesi için Hz. Yusuf'a ait lahdin olduğu söylenmiştir.

Ayrıca Tevrat'ta, Hz. Musa'nın Kutsal Sandık aracılığıyla Rab ile görüştüğünden bahsedilir. (Tevrat) Çıkış 25: 22'de Tanrı Musa'ya şöyle der: **"Ve seninle orada buluşacağım ve seninle Kefaret Örtüsü üzerinden, Kutsal Ahit Sandığı üstündeki melekler arasından söyleşeceğim."** Tanrının, Hz. Musa ile görüşebilmesi için herhangi bir vasıtaya ihtiyacı yoktur. Her ne kadar yukarıdaki cümlede, Kutsal Ahit Sandığı üzerindeki melekler arasından Rab ile görüştüğü söylense de bu anlatımın zamanla Tevrat'ın orijinal hâlinin bozulmasından kaynaklanmaktadır. Tevrat ve Kuran'daki metinlerde, Hz. Musa'nın Allah ile Kutsal Sandık olmadan görüştüğünü görüyoruz. Peki Tevrat'ta geçen Rab ile sandık aracılığıyla görüşme hikâyesi nereden çıkmıştır? Tevrat'ta geçen sandık aracılığıyla görüşme olayı tamamen uydurma bir anlatım değildir, sadece zamanla gerçekliğini kaybetmiş veya yanlış anlaşılmış bir anlatımdır. Hz. Musa, bu sandığı bir iletişim aracı olarak kullanıyordu

fakat Tanrı ile konuşmak için değil. Çünkü Tanrı, peygamberleri ile ya direkt ya da Cebrail aracılığıyla konuşur, bunun için bir cihaza ihtiyaç duymazdı. Karşılıklı ses görüşmesi yapmak için bir cihaz kullanmak gerekiyorsa görüşülen kişi veya kişilerin muhtemelen bizim gibi beşeri varlık olması gerekmektedir. Hz. Musa'nın sandık aracılığıyla görüştüğü söylenen Rab değil, Niburu gezegenindeki Annunakilerdi. Tevrat'ta Rab ile görüştüğünü söylemesi yanlış bir anlatımdan kaynaklanmaktadır. Çünkü aynı hatayı Mısır ve Sümer mitolojisinde de görüyoruz. Onlar da Niburu gezegeninden gelen Annunakileri ilah olarak kabul etmişler ve Rab olarak adlandırmışlardı.

Altın bulmak için dünyaya ilk gelen Annunaki olan Alalu'nun, dünyada altın bulunduğu bilgisinin Niburu'ya ilettiğini söylemiştik. Bu da Annunakilerin elinde bulunan teknoloji ile binlerce ışık yılı uzaklıktaki gezegenlerle çok rahat iletişim kurabildiklerini gösteriyor. Annunakilerin kendi gezegenlerinden getirdikleri ve bir daha Niburu'ya götürme imkânı bulamadıkları göksel gemi ve gemide bulunan bazı önemli malzemeler dünyada kalmıştı. Annunakilerle aynı topraklarda doğan ve onların devamı niteliğinde olan Mısır ve Sümer Medeniyetleri, dünyada kalan Annunakilere ait bu malzemelere sahip olmuşlardır. Bu malzemeler sayesinde Sümer ve Mısır medeniyetleri, Niburu ile sürekli iletişim hâlinde olmuşlar, Niburu'dan bilgi ve teknoloji transferi yapmaya devam etmişlerdir. Mısır ve Sümer uygarlıklarının neden birdenbire gelişerek diğer uygarlıklardan daha üst bir seviyeye ulaştığını daha iyi anlıyoruz.

Önceki bölümlerde anlattığımız gibi; Firavun, Annunakilerin bırakmış olduğu sandık sayesinde sürekli onlarla iletişim kuruyordu. Annunakiler, bir sonraki gelişlerine hazırlık amacıyla Firavun'u

bir yeryüzü temsilcisi gibi kullanıyor, Firavun aracılığıyla dünya hakkında bilgiler ediniyorlardı. Firavun ise onlar adına altın biriktiriyordu. Firavun'un Annunakilerle olan bu iletişimi; halk tarafından, tanrılarla iletişim kurabilen yarı tanrı bir varlık gibi görülmesine sebep olmuştu. History Channel kanalında yayınlanan; "Kayıp Tarih, Ahit Sandığı Gizemi" adlı belgeselde, bu sandık için; "Sandık, Tanrı ile konuşmak için bir telefon gibiydi." diye bahsedilir. Burada anlatıldığı gibi gerçekte de Firavun bunu bir iletişim aracı olarak kullanıyordu.

(Mitolojide aynı amaçla kullanılan, Omphalos denilen bir taş vardır. Bu taşın bulunduğu yer, "Dünyanın Göbeği" olarak kabul edilir ve bu taş sayesinde tanrılarla direkt iletişim kurulurdu. Göbek, kelime anlam itibariyle; Anne ile çocuk arasındaki bağı/iletişimi temsil ettiğinden; bu iletişiminde, Annunakiler ile onların çocukları veya soylarından olan kişilerle yapıldığını düşünüyoruz. Bu da şunu gösteriyor ki; Annunakilerin, dünya ile olan iletişimi sadece sandık ile sağlanmıyor, bu taş ile de iki gezegen arasında iletişim sağlanabiliyordu.)

Hz. Musa'nın peygamber olarak asıl geliş amacı; Annunakilerin tanrı olmadığını, tek tanrının Allah olduğunu Firavun'a tebliğ etmek, Firavun'un doğru yola dönmemesi durumunda ise Annunakilerden kalan sandığı ve içindeki diğer şeyleri Firavun'dan alarak kendi çıkarı için kullanmasını engellemek ve Annunakilerin dünya ile olan iletişimini kesmekti. Hz. Musa bunu başardıktan sonra, Annunakilerle iletişime geçip o sandığın kendisinde olduğunu, artık dünya insanları ile iletişim kuramayacaklarını söyleyerek Firavun'a yaptığı tebliğinin aynısını onlara da yaptığını düşünüyorum.

Tevrat'ın sayılar bölümünde; Kutsal Sandığın korunması, taşınması ve muhafaza edildiği çadırın bakımı ile ilgili olarak 22.000 erkeğin görevlendirildiğinden bahsedilir. Kutsal Sandık için 22.000 erkeğin görevlendirilmesi sandığın ne derece önemli olduğunu fazlasıyla anlatmaya yetiyor sanırım. Sandığın içinde sadece on emrin yazılı olduğu tabletler olmuş olsaydı bu kadar korumaya gerek duyulur muydu? Zaten Allah, o kutsal metinleri insanlardan korunsun diye değil, herkes tarafından okunsun, bilinsin diye göndermemiş miydi? Sandığın bu kadar önemli olmasının sebebi, yukarıdaki paragraflarda anlattığımız gibi Annunakiler ile iletişim aracı olarak kullanılmasından kaynaklanmaktadır. Eğer bu iletişim aracı, başka bir topluluğun eline geçer ve Annunakilerle iletişim kurmayı başarırlarsa sandığın içinde bulunan şeyleri kendi çıkarları için kullanabilirler ve Annunakileri tekrar tanrı olarak görmeye başlayabilirlerdi. Sandık, bu nedenden dolayı sıkı bir koruma altındaydı.

İletişim aracı olarak kullanılan böyle bir sandığın, dünyamızdan milyonlarca yıl uzaklıkta bulunan bir gezegenle iletişim kurabilmesi için güçlü bir enerji kaynağına ihtiyacı vardı. Sandık için gerekli olan bu enerji ise sandığın içinde bulunan radyoaktif bir maddeden sağlanıyordu. Söz konusu bu madde; bir önceki bölümde bahsettiğimiz, piramidin zemininde yoğunlaşan düşük enerjiyi, yüksek enerjiye çevirmeye yarayan radyoaktif maddedir. Bu madde sandık için sonsuz bir batarya görevi görüyordu.

Sandıktan Kutsal Sandık olarak bahsedilen ve içerisinde neler olduğunu anlatan tek ayet; Kuranın 2. suresi olan Bakara suresinin 248. ayetidir. Sandığın içeriğinden sadece 2. surenin 248. ayetinde bahsedilmesi ve bu sayının Yahudiler için çok

kutsal olması tabi ki tesadüf değildir. Tevrat'ta geçen "Dinle, Ey İsrail! Rabbimiz olan Allah tekdir." duası, sabah ve akşam olmak üzere günde 2 defa okunan bir duadır ve bu duanın rakamsal karşılığı ise 248'dir. Bunu bir işaret olarak kabul ettiğimizde; İsraillilerin, Kuran'ın 2. surenin, 248. ayetini iyi anlamaları gerektiği açıkça belirtilmektedir. Kısacası; "Ey İsrail, 2/248. ayetteki sandık ve içindekilerin sahibini tanrı olarak görme, Rabbiniz olan Allah tekdir." denilmektedir.

Hz. Musa'nın Mısır'dan çıkış hikâyesine kaldığımız yerden devam edelim. Hz. Musa ve İsrailoğulları günler süren bir yürüyüşle Kızıldeniz'in güney kıyılarına geldikleri zaman, Firavun ve askerlerinin kendilerine yaklaşmakta olduklarını görürler. Bulundukları yer öyle bir yerdir ki denizden başka kaçacakları hiçbir yer yoktur. Paniğe kapılan İsrailoğullarına karşı Hz. Musa sükûnet içindedir. Çünkü Allah tarafından belirlenen bir rotanın çıkmaz bir sokak olması imkânsızdır. Bu rota; sadece Medyen'e gitmek için çizilmiş bir rota değildir. Bu rota aynı zamanda Firavun'un sonunu getirmek için çizilmiş, sonu helak olan bir rotadır. Bu esnada Allah, Hz. Musa'ya ''Asanla denize vur!" diye seslenir. Hz. Musa asasıyla deniz vurduğu an deniz ikiye ayrılarak karşı kıyıya doğru uzanan kuru bir yol ortaya çıkar. Kızıldeniz'in yarılmasıyla açılan yoldan İsrailoğulları, Sina Yarımadası'na doğru geçmeye başlarlar. En önde Cebrail (a.s.) at üzerinde gitmektedir. En önde at ile gidenin Cebrail olduğunu Hz. Musa'dan başka İsrailoğullarından bir kişi daha bilmektedir, o da Samiri'dir. Samiri, Cebrail'in atının bastığı yerlerin yeşerdiğini görür ve ayağının bastığı yerden bir avuç toprak alır ve çantasına koyar. Kuran'ı Kerim'in Taha suresinde; **"Ben onların görmediklerini gördüm; elçinin ayak bastığı**

yerden bir avuç aldım." şeklinde Samiri'nin ifadesi vardır. *(Samiri, aldığı bu bir avuç toprağı daha sonra kendi emelleri için kullanacaktır.)* Mısır'dan kaçan İsrailoğullarının öbür yakaya geçmesinden hemen sonra Kızıldeniz kapanır ve onları takip eden Firavun ile ordusunun tamamı boğulur. Böylelikle Annunakileri ilah gibi gören Firavun ve yakın adamları ortadan kaldırılmış, sandık içindekilerle birlikte tamamen Hz. Musa'nın kontrolüne geçmiştir. Böylelikle Hz. Musa; insanlığın yeni bir başlangıç yapması için üzerine düşen görevin büyük bir kısmı tamamlanmıştır. Hz. Musa kavmiyle birlikte Kızıldeniz'i geçtikten sonra Allah'ın emri ile şimdiki adı Beytül Makdis olan bölgeye doğru yol alırlar.

(Beytül Makdis (kutsal yer) denilen yer Kudüs'ün doğusunda bulunan, Hz. Süleyman tarafından yapılan, Süleyman Tapınağı diye bilinen yerdir. Süleyman tapınağı yıkıldıktan sonra, Hz. Ömer zamanında yerine bugün Mescid-i Aksa (uzak mescit) olarak bildiğimiz cami inşa edilmiştir. Beytü'l- Makdis, Mûsâ (a.s.)'dan, Muhammed (a.s.) zamanına kadar peygamberlerin uğrak yeri ve kutsal vahiy merkezi olmuş, İslâmiyet'in ilk yıllarında ise (Hicretin 2. yılına kadar) Müslümanlar tarafından kıble olarak kabul edilmiştir. Hz. Muhammed (a.s.) de Miraç'a giderken de yine buraya uğramıştır.)

Buraya kadar olan bölümde, Piramidin tepesinde bulunan prizma parçayı ve Kutsal Sandığın neden önemli olduğunu gördük. Şimdi ise sandık içerisinde bulunan diğer bir şeyi, "Süper Radyoaktif maddeyi" inceleyeceğiz.

SÜPER RADYOAKTİF MADDE

Piramidin içerisinde muhafaza edilen Kutsal Sandığın içerisinde süper radyoaktif olan bir madde bulunmaktadır. Piramitlerin etrafındaki elektromanyetik alanın şu an bile normalin çok üstünde olması, bir zamanlar böyle bir maddenin orada bulunduğunun ve onun yüksek enerjisinin kanıtıdır.

Kutsal Sandık ve içerisinde bulunan malzemelerin, ilk önce Atlantis ve Mu kıtalarına, oradan da Mısır'a geldiğini konu içinde söylemiştik. Nuh tufanından önce üzerinde Annunakilerin yaşadığı, bu iki uygarlık nükleer ve manyetik enerji alanında çok çok ileri seviyelere gelmişlerdi. Bulunduğumuz çağa göre değerlendirecek olursak hâlâ onların yakalamış olduğu seviyeye ulaştığımız söylenemez. Sulara gömülmeden önce bu kıtalardan çıkarak Mısır'a gelmeyi başaran rahipler, Annunakilerden öğrendikleri ilimleri burada da yaşatmaya çalışmışlar ve göksel gemiden söktükleri kristal prizma ile önemli gördükleri diğer şeyleri sandığa koyarak Mısır'a getirmişlerdir. Mısır da bu sayede zamanın en ileri uygarlığı durumuna gelmeyi başarmıştır. Fakat Mısır'ın yöneticileri olan firavunlar, gelişmişliğin ve bunun beraberinde getirdiği zenginliğin büyüsüne kapılarak Allah yolundan ayrılmışlar, Annunakileri tanrı, kendilerini de yarı tanrı olarak görmeye başlamışlardır. Mu Kıtası'nın tanrısının ismi Ra Mu'dur. Mu Kıtası'nın ismi de buradan gelmektedir. Aynı şekilde Mısır'ın tanrısının ismi de Ra'dır. Görüldüğü gibi tanrıları ortak olan bu iki uygarlığın, dinsel inançlarının da aynı kaynaktan çıktığı görülmektedir. Annunakilerden kalan teknoloji ve ilimleri kendi dünyevi amaçları doğrultusunda kullanmaya başlayan Mısır firavunları, insanoğlunun bu ileri

seviyedeki ilimleri öğrenmeye hâlen hazır olmadığını bir kez daha göstermiştir.

Hz. Musa'ya kavmiyle birlikte Beytül Makdis'e doğru yol alırken Mısır'dan itibaren hiç bırakmadıkları Kutsal Sandık da yanlarındadır. Sandığın şekli hakkında detaylı bilgi Tevrat'ta anlatılsa da içeriği hakkındaki bilgiler Kuran'ı Kerim'in Bakara suresinin 248. ayetinde üstü kapalı olarak anlatılmaktadır. 248. ayette; **"Onun mülk ve saltanatının belirtisi o tabutun size gelmesidir. Onun içinde Rabbinizden bir huzur, Hârun hanedanının, Mûsa hanedanının bıraktığından bir kalıntı vardır. Onu melekler taşır. Eğer iman sahipleri iseniz, bunda sizin için elbette bir ibret vardır."** diye bahsetmektedir.

Bu ayetin; "Sandığın içinde Hz. Musa ve Hz. Harun'a ait bazı eşyalar vardır." şeklinde yorumlanması da sandığın içeriği hakkındaki gerçeklerin saklanılmaya çalışılmasından veya ayetin iyi anlaşılmamasından ibarettir. Ayetteki ayrıntılara dikkat ettiğimizde, saklanılmaya çalışılan şeylerin ne olduğunu anlayabiliyoruz. Ayetin başında geçen **"Onun içinde Rabbinizden bir sekine (huzur)"** sözleri ile sandık içerisindeki huzurdan bahsediyor. Firavun ve askerlerinden son anda kurtulmuş, evlerini, barklarını terk etmiş, çölün ortasında nereye gideceklerini bilmeden dolaşan İsrailoğullarını düşündüğümüzde, güven içinde olmayan İsrailoğulları nasıl huzurlu olabilirdi? Normal yaşantımızda bile kendimizi güvende hissetmediğimiz zaman huzurlu olmamız mümkün değildir. Yani huzurun kaynağı güvendir ve güvenin kaynağı da güçtür. Bu güç maddi veya manevi olabilir. İsrailoğulları da bu maddi ve manevi gücü tek varlıkları olan bu sandıktan alıyordu. Doğaüstü güçleri olan bu sandık sayesinde

kendilerini güven içinde hissediyor ve bu güç de doğal olarak onların huzurlu olmalarını sağlıyordu. Ayeti tekrar okuduğumuzda, sandığın içindeki huzurun, sandığın içerisindeki güç sayesinde olduğunu bize üstü kapalı anlatmaktadır. Sandığın içeriğini anlatan diğer bir cümle ise; "Musa ve Harun'un terk ettiklerinden geriye kalan birtakım şeylerdir.'' Bu cümlenin ayrıntısına inecek olursak bir şeylerin terk edildiğini ve bu terk edilen şeylerden bazı parçaların bu sandıkta olduğunu bize açıkça söylemektedir. Hz. Musa ve Harun, Annunakilerin tanrı gibi görüldüğü bir medeniyeti terk etmiştir ve buna göre de sandığın içerisinde Annunakilerden arta kalan bir şeylerin olması gerekmektedir. Yine aynı ayette; **"Onun mülk ve saltanatının belirtisi o tabutun size gelmesidir."** cümlesi geçmektedir. Bu cümlede de sandığa sahip olanın mülk ve güce de sahip olacağıda açık olarak söylenmektedir. Tevrat'ın çıkış bölümünde; Kutsal Sandığın üst kapağında, birbirine karşılıklı bakan Kerubim adlı iki melek figüründen bahsedilir. Fakat Tevrat'ta Kerubim melekleri hakkında açıklayıcı bir bilgiye yer verilmez. Bu melekler hakkındaki bilgiyi, İdris Peygambere ait olduğu söylenen bir kitapta buluyoruz. Bu kitapta; **"O, göklerin her bir gücünü, yukarıdaki tüm kutsalı ve Tanrı'nın gücünü çağıracak. Cherubim, Seraphim ve Ophanin ile tüm güç melekleri ve efendilerin, yani seçilmiş olanın meleklerini ve o gün dünyada su üzerindeki diğer gücün meleklerini çağıracak."** şeklinde Kerubim meleklerinden bahseden bir paragraf vardır. Bu paragraftan; Kerubim meleklerinin güç ile ilgili işlerde görevli melekler olduğunu anlıyoruz. Sandığın içerisinde çok büyük bir güç olmasa sandığın kapağına koruyucu olarak Kerubim meleklerinin figürleri yapılmazdı diye düşünüyorum.

Ayrıca; Kerübim, şiddet ve hüzün anlamına gelen kerb kökünden türeyen keribü kelimesinin çoğuludur. Bu yüzden; Kutsal Sandığa sahip olanlar, büyük bir güce kavuşmanın ardından şiddet ve hüzünle tanışmışlardır.

Yine sandıktan bahseden Tevrat'ın tarihler bölümünde; "Kidon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp sandığı tuttu. Rab, sandığa elini uzatan Uzza'ya öfkelenerek onu yere çaldı. Uzza orada, Tanrı'nın önünde öldü." şeklinde bahsetmektedir.

Sandığın içinde radyoaktif bir madde olduğundan bahsetmiştik. Bu madde çok yüksek radyasyon ve enerji yaydığından sandık içerisinde muhafaza ediliyor ve taşınıyor, sandığın özel kaplaması sayesinde belli bir mesafeden insanlara zarar vermesi de engelleniyordu. Fakat Uzza, bu sandığa temas ederek yüksek radyasyona ve enerjiye direkt maruz kalmış, yüksek voltajlı bir elektriğin çarpması gibi onu yere çalarak öldürmüştür. Bu anlatımda, sandığın içerisindeki maddenin çok etkili bir madde olduğunu ve bu maddenin yaydığı enerjiye karşı yalıtımlı kaplamasının bile %100 yalıtım sağlayamadığını da görüyoruz.

Sandığın içindeki bu maddenin nasıl bir enerji yaydığını anlamak için Tevrat'ın Levililer bölümünü okumaya devam edelim;

Lev.16: 13 Orada, Rabbin huzurunda buhuru korların üzerine koyacak, buhurun dumanı Levha Sandığı'nın üzerindeki bağışlanma kapağını kaplayacak. Öyle ki Harun ölmesin.

Lev.16 / 23-26: "Sonra Harun buluşma çadırına girecek. En kutsal yere girerken giydiği keten giysileri çıkarıp orada bırakacak.

Kutsal bir yerde yıkanıp kendi giysilerini giyecek. Sonra çıkıp kendisi ve halk için getirilen yakmalık sunuları sunacak, kendisinin ve halkın günahlarını bağışlatacak. Tekeyi Azazel'e gönderen adam giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugâha girecek.

Burada Levha Sandığı diye bahsedilen sandık, Kutsal Sandıktır. Yukarıdaki metinlerde; Harun (a.s.) ölmesin diye sandık tütsüleme yöntemiyle duman altında bırakılarak yalıtım yapıldığını anlatıyor. Ayrıca sandığın bulunduğu çadıra, özel bir kıyafet giyerek (altın veya saf ipekten yapılma) girildiğinden ve çıkarken bu kıyafetlerin yıkanılarak çıkartıldığından daha sonra ise bedenin yıkanılarak kendi kıyafetlerini tekrar giydiklerinden bahsediyor. Bu anlatım bize çok tanıdık geliyor değil mi? Bu olaya filmlerde veya belgesellerde mutlaka denk gelmişsinizdir. Filmlerde veya belgesellerde radyoaktif bir bölgeye giren ekipler, radyasyona maruz kalmamak için özel kıyafetlerini giyerler, çıkarken de üzerlerine bulaşan radyoaktif maddelerin kirli alan dışına çıkmaması için ilk önce kıyafetleri üzerlerinden çıkarmadan yıkarlar. Bu kıyafetleri çıkarttıktan sonra duş alıp bedenlerini yıkarlar, en sonda temiz alana geçip kendi kıyafetlerini giyerler. Tevrat'taki bu anlatımlar sandık içerisinde yüksek enerjili radyoaktif bir maddenin bulunduğu tezimizi çok net şekilde açıklıyor.

Yine Tevrat'ın çölde sayım bölümünde; "Ancak Kehatoğulları içeri girip bir an bile kutsal eşyalara bakmamalı, yoksa ölürler." şeklindeki ifadede "kutsal eşyalar" diye bahsedilen eşyalar, Kutsal Sandığın içinde bulunan eşyalar olup bu maddenin ne kadar yoğun olduğu, bu maddeye bakılmasının bile insanı öldürebileceği açıkça anlatılıyor. Sandığın içerisindeki bu şeyin radyoaktif bir madde olduğunu ve bu maddenin Niburu gezegenine ait olduğunu daha

https://t.me/ExcBook

önce söylemiştik. Bu kadar yoğunlukta enerji yüklü olan bir maddenin bizim dünyamıza ait olmayacağını bir kez daha görüyoruz.

Ayrıca Tevrat'ın Levililer bölümünde; tam 91 madde de deri hastalıkları ve deri hastalıklarının paklanmasından bahsedilmiştir. Özellikle bu hastalıktan bahsetmesi ve bu hastalığa geniş yer ayırması, bu hastalığın İsrailoğulları arasında yaygın olduğunu veya bu hastalığa yakalanma riskinin fazla olduğunu göstermektedir. Deri hastalıklarının oluşmasına birçok etken sebep olabileceği gibi radyasyona maruz kalmakta cilt hastalıklarına sebep olmaktadır. Peki, İsrailoğullarının yakalandıkları bu cilt rahatsızlıkları bir hastalıktan mı yoksa radyoaktif bir maddenin etkilerinden mi kaynaklanmaktadır? Cilt hastalıklarının büyük bir kısmı bulaşıcı olmayan kişisel hastalıklar olup kısa sürede birçok kişide aynı hastalığın ortaya çıkması bunun radyasyonun bir etkisi olduğunu göstermektedir.

Tevrat'ın yasanın tekrarı bölümünde; "Deri hastalığı konusunda, Levili kâhinlerin size bütün öğrettiklerini yapmaya çok dikkat edin. Onlara verdiğim buyruklara özenle uyun." şeklinde deri hastalığına karşı yapılması gerekenlerden bahsedilir. Tevrat'ın tarihler bölümünde ise; "Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı yalnız Levililer taşıyacak." şeklinde bir ifade vardır. Tevrat'ta farklı bölümlerde geçen bu iki ifadeyi bir arada düşündüğümüzde sandığı sadece Levililerin taşıyabildiğini ve deri hastalıklarına karşı yapılması gerekenleri yine Levililerin bildiğini görüyoruz. İddia ettiğimiz gibi sandıkta radyoaktif bir madde varsa buna karşı alınacak tedbirleri de en iyi yine bu maddeyi taşıyanlar bilecektir. Sandığı taşıyan Levililer, sandığın içindeki madde hakkında bilgiye sahiptirler ve ona karşı gerekli korunma tedbirleri kendilerine öğretilmiştir. Diğerlerinin de bu maddeden etkilenmemesi için yapmaları gerektiği şeylerin

Levililer tarafından anlatıldığını görüyoruz. Kısacası; sandığı taşıyanların da deri rahatsızlıkları hakkında bilgi verenlerin de aynı kişiler olduğuna göre bu deri rahatsızlıklarının hastalıktan dolayı değil sandıktan kaynaklı olduğu bir kere daha kanıtlanmaktadır.

Yine Tevrat'ın sayılar bölümünde; "Böylece Musa, Harun ve İsrail önderleri, boylarına ve ailelerine göre Levilileri, buluşma çadırında (kutsal sandığın muhafaza edildiği çadır) hizmet gören ve yük taşıma işini yapan otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. Sayılanlar 8.580 kişiydi." şeklinde bir anlatım yer almaktadır. Bu anlatıma baktığımızda bir sandığın bakımı ve taşınması için 8.580 kişinin görevlendirilmesi biraz abartı gibi gelmektedir. Taşınan şeyin radyoaktif bir madde olduğunu yinelersek bu sayının abartılı olmadığını hatta bu sayının bize sandığın içeriğini teyit edici bilgi verdiğini görürüz. Sandığı taşıyan kişilerin sürekli olarak radyasyona maruz kalmaması ve radyasyona maruz kalan kişilerin de vücudundaki radyasyonu atabilmesi için sandığın sürekli olarak aynı kişilerce taşınmaması ve bu işin sıralaşmalı olarak yapılması gerekmektedir. Günümüzde de radyoaktif maddenin etkilerini en aza indirgemek için radyoaktif madde ile çalışan kişilere ekstra istirahat zamanı, erken emeklilik verilmekte olup bazı iş yerlerinde ise belli periyotlarla personel değişikliği yapılmaktadır. Sandıkla ilgili koruma ve taşıma görevini bu şartlar altında düşünürsek bu sayının neden bu kadar fazla olduğunu daha iyi anlayabiliriz. Belki de sandığı taşımak ve korumakla görevli kişilerin yüksek radyasyondan dolayı sıklıkla ölebileceğinin hesabı yapılarak baştan bu kadar kişinin görevlendirilmesi ihtiyaç duyulmuştur.

Tevrat'ın Mısır'dan çıkış bölümünde, Ahit Sandığı'nın taşınması için akasya ağacından sırıklar yapıldığından bahsetmektedir. Bu

sırıklar, sandığın 4 kişi tarafından rahatça taşınabilmesi için yapılmış olabilir. Fakat sırıkların yapılmasında ki asıl amaç; sandığı, ağaç gibi yalıtkan bir malzeme ile taşıyarak, sandığı taşıyanların sandıkla temasını engellemektir. Ayrıca, bu sandığı taşıyan Levililer, her zaman diğer kişilerle aralarında 800 metre mesafe bırakarak, insanları sandığın etkilerinden korumak istemişlerdir.

Tevrat'ın Tarihler bölümünde Davut (a.s.) zamanından bahsederken aşağıdaki kısımlarda yine bize sandıkla ilgili ipuçları vermektedir.

— Davut kendisine Davut Kenti'nde evler yaptı. Ardından Tanrı'nın Antlaşma Sandığı için bir yer hazırlayıp çadır kurdu.

Daha önce de sandık için özel bir yer yapıldığını piramitlerde görmüştük.

— Berekya ile Elkana Antlaşma Sandığı'nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi.

Tevrat'taki bu anlatımlarda; sandığın korunması için bir çadır kurulduğundan ve çadırın kapısında sürekli olarak iki nöbetçinin beklediğinden bahsedilmektedir. Eğer sandığın içinde sadece 10 emrin yazılı olduğu iki adet tablet ya da Musa ve Harun'a ait şahsi eşyalar olsaydı sandığın bu şekilde korunmasına gerek olur muydu?

Yine Tevrat'ın çölde sayım bölümünde; İsrailoğulları Hz. Musa'ya, "Yok olacağız! Öleceğiz! Hepimiz yok olacağız. Rabbin konutuna (Kutsal Sandığın bulunduğu çadır) yaklaşan ölüyor. Hepimiz mi yok olacağız" şeklinde bir konuşmadan bahseder. Yine buradaki anlatımda da Kutsal Sandığa yaklaşan kişilerin öldüğü açık açıkça ifade edilmektedir.

(Sümer tabletlerinde de buna benzer bir taştan bahsedilir. Annunaki halkının çıkardığı, mavi renkte olan bir taş, etrafına hastalık yaymaktadır. Bu mavi taş, Kutsal Sandık içerisindeki maddeyle benzer özellik göstermektedir.)

Yine Sümerlilere ait bir tabletteki yazıları okumaya devam edelim; Sarpanit ve Nabu ile birlikte dönüşü olmayan diyara doğru yola çıktı. Boynuzlu hayvanların avlandığı bir yere gitti eşi ve oğluyla birlikte. Marduk gittikten sonra Ninurta hava bacasından tekrar girdi Ekur'un (piramit) içine. Yatay bir koridordan geçip Ekur'un vulvasına gitti. Odanın doğu duvarında, hünerle biçimlendirilmiş bir oyukta duran "**Kader taşı kızıl bir ışık yaymaktaydı. Bunun öldüren gücü beni kavrar, öldürücü takip edicisiyle yakalar beni.**" diyerek bağırdı Ninurta odada. "Çıkartın bunu! Alıp yok edin." diye bağırdı Ninurta subaylarına. Kendi izlerini takip ederek büyük galeriden en üst kısımdaki odaya dek ilerledi. İçi oyulmuş bir sandığın içinde atmaktaydı Ekur'un kalbi. Ağ gücü beş odacıkla güçlendirilmişti. Elindeki bastonla vurdu Ninurta bu taş sandığa; çınlayan bir ses çıkardı. Yönleri belirleyen bu Gug Taşının dışarı çıkartılmasını ve seçtiği bir yere taşınmasını emretti. Ninurta, büyük galeriden aşağı inerken yirmi yedi çift olan **Nibiru kristallerini** inceledi. Marduk'la savaşı sırasında pek çoğu hasar görmüştü, bazıları ise bu çarpışmadan sağlam çıkmıştı. Ninurta, sağlam olanların oyuklarından çıkartılmasını buyurdu, diğerlerini ışınıyla un ufak etti. Dağa benzeyen evden çıkıp Ninurta siyah kuşuyla yükselip süzüldü. Dikkatini **zirve taşına** çevirdi, sanki düşmanının ta kendisini temsil ediyordu bu. Silahlarıyla yerinden gevşetti bunu, düşüp bin parçaya ayrılmasını izledi. Bununla sona erdi Marduk korkusu,

diye duyurdu muzaffer Ninurta. Savaş meydanında toplanan Anunnakiler Ninurta'ya övgülerini bildirdiler.

Yukarıdaki Sümer tabletlerine ait yazıda; piramidin tepesindeki kristal taştan, ses çıkartan sandıktan, kızıl renkte olan kader taşından ve sandığın içinde bulunan yüksek enerjili bir taştan bahsedilmektedir. Sandığın içinde bulunan taşı, **"İçi oyulmuş bir sandığın içinde atmaktaydı Ekur'un kalbi"** şeklinde tasvir etmiştir. Yani burada anlatıldığı gibi o sandığın içindeki taş, piramidin kalbidir. Kalp durduğu zaman nasıl canlılar yaşamını yitiriyorsa o sandığın içindeki taş da piramidin içerisinden çıkartıldığı zaman piramit görevini yapamıyor ve canlılığını yitiriyordu.

Buraya kadar olan bölümde; Annunakiler ile iletişim kurmak için Kutsal Sandığın kullanıldığından ve sandığın içerisinde kristal prizma ile radyoaktif bir maddenin bulunduğundan bahsettik. Şimdi ise sandıkta bulunduğunu düşündüğümüz diğer bir şeyden Manna'dan bahsedeceğiz.

MANNA

Beytül Makdis'e (Kudüs) doğru gitmek üzere Mısır'dan çıkan İsrailoğulları Kızıldeniz'den Sina Yarımadası'na geçmişler ve haftalarca süren bir yürüyüş sonrasında Tur Dağı'nın eteklerine gelmişlerdi. Allah, on emri vermek üzere Musa (a.s.)'a daha önce peygamberlik görevi verdiği Tur Dağı'na çağırır.

Hz. Musa, Allah ile görüşmek üzere Tur Dağı'na çıkmadan önce yerine vekil olarak kardeşi Harun'u bırakmıştır. Musa (a.s.) belli bir süre gelmeyince Samiri halktan topladığı ziynet eşyalarından eski yaşantılarında taptıkları Apis putuna benzeyen altından bir buzağı yapar. Bu buzağı altından yapılmasına rağmen böğüren bir buzadır. Samiri, eski geleneklerinden kopamayan İsrailoğullarını böğüren bu buzağı sayesinde kolaylıkla kandırır ve Hz. Musa'nın tanrısının bu buzağı olduğunu söyler. Kırk gün sonra Musa (a.s.) her şeye dair bir öğüt ve her şeyin bir açıklamasının yazılı olduğu Tevrat levhalarını alıp dağdan aşağıya, kavminin yanına iner. Musa (a.s.) buzağıya tapan kavmini görünce bu olayları engellemediği için ilk önce kardeşine sonra da altın buzağı yapan Samiri'ye kızar. Bu olaydan Kuran'ı Kerim'de şöyle bahsedilir: Musa, Samiri'ye neden böyle bir şey yaptığını sorunca Samiri de **"Onların görmediklerini gördüm. Resul'ün izinden bir avuç avuçladım da onu attım. Nefsim bana böylesini hoş gösterdi."** diye cevap verir. Hz. Musa da Samiri'ye **"Defol, çünkü sen hayatın boyunca 'Bana dokunmayın!' diyeceksin! Ve senin için asla kurtulamayacağın bir hesap zamanı da var. O başını bekleyip durduğun tanrına bir bak! Onu kesinlikle yakacağız, sonra da un ufak edip denize savuracağız."** (Taha, 96- 97) şeklinde cevap verir.

Aynı olay, Tevrat'ın çıkış bölümünde ise "Musa dağdan inip buzağıyı görünce sinirlendi ve Tanrı'nın ona verdiği üzerinde on emir yazan taş tabletleri kırdı. Emirleri tekrar geri almak için dağa çıkan Musa, Tanrı'nın halkı bozulmuş olarak görmesi nedeniyle onları yok etmek istemesi üzerine ona yalvardı ve Tanrı'nın fikrini değiştirtti. Musa geri döndüğünde Altın Buzağı'yı yaktı, toz etti, suya attı ve İsrailoğullarını suyu içmeleri için zorladı." şeklinde bahsedilir.

Bu olaya baktığımızda sıradan bir olay gibi gelse de esasında birçok sırrı içerisinde barındıran bir olaylar zinciridir. Samiri'nin böğüren bir buzağı yapması, Hz. Musa (a.s.)'nın altını eritip toz haline getirmesi ve bunu İsrailoğullarına içirmesi derinlemesine incelenecek konulardır.

Samiri; Mısır'dan çıkarken İsrailoğullarının yanlarına aldıkları ziynet eşyalarını toplamış ve bunları eriterek altından buzağı yapmıştı. Samiri; simyacılık gibi bazı gizli ilimleri biliyor, bu sayede Kimya otunu kullanarak kalayı, gümüşe, gümüş veya bakırı da altına dönüştürebiliyordu. Samiri, İsrailoğullarının üzerindeki altınları almış ve altın dışındaki ziynet eşyalarını da simyacılık ilmini kullanarak altını çevirmiş ve altından bir buzağı yapmıştı. Samiri, bu altınları eritmiş ve buzağının daha gerçekçi olması için de daha önce Kızıldeniz'i geçerken Cebrail (a.s.)'ın atının bastığı yerden aldığı bir avuç toprağı, altının içine katmıştı. Samiri, daha sonra Musa (a.s.)'a bu buzağıyı nasıl yaptığını anlatırken "Ben onların görmediklerini gördüm, elçinin ayak bastığı yerden bir avuç aldım." demişti. Samiri, Cebrail (a.s.)'ın atının bastığı yerdeki kuru toprakların yeşerdiğini görmüş ve o toprakların hayat verebileceğini düşünerek aldığı bir avuç toprağı buzağı yapmak için kullandığı altının içine katmıştı. Yaptığı buzağının böğürmesini de bu şekilde sağlamıştı.

Nasıl oluyor da Samiri; Cebrail (a.s.)'mı görebiliyor, simyacılık gibi gizli ilimleri biliyor ve altından yapılan bir buzağı canlı gibi göstererek peygamberin peşinden giden bir halkı yanlış yola saptırabiliyordu? Bunu anlamak için ilk önce Samiri'nin kim olduğunu öğrenmemiz lazım. Kutsal kitaplarda sadece Samiri ismi geçmekte, kim olduğuna dair ayrıntılı bir bilgi verilmemektedir. Samiri, aslında bir kişinin ismi değil, belli bir topluluğun üyesine söylenen genel bir addır. Samiri, kelimesine etimoloji yönünden bakacak olursak; "Sa" Mısır dilinde "oğul", "meri" kelimesi ise "değerli" anlamına gelmektedir. Sameri kelimesi, Mısırlı bazı devlet yöneticileri için sıfat olarak kullanılmıştır. Ayrıca cenaze törenlerinde; ritüelleri uygulamakla görevli bir rahip sınıfı için de "Sameri" (Osiris'in (tanrının) değerli oğlu) sıfatı kullanılmıştır. Samiri isminin kullanım yerini ve etimoloji anlamını bir arada değerlendirdiğimizde; "Tanrının çocuklarından oluşan bir topluluğun üyesi" gibi bir anlam karşımıza çıkmaktadır. Bu topluluktaki kişilere "değerli oğul" denilmesi ve bu kişilerin Mısır'ın yönetim kadrolarında ya da rahip sınıflarında yer almaları bu kişilerin Annunaki-insan birleşmesinden meydana gelen kişiler olduğunu göstermektedir. Zira sıradan bir insanın Cebrail (a.a.)'ı görmesi mümkün değildir. Bunun yanında, altın madeninden yapılan bir buzağıyı canlıymış gibi gösterebilecek ilme hâkim olması ve insanları Allah'ın dininden döndürebilecek kadar insanlar üzerinde etkili olması, Samiri'nin bir Annunaki oğlu olduğunun diğer bir kanıtıdır. Başka bir rivayete göre de Samiri kelimesi Sümeri (Sümerli) kelimesinden gelmektedir ki bu daha akla yatkındır. Anunakilerin varlığını ilk defa Sümer tabletlerinden öğrendiğimizi düşündüğümüzde, Samiri'nin Annunaki soyundan birisi olma ihtimalini daha da güçlendirmektedir.

(Evliya Çelebi, bir gün Erzurum'da bulunan Eğerli Dağı'nda gezerken uzun bir kabir görür. Uzunluğu 80 adımdır. Bu mezardan çok pis kokular gelmektedir ve mezarın ortasındaki katran rengindeki toprak, tenceredeki bulgur gibi fıkır fıkır kaynamaktadır. Evliya Çelebi bu olaya çok şaşırır ve şehre indiğinde bu olayı anlattığında, orada bulunan Erzurumlu Cafer Efendi adlı bilge kişi, Evliya Çelebi'ye "O kabri bir daha ziyaret etme. Bu mezar Hz. Musa'nın bedduası ile imansız gitmiş birisinindir. Nice yüzyıl yaşamış, Hz. Musa'dan sonra içinin yarasından Mısır'ı bırakıp bu dağda oturmuş." diye söyler.

Evliya Çelebi'nin bu anısından sonra, Hz. Musa'nın Samiri'ye "Defol, çünkü sen hayatın boyunca 'Bana dokunmayın!' diyeceksin!" diye beddua ettiğini hatırlayalım. Samiri'nin "Bana dokunmayın!" diye bağırmasından, Hz. Musa'nın ona bir hastalık musallat ettiği anlaşılmaktadır. Samiri bu hastalıktan dolayı ömür boyu yalnız yaşamak zorunda kalmıştır. Evliya Çelebi'nin bulduğu bu mezardaki kişinin; Hz. Musa'nın bedduasından sonra Mısır'dan çıkıp dağ başında yalnız yaşaması ve bu kişinin içinin yara olması, bu mezarın Samiri'ye ait olduğunu göstermektedir. Ayrıca mezarın boyunun 80 adım olması ve bu kişi için "Nice yüzyıl yaşamış." denmesi, bu kişinin bir Annunakioğlu olduğunu kanıtlamaktadır. Samiri'nin bir Annunakioğlu olduğunu, Evliya Çelebi'nin bu anısı ile bir kez daha ispatlamış oluyoruz.)

Şimdi gelelim Musa (a.s.)'ın altın buzağı yakıp nasıl toz haı getirdiği olaya. Normal şartlarda altın madeni yanıcı bir madde ı ğildir. Altını eritmek için 1.064 derece gibi yüksek bir ısıya ihtiyaç vardır. Musa (a.s.)'ın bulunduğu çöl ortamı dikkate alındığında bu ısıyı sağlayabilecek bir imkânın olmadığını görüyoruz. Musa (a.s.), bu ısıyı sağlasa bile altını toz haline getirmek için başka kimyasal bileşenlerde gerekmektedir. Düşündüğümüzde Mısır'dan aceleyle

çıkmış, göçebe bir durumda olan bir toplumun yanında bu işi yapabilecek hiçbir donanımın olmadığı kesindir. Peki, nasıl oldu da Musa (a.s.) altını toz haline getirebilmişti? Musa (a.s.) da Samiri gibi simya bilgilerine sahipti ve bu işlemi kimsenin bilmediği kimya otunu kullanarak yapmıştı. Bu ot, altına atıldığında onu yakıp toz haline getirebiliyordu. Hz. Musa, Cebrail'in öğrettiği şekilde otu kurutarak toz haline getirmiş ve buzağının üzerine saçmıştı. Başka bir görüşe göre ise; Kutsal Sandığın, altını toz haline getirme gibi bir özelliğinin olduğu savunulmaktadır. Sandığın, böyle bir özeliği olmasa da içindeki radyoaktif maddenin böyle bir işlem için kullanılması mümkündür.

Ayrıca o dönemde Samiri gibi simyacılık ilmini bilen başka bir isim daha vardır, bu kişinin ismi Karun'dur. Karun, İsrailoğullarından olmasına rağmen iman etmeden önce insanlara eziyet eden Firavun'un yakın bir arkadaşıydı. Hz. Musa vasıtasıyla iman ettikten sonra kendisini bilime verdi ve Hz. Musa'dan da gizli ilimleri öğrenerek İsrailoğullarının en bilgili kişisi durumuna geldi. Bu bilgiler sayesinde kalayı gümüşe, gümüş veya bakırı da altına dönüştürebiliyordu. Karun, o kadar zenginliğe erişti ki sadece hazinelerinin anahtarlarını 100 deve ancak taşıyabiliyordu. Çok zengin olan Karun zenginlik ve mal edinme tutkusuna kapılarak imandan ayrıldı. Hz. Musa'ya iftira atacak kadar ileri gitti. Bunun üzerine Cebrail (a.s.), "Ya Musa, Allah yeri senin emrine verdi." dedi. Hz. Musa da yere "Ey yer, bunu yut!" diye emretti. Toprak, bunun üzerine Karun'un sarayını Karun'la beraber yavaş yavaş yutmaya başladı. Karun bu arada Musa (a.s.)'e yalvardıysa da Hz. Musa hiç aldırmadı. Böylece Karun, altın dolu sarayı ve adamlarıyla beraber toprağa gömüldü.

(O zamanlar Mısır'da altın gerçekten bu kadar çok muydu? Bu sorunun cevabını, Yazar Eric H. Cline'nin "M.Ö. 1177 Medeniyetin Çöktüğü Yıl" adlı kitabında bahsedilen birçok kralın, Mısır kralına yazmış olduğu mektuplarda buluyoruz. Bu mektuplarda Mısır Kralına hitaben; "Kardeşimin ülkesinde altın kum kadar çok bulunur." başka bir mektupta ise "Altın senin ülkende toz gibi çoktur." şeklinde ifadeler vardır. Bu ifadelerden o dönemin Mısır'ında altının ne kadar fazla olduğunu anlıyoruz.

Yine bu mektuplardan dev miktarlardaki bakır cevherlerinin Kıbrıs'tan gemilerle Mısır'a sevk edildiğini, Anadolu'dan da kalay cevherinin Mısır'a gönderildiğini öğreniyoruz. Bu maden ticaretine baktığımızda, aklımıza ister istemez şu sorular geliyor. "Altının kum kadar çok olduğu bir ülkede neden bu kadar çok bakır ve kalay madenine ihtiyaç duyulmuştur? Mısır'da zengin bakır yatakları var iken, yüksek miktarlardaki bakır ithalatının sebebi nedir? Arkeolojik kazılarda neden bakır yerine hep altından yapılmış eşyalar bulunmaktadır? Bu bilgileri bir araya getirdiğimizde Mısır'da altının çok olmasının sebebinin, dış ülkelerden dev miktarlarda alınan bakır ve kalay madeninin simyacılıkla altına dönüştürülmesi olduğunu anlıyoruz.

Mısırda altının çok olması, simyacılık sayesinde bu altınları daha da artırmak istemeleri Firavun ile Annunakilerin bağlantısını çok daha iyi anlatmaktadır. Annunakiler, Firavun'a gizli ilimleri öğreterek güç ve iktidar veriyor, karşılığında ise kendileri için altın biriktirmelerini istiyorlardı. Çünkü Annunakilerin; altın almak üzere bir kez daha dünyaya gelmeleri durumunda, Annunakiler altın çıkartmakla vakit kaybetmeyecek, Firavun'un onlar için topladığı altınları alacaklardı. Altın çıkartmak için zamanında insanları kullanan Annunakiler, yine insanlar aracılığıyla altına ulaşmaya çalışıyorlardı. Firavun, bu altın

toplama işine o kadar çok önem veriyordu ki binlerce işçiyi altın madenlerinde çalıştırıyordu. Hatta altın için komşularıyla savaşıyor, savaşmadığı komşularını ise kendi ülkelerindeki altını çıkartmaları için zorluyordu.

Günümüzde devletlere ait merkez bankalarının kasalarında başka maden değil de altın bulundurmalarının sebebi; altının nadir bulunan ve kıymetli bir element olmasından değil, bir gün dünyamızı ziyaret edecek Annunakiler ile kârlı antlaşmalar yapmak içindir.)

Çok ileriki zamanlarda kuyumcular, altını toz haline getirme yöntemini basit olarak kullanmaya başlamışlardır. Kuyumcular, bir yerden bir yere altını naklederken altınları çaldırmamak için, potasyum veya sodyum siyanür kullanarak altını kül haline getirirler ve gittikleri yerde bu külü tekrar altına dönüştürmek için de tuzlu su kullanırlardı. Kuran'da da Musa (a.s.)'in altını toz haline getirdikten sonra denize savurduğunu yukarıdaki paragraflarda okumuştuk. Musa (a.s.), toz haline getirdiği altının doğada siyah toz halinde değil de doğal halinde kalmasını istediği için denize yani tuzlu suya attığı düşünülmektedir.

Yukarıdaki paragraflarda bahsettiğimiz gibi, Tevrat'ın çıkış bölümünde ise bu olay "Musa geri döndüğünde altın buzağı'yı yaktı, toz etti, suya attı ve İsrailoğullarını suyu içmeleri için zorladı." şeklinde anlatılır. Peki, bu altın tozunu içme olayı nedir? Şimdi bu konuya değinelim.

Musa (a.s.) öğrendiği gizli ilimler sayesinde altın tozundan süper içecek diye bahsedebileceğimiz, insana zarar vermediği gibi bilakis birçok faydası olan özel bir içeceğin yapımını biliyordu. Manna adı verilen bu içecek, normal şartlarda elde edilemeyecek

kadar incelikteki altın tozundan elde edilmekteydi. Altın tozunun inceliğini zihninizde canlandırabilmeniz için sizlere altın tozunu saklama yönteminden de bahsetmek istiyorum. Süper incelikteki bu altın tozu, cam şişeye konulduğunda inceliği nedeniyle cam şişeden dışarıya akıp gidebilmektedir. Bu tozu bir kap içine hapsetmenin tek yolu ise tozu suyun içine katmaktı. Su molekülleri toza yapışarak tozun akıp gitmesini engelliyordu. Bu içecekten çok az miktarda alındığı zaman bile insanda büyük bir etki yaratıyor, insan beyninin %20'lik çalışma kapasitesini %60'lara çıkabiliyordu. Ayrıca; insandaki görme, duyma ve hissetme sınırlarını 3-4 katına çıkartabiliyordu. Hatta vücuttaki tüm hastalıkları yok ediyordu. Fakat bu içeceğin tek bir sakıncası vardı, o da bu içeceğin herkes tarafından içilememesiydi. Bu içeceğin yarattığı etkileri bir insanın kaldırabilmesi için manevi olarak çok üst seviyelere çıkmış, yaratılış hakikatinin tüm gerçeklerini öğrenmiş olması gerekmekteydi. Sıradan insanlar bu içeceği içtiği zaman; duymadığı sesleri duymaya, görünmeyenleri görmeye, hissedilmeyenleri hissetmeye başladığı zaman bu etkileri kaldıramıyor ve yaşadığı korkudan dolayı bir daha düzelmemek üzere deliriyorlardı. Bu nedenle Manna'yı tüm İsrailoğullarının içmesi mümkün değildi ama böyle bir içecek varsa bunu mutlaka içenlerde olmuştu.

İleriki zamanlarda tapınak şövalyelerinin de bu içecekten haberdar olduğu, hatta kullandıkları bile söylenir. Daha sonraki zamanlarda ise yüksek dereceli (30. derece ve yukarısı) masonlarında bu sırra eriştiği ve Manna yapmayı başardıkları düşünülmektedir. Adnan Oktar, bir programında; Tapınak Şövalyesi olan bir arkadaşının kendisine bir şişe Manna içeceği getirdiğini ama onu içmek için yeterli manevi değerlere sahip olmadığı için içmediğini anlatmıştır.

1910 yıllarında Sina Yarımadası'nda, Medyen Bölgesi'nde yarısı dağın içerisinde, yarısı dağın dışarısında olan bir tapınak bulunur ve tapınakta bir kap içerisinde toz halinde monoatomik altın bulurlar. Bu altın tozu bazı testlere ve incelemelere tabi tutulur. Bu inceleme sonunda; bu altın tozunun soğutulduğunda ağırlığının %400 arttığını, ısıtıldığında ise bu maddenin fiziksel olarak %44'ünün yok olduğunu görürler, bunu teyit etmek için altını tekrar tarttıklarında gerçekten de ağırlığında %44'lük bir azalma olduğu anlaşılır. Ama daha sonraki testler işleri daha da garipleştirir. Bu maddenin sıcaklığı 1160 dereceye getirildiğinde maddenin fiziksel olarak yok olan %44"lük kısmı tekrar ortaya çıkar ve normal ağırlığına geri döner. Kısacası süper incelikteki bu altın tozu, sıcaklıkta boyut değiştirebilme özelliğine sahiptir. Başka bir deneyde ise; madde boş bir şişeye konulduğu zaman dolu şişenin, boş şişeden daha hafif olduğu görülmüştür. Altın toz hale getirildiğinde, altından farklı özellikler gösteren bir toz ortaya çıkar. Bu toz o kadar incedir ki havada bile asılı kalabilmektedir. Bu nedenle; Annunakiler, Niburu Gezegeni'nin delinen atmosferini bu altın tozu ile tamir etmeye çalışmışlardır.

Bu Manna denilen içeceğin hikâyesi ise çok daha eskilere dayanır. Manna isminin kayıp kıta Mu'dan geldiği düşünülmektedir. O zamanlar buna Mu içeceği anlamına gelen Munna deniliyordu. Kayıp kıta Mu'nun çok ileri seviyede bir uygarlık olmasının sebebi belki de bu altın tozundan yapılan Manna içeceğidir.

Yine Annunakilerle ilgili bölümde; Enki'nin yeni insan türünün, Niburu'ya götürmesi olayında; insan ırkının daha uzun ömürlü olmaması için, Niburuya götürülecek insana Niburu'da bulunan ekmekten yedirmemelerini ve içecekten içirmemelerini tembih

ettiğini okumuştuk. Altını toz haline getirebilen Annunakilerin bahsettiği bu içeceğinde Manna olduğunu anlıyoruz.

Kristal prizma, radyoaktif madde ve Manna içeceğinden sonra, şimdide Kutsal Sandıkta bulunan dördüncü şey olan Menne'yi (kudret helvası) göreceğiz.

KUDRET HELVASI / MAN- MENNE

Musa (a.s.)'in altın tozuyla yaptığı Manna ile çölde İsrailoğullarının yemeleri için Allah tarafından indirilen Menne adlı yiyeceğin arasında büyük bir benzerlikler vardır. Bu iki yiyecekte toz halindedir ve Manna ne kadar gizemliyse Menne de bir o kadar gizemlidir. Ayrıca Manna kelimesi, Menne kelimesi ile "man" kökünden türemiş olup, isimlerinden de anlaşılacağı üzere iki farklı yiyecek olsa da süt ve peynir gibi aynı gıdanın yan ürünleri gibidirler.

Tevrat'ın çıkış bölümünün 16. kısmında Allah'ın gökten indirdiği tozdan ve bu tozla yapılan ekmekten bahsedilmekte fakat özellikleri hakkında ayrıntılı bilgi verilmemektedir.

Mısır'dan Çıkış 16. Bölüm:

— Bütün İsrail topluluğu Elim'den ayrıldı. Mısır'dan çıktıktan sonra ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne vardılar.

— Çölde hepsi Musa'yla Harun'a yakınmaya başladı.

— "Keşke Rab bizi Mısır'dayken öldürseydi." dediler, "Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasıya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz."

— Rab Musa'ya, "Size gökten ekmek yağdıracağım." dedi, "Halk her gün gidip günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sınayacağım. Benim yasama göre yaşıyorlar mı yaşamıyorlar mı göreceğim. Altıncı gün her gün topladıklarının iki katını toplayıp hazırlayacaklar."

— Musa'yla Harun İsraillilere, "Akşam size yemek için et, sabah da dilediğiniz kadar ekmek verilince Rabbin görkemini göreceksiniz. Çünkü Rab kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki? Siz bize değil, Rabbe söyleniyorsunuz." dedi.

— Musa Harun'a, "Bütün İsrail topluluğuna söyle, Rabbin huzuruna gelsinler." dedi, "Çünkü Rab söylendiklerini duydu."

— Harun İsrail topluluğuna bunları anlatırken çöle doğru baktılar. Rabbin görkemi bulutta görünüyordu.

— Rab, Musa'ya şöyle dedi: "İsraillilerin yakınmalarını duydum. Onlara de ki "Akşamüstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmekle karnınızı doyuracaksınız. O zaman bileceksiniz ki Tanrınız Rab benim."

— Akşam bıldırcınlar geldi, ordugâhı sardı. Sabah ordugâhın çevresini çiy kaplamıştı.

— Çiy eriyince toprakta, çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince pulcuklar göründü.

— Bunu görünce İsrailliler birbirlerine, "Bu da ne?" diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı.

— Musa, "Rabbin size yemek için verdiği ekmektir bu. Rabbin buyruğu şudur: 'Herkes yiyeceği kadar toplasın. Çadırınızdaki her kişi için birer omer alın." dedi.

— İsrailliler söyleneni yaptılar. Kimi çok, kimi az topladı. Omerle ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu. Herkes yiyeceği kadar toplamıştı.

— Musa onlara, "Kimse sabaha bir parça bile bırakmasın." dedi. Ama bazıları ona aldırmayıp sabaha bıraktılar. Bıraktıkları kurtlanıp kokmaya başlayınca Musa onlara öfkelendi.

— Her sabah, herkes yiyeceği kadar topluyordu. Güneş ortalığı ısıtınca yerde kalanlar eriyordu.

— Altıncı gün kişi başına iki omer, yani iki kat topladılar. Topluluğun önderleri gelip durumu Musa'ya bildirdiler.

— Musa, "Rabbin buyruğu şudur; Yarın dinlenme günü, Rab için kutsal Şabat (Cumartesi) Günü'dür. Pişireceğinizi pişirin, haşlayacağınızı haşlayın. Artakalanı bir kenara koyun, sabaha kalsın." dedi.

— Musa'nın buyurduğu gibi artakalanı sabaha bıraktılar. Ne koktu ne kurtlandı.

— Musa, "Artakalanı bugün yiyin. Çünkü bugün Rab için Şabat Günü'dür. Bugün dışarıda ekmek bulamayacaksınız. Altı gün ekmek toplayacaksınız, ama yedinci gün olan Şabat günü ekmek bulunmayacak" dedi. Yedinci gün bazıları ekmek toplamak için dışarı çıktı ama hiçbir şey bulamadılar.

— Rab Musa'ya, "Ne zamana dek buyruklarıma ve yasalarıma uymayı reddedeceksiniz? Size Şabat Günü'nü verdim. Bunun için altıncı gün size iki günlük ekmek veriyorum. Yedinci gün herkes neredeyse orada kalsın, dışarı çıkmasın." dedi.

— Böylece halk yedinci gün dinlendi.

— İsrailoğulları Menne diye adlandırdıkları tozdan yaptıkları ekmeğe Man adını verdiler. Kişniş tohumu gibi beyazımsı, tadı ballı yufka gibiydi.

— Musa, "Rabbin buyruğu şudur. Mısır'dan sizi çıkardığımda, gelecek kuşakların çölde size yedirdiğim ekmeği görmesi için bir omer saklansın." dedi.

— Musa Harun'a, "Bir testi al, içine bir omer menne doldur. Gelecek kuşaklar için saklanmak üzere onu Rabbin huzuruna koy." dedi.

— Rabbin Musa'ya buyurduğu gibi Harun Menneyi saklamak üzere Antlaşma Levhaları'nın önüne koydu.

— İsrailliler yerleştikleri Kenan topraklarına varıncaya dek kırk yıl Menneden yapılan Man ekmeğini yediler.

Tevrat'ın çıkış bölümünde okuduğumuz gibi Menne, Allah tarafından indirilmiş farklı bir yiyecektir. İsrailoğullarının bolluk bereket içinde, her türlü yiyeceğin bulunduğu Mısır'dan çıkmalarına rağmen bu yiyeceği ilk defa görmelerinden, bu yiyeceğin dünyaya ait bir yiyecek olmadığını anlıyoruz. Ertesi güne bırakıldığında kurtlanan ama bir gün öncesi toplanmasına rağmen Şabat Günü kurtlanmayan bir yiyecektir. Ayrıca bir gün dahi bekletildiğinde kurtlanan veya güneş ışığında eriyip kaybolan bir yiyecek nasıl oluyor da Musa (a.s.) tarafından gelecek nesillere gösterebilmek için sıradan bir testi içerisinde, üstelik çöl ikliminde yıllarca saklanabiliyordu?

Bu olaydan Tevrat'ın çıkış bölümünde; **"Tanrınız Rabba tapacaksınız. Ekmeğinizi, suyunuzu bereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim. Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzun ömür vereceğim."** şeklinde bahsetmesi, bu ekmeğin hastalıkları iyileştirici özelliğinin olduğunu göstermektedir.

Hava ve fiziki yaşam koşulların çok zor olduğu bir çölde nasıl oluyor da binlerce insan tek tip yiyeceği hastalanmadan, bıkmadan 40 yıl boyunca yiyebiliyordu? Ayrıca farklı besin kaynaklarına ihtiyaç duyan 5 yaşındaki bir çocukla 70 yaşındaki bir kişi aynı yiyeceği yiyerek farklı besin ihtiyaçlarını nasıl karşılayabiliyordu? Sayıları 2 milyona yakın olan bu insanların bir kısmında şeker, tansiyon, hazımsızlık gibi rahatsızları olduğunu da düşünürsek hasta, sağlam, tüm yaş grupları için ve 40 yıl boyunca tüketilen tek bir besin kaynağının olması laboratuar şartlarında bile üretilmesi mümkün gözükmemektedir. Bu insanların hepsinin çok sağlıklı olduğunu düşünsek bile yine de 40 yıl boyunca tek tip bir yiyecek yiyerek sağlıklı kalmaları ve hastalanmamaları bunun kutsal bir yiyecek olduğunu düşündürmektedir. Tevrat'ta bu ekmeğin tadının ballı yufka tadına benzediği anlatılmaktadır. Bazı rivayete göre de bu yiyecek kişiye göre tat değiştirmekte; çocukların süt, gençlerin et, yaşlıların ise bal tadını aldıkları söylenmektedir.

Enki'nin yeni insan türünün, Niburu'ya götürmesi olayında; insan ırkının daha uzun ömürlü olmaması için, Niburu'ya götürülecek insana Niburu'da bulunan ekmekten yedirmemelerini ve içecekten içirmemelerini tembih ettiğini tekrar hatırlayalım. Tevrat ile Enki'nin sözlerinin birbirine çok benzediğini görüyoruz. Her ikisinde de ekmekten ve uzun ömürden bahsedilmektedir.

Bu yiyecekten Kuran'da: Ve zallelnâ aleykumul gamâme ve enzelnâ aleykumul **Menne** ves selvâ kulû min tayyibâti mâ razaknâkum ve mâ zalemûnâ ve lâkin kânû enfusehum yazlimûn.

"Bulutla sizi gölgelendirdik, kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Verdiğimiz rızkların iyi ve güzel olanlarından yiyin" dedik. Onlar bize değil fakat kendilerine yazık ediyorlardı." (Bakara suresi 57. Ayet)

Tevrat'ta Man diye bahsedilen bu ekmekten, Kur'an-ı Kerim'in Bakara suresinde "Menne" (Kudret Helvası) diye bahsedilmektedir. Bunun nedeni; yukarıda açıkladığımız gibi, Menne, gökten yağan tozun adı iken, Man ise bu tozdan yapılan ekmeğin adıdır. İleriki zamanlarda insanlar bu yiyeceği "Meleklerin ekmeği, ruhani yiyecek" olarak da adlandırmışlardır. İsrailoğullarının ekmek için söyledikleri "man" kelimesine benzer şekilde eski Türkçede de ekmek yerine "nan" kelimesinin kullanılması ortak bir isim geçmişinin olduğunu göstermektedir.

İslamiyet geleneklerinde de ekmeğin kutsal bir yeri vardır. Yerde bir ekmek parçası gördüğümüz zaman ona basmamaya çalışır hatta onu alır, üç kere öper ve ayak basılmayacak bir yere koyarız. Ekmeğe neden bu kadar kutsiyet atfettiğimizi bilmeden yaparız ya da nimet olduğu için böyle davrandığımızı söyleriz. Fakat düşündüğümüzde, hayatımızda tek nimetin ekmek olmadığının farkındayız. Ekmeğe gösterdiğimiz saygıyı neden başka nimetler için göstermiyoruz. Mesela; yerde bir mısır tanesi görmüş olsak onu da alır kenara koyar mıyız ya da yerde yenmiş bir elma parçası görsek aynı saygıyı yenmiş elma parçasına da gösterir miyiz? Tabiî ki de hayır. Peki neden? Mısır tanesi bir nimet değil mi ya da yenmiş bir elma parçası, bir nimet değil midir? Nimetler içerisinde ekmeğin ayrı bir yerinin olması ve ekmeğe farklı bir saygı gösterilmesinin sebebi, yukarıda anlattığımız gibi geçmişte Man ekmeği için, "Meleklerin ekmeği ya da kutsal yiyecek" adlandırmasının

günümüze kadar gelen yansımasıdır. Ayrıca; ülkemizde ekmek hamuru fırına atılırken üzerine çizilen tek ve uzun çizgi "Allah birdir." anlamına gelmektedir, yoksa o çizginin ekmeğin pişmesi ile bir alakası yoktur. Allah'ın bize vermiş olduğu bu nimete karşılık biz de Allah'a şükranlarımızı göstermek için ekmeğin üzerine Allah'ın birliğinin simgesi olarak tek çizgiyi çizmiş ve bu uygulama o günden günümüze kadar gelenek olarak süre gelmiştir.

Günümüzdeki İsrail Devleti küçük bir toprak parçasına ve 8 milyon gibi az bir nüfusa (bunun sadece 6 milyonu Yahudi'dir.) sahip olmasına rağmen dünyayı yöneten devlet olarak görülmesinin, Yahudilerin ticaret zekâlarının ileri seviyede olmasının sebebi acaba atalarının zamanında 40 yıl boyunca yemiş oldukları bu Man ekmeğinden kaynaklanıyor olabilir mi?

Kudret Helvası, Menne veya Man olarak bahsedilen bu yiyeceğin özelliklerine baktığımızda; gece yağan ve güneşte eridiği için sabah erkenden toplanması gereken bir yiyecek olduğunu ve bununla ekmek yapıldığını görüyoruz.

Dilimizde geçen "Mayalamak" kelimesinin kökü olan "Maya" kelimesinin, "Man" kelimesinden gelmiş olma ihtimali yüksektir. Mayalamak deyince aklımıza gelen ilk iki yiyecek yoğurt ve ekmektir. Tarihteki ilk yoğurt, sütün çiy tanesi ile mayalanmasından elde edilmiştir. Günümüzde de bazı yerlerde bu uygulamaya hâlen devam edilmektedir. Hatta bu çiy tanesinden hamur mayalanarak ekmek bile yapılmaktadır. Bu uygulama; İsrailoğullarının çiy tanesinin erimesinden sonra kalan toz ile Man adını verdikleri ekmeği yapmalarına çok benzemektedir. Bu uygulamanın en dikkat çeken yanı ise; yoğurt veya ekmek yapmak için sadece Hıdırellez Günü yani 5 Mayıs tarihinde yağan çiy tanelerinin maya olarak

kullanılmasıdır, başka bir tarihte yağan çiy tanelerinden mayalama işlemi yapılamamaktadır. Ayrıca, Hıdırellez Günü'nün ismi Hızır (a.s.)'dan geldiğini ve Hızır (a.s.) ise Hz. Musa zamanında yaşamış ve gizli ilimlere sahip olan bir kişi olduğunu düşündüğümüzde, bu uygulamanın Man ile bağlantılı olduğunu, bu uygulamanın o günden günümüze kadar gelmiş fakat çıkış noktası zamanla unutulmuş bir uygulama olduğunu açıkça görmekteyiz. Tevrat'ta; "Sabah ordugâhın çevresini çiy kaplamıştı.", "Güneş ortalığı ısıtınca yerde kalanlar eriyordu." cümleleri Menne tozunun çiy tanesi içinde yeryüzüne indiğini göstermektedir.

Ayrıca o zaman yapılan ekmekle günümüzde çiy tanesi ile yapılan ekmeğin tatlarının mayhoş olması da bu benzerliklerini desteklemektedir. Menne tozundan yapılan ekmeğin hastalıkları iyileştirici bir özelliğinin olduğundan Mısır'dan Çıkış bölümünde bahsetmiştik. (Rab; ekmeğinizi, suyunuzu bereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim. Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzun ömür vereceğim.) Ne tesadüftür ki Hıdırellez günü yağan çiğ tanesinin de acıya, ağrıya iyi geldiğine inanılmakta ve ağrıyan yerlere bu çiğ tanesinin sürülmesi geleneği de hâlen devam etmektedir. Bu kadar benzerlik olmasına rağmen Hıdırellez Günü toplanan çiy tanesi ile Menne tozunun aynı olduğunu söyleyemeyiz. Fakat Hıdırellez Günü oluşan çiy tanelerini derinlemesine incelenecek olursa; Menne tozunun yani Kudret Helvasının izine mutlaka rastlanacaktır.

Hz. Mevlânâ zamanında da buna benzer bir uygulama görülmektedir. O dönemde "Nisan Tası" denilen bir tas vardır. Bu tas ile Nisan yağmurları toplanıp şifa bulmak ve uzun ömürlü olmak için içilirmiş. Nisan yağmuru dediğimiz zaman sadece Nisan ayı

olarak düşünülmemelidir. Nisan yağmurları, 21 Nisan – 13 Mayıs tarihleri arasında yağan yağmurların genel adıdır. Bu tarihlere dikkat ettiğimizde Hıdırellez Günü'nün de bu tarihler içinde olduğunu görüyoruz. Muhtemelen bu uygulama ile asıl hedeflenen, tarihinden emin olamadıkları Hıdırellez Günü'nü denk getirip o gün yağan yağmurun şifasından faydalanmaktır.

İsrailoğullarının Mısır'dan çıkış olayının günümüzde Hamursuz Bayramı (Pesah) olarak kutlanıldığından daha önceki bölümlerde bahsetmiştik. Hamursuz Bayramı, İsrailoğullarının Mısır'dan çıkış tarihi olarak kabul edilen 30 Mart – 7 Nisan tarihleri arasında kutlamaktadırlar. İsrailoğullarının Mısır'dan çıkış tarihi olarak 30 Mart tarihini baz aldığımızda, Kudret Helvası mucizesinin yaşanmasına kadar çölde geçen zamanı da kabaca hesapladığımızda, ilk Kudret Helvası'nın yani Menne tozunun 5 Mayıs Hıdırellez Günü yeryüzüne inmiş olma ihtimali çok yüksektir.

Günümüzde Hıdırellez Günü (5 Mayıs) oluşan çiy tanelerinden maya yapılması, Hz. Mevlâna zamanında ise yine aynı tarihlerde yağan yağmurlarının şifa niyetine içilmesi ve ilk Menne tozunun tahmini olarak 5 Mayıs gibi yeryüzüne indirilmiş olması, ortak nokta olarak bizi Hıdırellez Gününde buluşturmaktadır. Belki de biz, Hıdırellez Günü baharın gelişini değil de sağlıklı ve uzun ömürlü olmak için verilen nimetin yeryüzüne inişini kutluyoruzdur.

(Sağlıklı ve uzun bir ömür dediğimizde aklımıza gelen kelimelerden bir tanesi de Lokman Hekim'dir. Lokman Hekim'in bitkilerle konuşabildiği ve bu yüzden bütün hastalıklara çare bulduğu hatta ölümsüzlüğün bile ilacını bulduğu rivayet edilir. Lokman Hekim'in bu bilgeliğe ulaşmasının başlangıç noktasında ise yine Menne hikâyesinde olduğu gibi bir "un" vardır. Hikâye kısaca şöyledir: Balıkçıların ağına bir

denizkızı takılır. Balıkçılar denizkızını padişahın yanına götürürler. Ancak denizkızı hiç konuşmaz. Denizkızını konuşturmak için çeşitli yollar deneseler de bir sonuç alamazlar. Belki konuşur diye denizkızını köy köy, kasaba kasaba dolaştırırlar fakat denizkızı yine konuşmaz sadece bu gezi esnasında iki kere güler. Padişaha denizkızının konuşmadığını sadece iki yerde güldüğünü söylerler. Padişah da denizkızına "Neden güldüğünü söylersen seni geri geldiğin denize bıraktırırım." diye söyler. Bunu üzerine denizkızı neden güldüğünü padişahın kulağına söyler ve bunun üzerine padişah denizkızını serbest bırakır. Denize giren denizkızı biraz sonra elinde bir avuç un ile su üstüne çıkar ve kendisini deniz kenarına getiren padişahın askerlerine "Bu un, benden padişahınıza armağan olsun. Onunla padişahınıza ekmek pişirip verin." der. Askerler söyleneni yapar ve unu padişaha götürürler. Padişah da ekmekçisine o undan ekmek yapmasını emreder. Ekmekçi undan ekmek yapar ve fırına atar. Fakat ekmeği fırında unutunca ekmeği yakar ve bu yanmış ekmeği padişaha götürmekten korkar. Sonra kendi unundan yaptığı ekmeği padişaha götürür ve denizkızının verdiği undan yaptığı yanmış ekmeği ise kapının önünde dilenen yetim çocuğa verir. O ekmeği yiyen çocuk bitkilerle konuşmaya başlar. Bitkilerden hangi hastalığa iyi geldiklerini öğrenen bu çocuk daha sonra hekimlik yapmaya ve herkesi iyileştirmeye başlar. Artık bu yetim çocuğa Yetim Lokman değil Hekim Lokman demeye başlarlar.

Sağlıklı ve uzun yaşam hakkında her ne kadar farklı hikâyeler olsa da hepsinin altında özel bir undan yapılan bir ekmek vardır.)

YADA TAŞI

İsrailoğullarının yolculuk sırasında çok susadıklarını ve içecek hiç suları kalmadığı için Hz. Musa'nın asasıyla kayaya vurarak su çıkarttığını önceki bölümlerde anlatmıştık.

Tevrat'ta bu konudan; Tanrının, Hz. Musa'ya; ''Halkın önüne geç, birkaç İsrail ileri gelenini ve Nil'e vurduğun değneği de yanına alıp yürü. Ben Horev Dağı'nda bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk içsin diye su fışkıracak.'' dediğinden bahseder.

Aynı konu Kuran'ın Bakara Suresinde; **"Hani, Musa kavmi için su dilemişti. Biz de "Asanı kayaya/taşa vur." demiştik, böylece kayadan/taştan on iki pınar fışkırmış, her boy kendi su alacağı pınarı bilmişti."** şeklinde geçmektedir.

Bu konu, iki farklı kutsal metinde aynı şekilde anlatılıyor gibi görünse de arada küçük farklılıklar vardır. Tevrat'ta bahsedilen kayanın, yerde duran bir kaya olduğu net bir şekilde ifade edilirken; Kuran'ın Bakara suresinde, bu kayanın nerede olduğu açıkça ifade edilmemektedir. Ayrıca; Bakara suresinde geçen "El Hacere" kelimesi "Kaya" veya "Taş" anlamında kullanılabilmektedir. Bazı Yahudi dini kaynaklarında ise; Hz. Musa'nın bu taşı sürekli cebinde taşıdığı, ihtiyaç halinde cebinden çıkartarak yere attığı ve asasını bu taşa vurarak su çıkarttığından bahsedilir.

(Taştan su çıkarmak" deyimi de buradan gelmiş olabilir.)

Buna benzer bir olayında Oğuz Türkleri zamanında yaşandığı bilinmektedir. Oğuz Türklerinin gizli ilimlere sahip olduğu ve bu ilimler sayesinde doğa olaylarına müdahale ettikleri Çin tarihi kayıtlarında yazmaktadır. Bu kayıtlarda; Türklerin elinde bu dünyaya ait olmayan Yada adlı bir taşın olduğu ve bu taş ile yağmur,

kar, dolu yağdırabildikleri, şiddetli fırtına çıkarabildikleri ve istedikleri alana yıldırım düşürebildikleri anlatılmaktadır. Türkler, bu taşı savaş alanlarında kullanarak savaş alanlarında üstünlük elde ettikleri bilinmektedir. Moğollar, savaş meydanında kendilerinden daha kuvvetli olan Jin ordusu ile karşılaşınca hemen geri çekilmiş ve bir Türk olan Yada Büyücüsünü savaş alanına çağırmıştır. Yada Büyücüsü cebinden yada taşlarını çıkartarak yağmur büyüsü yapmış ve üç gün boyunca savaş alanına yağmur yağmasını sağlamıştır. Yağmura hazırlıklı olan Moğollar, yağmur altında sırılsıklam olan ve hantallaşan Jin ordusunu kolaylıkla yenmiştir. Bir rivayete göre bu taş Türklere, Mu Kıtası'ndaki atalarından süre gelmiştir. Başka bir rivayete göre ise; Yada taşına ilk sahip olan Nuh peygamberdir. Nuh peygamberin ölümünden sonra Yada taşı oğlu Yafes'e, Yafes'in ölümünden sonra da Yafes'in Türk adındaki oğluna geçmiştir. Yada taşı; ister Nuh peygamber zamanından gelsin ister Mu Kıtası'ndan kalmış olsun, her ikisinin de ucu yine Annunakilere uzanmaktadır.

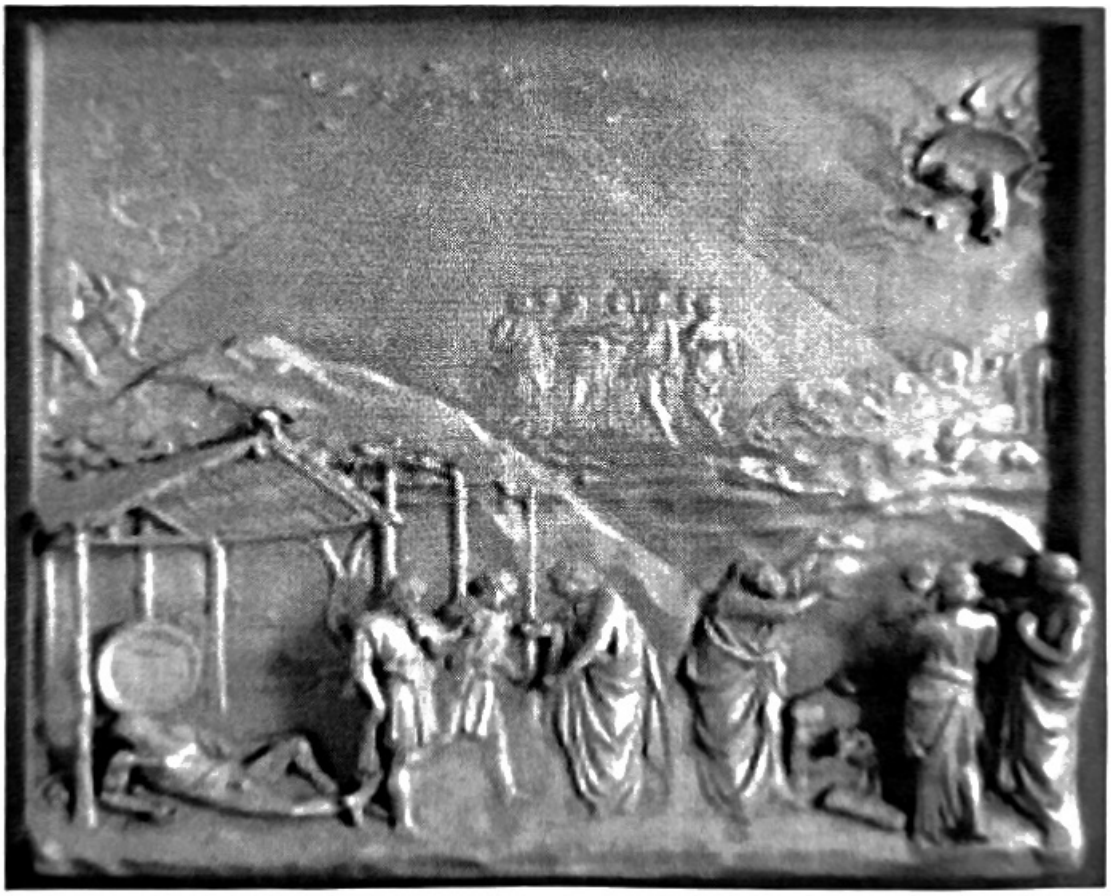
Bakara suresini, Yahudi kutsal kaynaklarında geçen yukarıdaki ifadeyi ve Çin tarihi kayıtlarını birlikte ele aldığımızda Hz. Musa'nın da Yada taşına sahip olduğunu düşünüyorum.

Buraya kadar olan bölümlerde; Kutsal Sandığın içinde, söylendiği gibi 10 emrin yazılı olduğu levhaların olmadığını, sandığın içerisinde; Annunakilerden kalan kristal prizmanın, radyoaktif bir maddenin ve Yada taşının bulunduğunu, daha sonra da Manna içeceği ile Menne tozunun Hz. Musa tarafından sandığa konulduğunu gördük.

Kutsal Sandığın; Hz. Nuh zamanında yaşayan Annunakiler tarafından dünyaya getirildiğini ve daha sonrasında ise Firavun'a kadar ulaştığını anlatmıştık. Şimdi bunun bir teyidine de etimoloji sözlüğünde rastlıyoruz. Kuran'da, Kutsal Sandıktan "Tabut" olarak bahsedilmektedir ve Etimolojide "Tabut" kelimesinin anlamı;

"Nuh'un gemisi veya Musa yasalarının saklandığı sandık" şeklinde geçmektedir. Yani Kur'an'da Tabut kelimesinin karşılığı Kutsal Ahit Sandığı iken etimolojideki karşılığı Nuh'un Gemisi'dir.

Nuh'un gemisi ile Mısır Medeniyeti arasındaki bağlantıya, bu sefer Lorenzo Ghiberti'nin, Aziz Giovanni Vaftizhanesi (Floransa) için yapmış olduğu "Nuh'un Gemisi" adlı bronz kabartma rölyefinde rastlıyoruz.

Lorenzo Ghiberti'nin, 15. yüzyılda yapmış olduğu bu Nuh'un Tufanı rölyefinde, Nuh'un Gemisini bir piramit olarak betimlenmiştir. Piramidin üst tarafında bulunan pencereden kuşların çıkışı, alt tarafındaki kapısından ise Hz. Nuh ve ailesinin çıkışı betimlenmiştir.

Ayrıca; MÖ. 3. yüzyıla ait Yunanca bir Tevrat çevirisinde de Nuh'un Gemisi piramit şeklinde tasvir edilmiştir. Ne tesadüftür ki 12. yüzyılda Mısır'da yaşayan, Yahudi Cemaatinin lideri İbn-i Meymun da Nuh'un gemisini yine piramit şeklinde tasvir etmiştir. Bu anlatımlarda görüldüğü gibi Kutsal Sandık, Tabut, Nuh'un Gemisi ve Piramit kelimelerinin hep birbiri ile iç içe geçmiş durumda karşımıza çıktığını yani birbirleri ile bağlantılı olduğunu görüyoruz. Hz. Nuh'un Annunakilerle aynı kavimde ve aynı zamanda yaşadığını düşündüğümüzde Kutsal Sandık ve piramitlerin Annunakiler zamanından beri var olduğunu göstermektedir.

(Mısır'daki Büyük Gize Sfenksi'nin üzerinde araştırmalar yapan Fransız Matematikçi Schwaller de Lubicz, şaşırtıcı bir bulgu ile karşılaşmış ve sfenksin gövdesindeki aşınmanın çöl rüzgârları ile değil, ancak yoğun yağmur yağışları ile oluşabileceğini söylemiştir. Fakat Mısır'da böyle erozyona sebep olabilecek yağmurlar ise en son 10.000 sene önce yağmıştır. Schwaller'in bu iddiasına göre sfenks, Firavunlardan 5.000 yıl önce yapılmış olmalıdır. Bu araştırma sonucuna göre, piramitlerinde Firavunlardan önce var olduğunu söyleyebiliriz.)

Kutsal Sandığın Annunakilerden, Hz. Musa dönemine kadar olan sürecini inceledik. Hz. Musa'nın geliş amacının Annunakilerin dünya ile olan iletişimini keserek dünyaya müdahalelerini engellemek olduğunu gördük. Burada gözümüze çarpan diğer bir husus ise; Hz. Musa'nın, sadece Annunakiler ile mücadele etmediği, aynı zamanda Annunakilerin ihtiyacı olan altınla da mücadele ettiğidir. Buraya kadar olan olaylara tekrar göz gezdirdiğimizde bunu daha net görebiliriz. Hz. Musa Mısır'dan çıkarken İsrailoğullarına; Kıptilere ait altınların alınmasını söylemiş, daha sonra da simyacılık

ilmine sahip Firavun ve adamlarını Allah'ın izni ile helak etmiştir. Daha sonra ise yine simyacılık ilmine sahip Samiri'ye lanet ederek insanlardan uzak kalmasını sağlamış ve yaptığı altın buzağı toz haline getirmiştir. En sonunda ise; yine simyacılık bilgisine sahip Karun'u, altınları ile birlikte toprağın altına gömerek helak olmasını sağlamıştır.

(Eski Ahit'in hemen her bölümünde, "İlahlarını simgeleyen putları yakacaksınız; üzerlerindeki altına, gümüşe göz dikmeyecek, bunları kendinize ayırmayacaksınız; öyle ki tuzağa düşmeyesiniz, bu putlar Tanrınız Rabbin gözünde iğrençtir, bu iğrenç şeyleri evinize getirmeyeceksiniz yoksa siz de onlar gibi yok olursunuz, onlardan çok nefret edecek, tiksineceksiniz; çünkü onlar yok olmaya mahkûmdur." şeklinde tanrının sözü yer almaktadır. Bu anlatımda; Peygamberlerin, Annunakilerle ve altınla mücadelesi tanrının sık sık tekrarlanan bu sözü ile bir kere daha anlaşılmış olmaktadır.)

Kutsal Sandığın içinde ne olduğunu, bunların ve sandığın ne işe yaradığını gördük. Bundan sonraki bölümlerde ise tarihi olayları inceleyerek Kutsal Sandığın izini sürmeye devam edeceğiz.

KUTSAL YOLCULUĞA DEVAM

Tur dağı civarında bir yıla aşkın zaman geçiren İsrailoğulları kutsal topraklara doğru yolculuklarına devam ederler. İsrailoğulları Sin Çölü'ne vardıkları zaman Kadeş'te konaklarlar ve daha sonra da Sina Yarımadası'nın ortasında bulunan Paran Çölü'ne gelirler. Bu çöl bugünkü İsrail ile Suudi Arabistan sınırları arasında kalan yer olan, İsrailoğullarına vaat edilen mukaddes toprakların başlangıcıdır. Mukaddes toprakların başlangıcında Allah; Hz. Musa'ya, **"İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder."** dedi.

Hz. Musa, Kenan ülkesini araştırmak üzere 12 kişi gönderir. Bu 12 kişi, araştırma yapıp İsrailoğullarının yanına dönünce; "Orda Nefilleri, Nefillerin soyundan gelen Anaklıları gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük." derler. Bu bilgiler karşısında İsrailoğullarının neredeyse tamamı korkarak Kenan ülkesine girmeye çekinir ve Hz. Musa'ya karşı gelirler.

(Peygamberlerin asıl geliş amaçlarının Annunakilerin dünyadaki etkilerini sonlandırmak ve onları tanrı gibi gören halkı Allah'ın yoluna davet etmek olduğunu biliyoruz. Bu ayette de Hz. Musa'ya; Annunakilerin varlığının ve etkilerinin Kenan ülkesinde devam ettiğini, oradaki halkın Annunakilere taptığını ve buraya girilerek Annunaki izlerinin yok edilmesi görevinin verildiğini görüyoruz.)

Bunun sonucunda da Allah, İsrailoğullarını cezalandırır. Mısır'dan çıktıktan sonra doğan çocuklar ile Kalev ve Yuşa hariç tüm İsrailoğulları kırk yıl içinde hastalıktan ölür. Harun Hor

Dağı'nda ve Musa da girmeyi çok istediği o toprakları uzaktan görebileceği bir yerde ölür. İsrailoğullarını vaat edilmiş topraklara götürme sorumluluğu Yuşa'ya verilir ve böylece 40 yıl önce başlayan yolculuk sona erer. Mısır'dan çıkarken sayıları 600 bin ile 2 milyon arasında olduğu değerlendirilen İsrailoğullarından 2 kişi hariç tamamının Allah'ın cezalandırması sonucu kırk yıl içinde hastalıktan dolayı ölmesi, akıllara yine Kutsal Ahit Sandığı'nın içindeki Radyoaktif maddeyi getirmektedir. Belki de Allah'ın gazabı Kutsal Ahit Sandığı'nın içindeki radyoaktif madde aracılığıyla gelmiştir.

İsrailoğulları Yuşa'nın komutası altında vaat edilen topraklara girerler ama hâlen Kenan toprakları alınmış değildir. Belli bir süre boyunca on iki ayrı kavim şeklinde yönetilen İsrailoğulları daha sonra hükümdarları Şaul olan bir İsrail Krallığı kurar. Amelikalılarla (Filistin) yapılan savaşta İsrailoğulları 30.000 kayıp verir ve birçoğu da esir alınır. Ayrıca İsrailoğullarının kralı Şaul ve oğulları da bu savaşta ölür. Diğerleri de topraklarını terk etmek durumunda kalırlar. Hz. Musa'nın ölümünden sonra Filistinlilerle yapılan bu savaşa kadar geçen sürede Kutsal Sandık hakkında pek bilgiye rastlanmaz. Bu savaşta İsrailoğullarının yenilmesiyle Kutsal Sandığın Filistinlilere geçtiği bilinmektedir.

Zor durumda olan İsrailoğulları, kendilerine gönderilmiş peygambere "Bize bir hükümdar gönder ki (onun komutasında) Allah yolunda savaşalım." derler. Bunun üzerine peygamberleri, Allah'a bir hükümdar göndermesi için dua eder ve Allah da içlerinden Talut'u onlara hükümdar olarak verildiğini bildirir. Bunun üzerine İsrailoğulları, alt tabakadan fakir birisi olan Talut'un Allah tarafından hükümdar olarak görevlendirilmesine itiraz ederler. O

zamana kadar peygamberlik Yakup (a.s.)'in 12 oğlundan Levi'nin soyundan, hükümdarlık ise Yahuza'nın soyundan gelenlere veriliyordu. Gönderilen hükümdarın Bünyamin'in soyundan gelmesini kabullenemezler.

Talut'un hükümdarlığına itiraz eden İsrailoğulları peygamberlerinden Talut'un hükümdarlığını gösteren bir alamet isterler. Bunun üzerine peygamberleri onlara: **"O'nun hükümdarlığının alameti, "Tabut'un" size gelmesidir. Meleklerin taşıdığı o Tabut'un içinde Rabbinizden size bir ferahlık ve sükûnet, Musa ve Harun (a.s.) hanedanlarının bıraktıklarından bir kalıntı vardır. Eğer inanmış kimseler iseniz sizin için bunda şüphesiz bir alamet vardır."** diye gelen ayeti tebliğ eder. (Bakara Suresi)

Savaş sırasında Filistinliler tarafından ele geçirilen sandık savaştan sonra Dagon putunun (Annunakileri simgeler) yanına konur. Yedi ay süreyle Filistinlilerde kalan Kutsal Sandık Filistinlilerin başına belalar getirir. Sandığın gelmesiyle, Filistinlilerin vücudunda urlar çıkmaya başlar ve ölümlerde büyük bir artış olur. Yaşanan bu hastalık ve ölümlerin Kutsal Sandıktan kaynaklandığının farkında olan Filistinliler sandığı İsrailoğullarına tekrar geri gönderirler.

(Kutsal Sandığın Filistinlilerde kaldığı süre içerisinde Filistin halkının vücudunda urların çıkması ve ölüm oranlarındaki artışı dikkate aldığımızda bunlara sebep olan şeyin yine sandıktaki radyoaktif maddeden kaynaklandığını anlıyoruz.)

Talut'a hükümdarlık verilmesiyle birlikte Kutsal Sandık tekrar İsrailoğullarına geçmiş olur.

Kutsal Sandığın içinde; içen kişiyi süper zeki yapan Manna İçeceği (altın tozu), tüm hastalıklardan koruyan Man ekmeği, çok büyük enerji kaynağı olan radyoaktif bir madde, enerji iletimini sağlayan kristal prizma ve doğa olaylarına etki edebilen Yada taşının olduğunu söylemiştik. Böyle bir sandığın içindeki gücü ve bu gücün yetkisiz bir kişinin eline geçtiğini düşündüğümüzde nasıl bir felaket olacağını tahmin edebilirsiniz. Sandığın içindeki güç öyle bir güçtür ki; Allahın sandığın hamisi olarak seçtiği kişi, Talut gibi sıradan bir çoban dahi olsa milyonlarca kişi tarafından hükümdarlığı kabul görmektedir. Sandığa sahip olan kişinin hükümdarlığının kabul edilmesi; bu sandığın içerisinde on emrin yazılı olduğu tabletler ile Hz. Musa ve Hz. Harun'a ait kıyafetlerin bulunmadığını bir kez daha ispatlamaktadır.

Kutsal Sandık, İsrailoğullarının eline geçmiştir fakat vaat edilen topraklar hâlen alınamamıştır. İsrail krallığının başına geçen Talut, orduyu ve ülkeyi düzene soktuktan sonra Filistin üzerine yürümeye karar verir. Çünkü Annunaki hâkimiyeti devam eden Filistin'in alınarak Annunaki inanışının yıkılması ve ülkenin başında bulunan Filistin kralı Calut'un öldürülmesi gerekmektedir. *(Calut'un kelime anlamı oldukça uzun boylu demektir, yaklaşık 3 metre boyunda olduğu düşünülür.)*

Calut denilen kişi, aslında dünyada kalan son Annunakilerden biridir. Filistinliler Calut'a çok güvenmektedirler ve bu yüzden Talut'a, Calut'la birebir savaşacak bir kişi çıkarmalarını söylerler. Talut, çok güçlü ve 3 metre boyunda olan Calut'un karşısına, ordusunda bulunan ve Calut'un karşısına çıkmaya tek cesaret edebilen Davut'u çıkartır. Calut'un karşısına Davut'un çıkması aslında tesadüf değildir.

Çünkü Davut, aslında peygamberliğini ilan etmemiş olmasına rağmen peygamberlik emarelerini barındıran bir kişidir ve zamanı gelince peygamberliğini ilan edecektir. (Daha önce de dediğimiz gibi peygamberlerin görevi, Annunakilerle savaşmaktır.) Davut, savaşmak için Calut'un karşısına çıkar. Calut; iri yarı, dev gibi bir şeydir ve elinde kılıcı vardır. Davut'un ise elinde sadece sapan vardır. Calut daha hamle yapamadan, Davut elindeki sapanla Calut'un iki kaşı arasına taş fırlatır ve Calut ölür. (Annunakilerin iki kaşının arası en hassas bölgeleri olabilir.)

(Buna benzer bir olay da Hz. Muhammed zamanında, Hendek Savaşı esnasında yaşanır. Medine'ye saldıran Mekke ordusunda Amr bin Abd-i Vedd adında bir savaşçı vardır. Amr bin Abd-i Vedd'in devasa bir boyu ve ürkütücü bir görünüşü olduğundan, 100 savaşçıya bedel olduğundan bahsedilir ve o güne kadar onu yenebilen kimse olmamıştır. Calut'un karşısına Davut'un çıkması gibi Amr bin Abd-i Vedd'in karşısına da Hz. Ali çıkmış ve onu tek kılıç darbesiyle öldürmüştür. Ne tesadüftür ki Vedd ismi, Nuh Tufanı'ndan önce yaşamış ve Nuh kavmi zamanında heykeli yapılarak tapılan bir Annunakiden gelmektedir.)

https://t.me/ExcBook

Calut'un öldürülmesi, Filistin tarafında bir moral bozukluğunun yaşanmasına sebep olmuştur. Fakat Filistinliler teçhizat bakımından İsrailoğullarından üstündür, demiri işlemeyi bilirler. *(Filistinliler bu teknolojik bilgileri ülkelerindeki bir Annunaki'den yani Calut'tan öğrenmişlerdir.)* Buna karşılık İsrailoğulların elinde daha büyük bir güç olan Kutsal Sandık vardır. İsrailoğulları Kutsal Sandığı savaş alanında bir silah olarak kullanmayı öğrenmişlerdi, surlarla korunan bir şehrin etrafında sandığı dolaştırarak yaydığı enerjiden dolayı şehrin surlarının yerle bir olacağını biliyorlardı. Filistinlilerle yapılan bu savaşta da Kutsal Sandık kullanılmış ve beş şehrin surlarını bu sandık sayesinde yıkarak Filistin şehirlerini ele geçirmişlerdir. (Jean Fouquet'in Jericho'nun Trompetleri tablosunda bu olay resmedilmiştir.)

(Jean Fouquet'in Jericho'nun Trompetleri)

Eski Mısırda da Kutsal Sandık buna benzer bir şekilde değişik amaçlarla kullanılıyordu. Örneğin, tanrı heykelini (bizim radyo-aktif madde dediğimiz madde) sandığın içine koyup gezdiriyorlar, yapacakları savaş ile ilgili sandığa soru soruyorlar, sandıktan ses gelirse savaşta galip olacaklarını anlıyorlardı. Kutsal Sandığın Hz. Musa tarafından yapılmadığını, söylenenin aksine daha öncesinde de Firavun'un elinde olduğunu söylemiştik. Kutsal Sandığın Mısır döneminde de savaş alanında kullanılması bu tezimizi desteklemektedir.

Daha sonra kendisine Zebur kitabı ile birlikte peygamberlik verilen Hz. Davut, Talut'un ölümünden sonra İsrail Krallığı'nın

başına geçer ve Kudüs'ü fethedip İsrail Krallığı'nın başkenti yapar. İsrailoğullarının mukaddes topraklara kesin olarak yerleşmelerinden sonra Hz. Davut, Kutsal Sandık için Kudüs'te bir mescit (Beytül Makdis-Kutsal Yer) yaptırmaya karar verir. Bu mescit Kâbe'den sonra yapılan ikinci mescittir. Tapınak için Ornan adlı bir çiftçiden araziyi satın alır ve mescidin yapımına başlanılır. Fakat mescidi bitirmeye Hz. Davut'un ömrü yetmez. Ölmeden önce oğlu Süleyman'a mescidin tamamlanmasını vasiyet eder. Hz. Davut öldükten sonra kendisine peygamberlik verilen Hz. Süleyman İsrail Krallığı'nın başına geçer. Hz. Süleyman, kendisinde bulunan yüzük sayesinde cinlere, hayvanlara ve rüzgâra hükmedebildiği gibi Annunakiler de hükmedebilme yeteneği vardır. Bu sayede Hz. Süleyman Beytül Makdis'in (Süleyman Tapınağı) yapımı için emri altına aldığı Annunakileride kullanarak Kutsal Sandık'ın içine konulacağı tapınağı yedi yılda tamamlar. (M.Ö. 832)

Hz. Nuh'tan itibaren sayıları giderek azalan Annunakilerin varlığını Hz. Süleyman zamanında da görmeye devam ediyoruz. Hz. Süleyman dönemindeki Annunakilerin varlığı, Evliya Çelebi'nin Seyahatname'sinde de aşağıdaki şekilde anlatılmaktadır.

(Hz. Süleyman bir gün Bursa, Uludağ civarında gezerken o bölgeyi çok beğenir. Bu esnada yanında bulunan Cinler, Hz. Süleyman'a; "Ya Allah'ın nebisi! Tufandan önce burada büyük bir şehir ile eski bir kale vardı. O kaleyi Can kavmi yapmış derlerdi. Biz buraya askerlerle geldik fakat fethedemedik. Sonra Tufanda kale suya batarak kaybolmuş." diye o yer hakkında bilgi verir. Hz. Süleyman'da, Cin ve Dev ordusunu görevlendirerek o kalenin gün yüzüne çıkartılmasını emreder. Burada geçen Can kelimesinin, Cin kelimesi yerine geçtiği söylense de Hz. Mûsâ'ya verilen asanın bir yılan gibi hareket ettiğini belirten

ayetlerde ise can kelimesi "yılan" manasında kullanılmıştır. Yılan kelimesi bize Annunakileri hatırlatmaktadır. Çünkü Annunaki ırkının diğer bir adı Yılan Irkıdır. Annunaki/Yılan ırkı ile Can Kavminin Nuh'un tufanında helak olması, bu iki ırkın/kavmin aynı ırk/kavim olma ihtimalini güçlendirmektedir. Seyahatname'de geçen bu yazısının devamında ise Evliya Çelebi; kalenin dört tarafındaki temellerde ortaya çıkan taşların her birinin hamam kubbesi kadar olduğunu ve bu kalenin insan yapımı olmadığından bahseder. Evliya Çelebi'nin bu yazısından, Annunakilerin zamanla Anadolu'ya kadar yayıldığını görüyoruz. Yine Evliya Çelebi, Seyahatname'de Şebinkarahisar Kalesini anlatırken Osmanlı'daki insan eliyle yapılmış 12 kaleden biridir diye bahseder. Bu da demek oluyor ki Osmanlı topraklarında insan eliyle yapılmayan kaleler de mevcuttur.

Bu yazıda, ayrıca; kalenin yeryüzüne çıkartılması için cinlerle beraber devlerin de kullanıldığından bahsedilir. Önceki bölümlerde, Annunakilerin veya onun soyundan gelen insanların çok uzun boylu olduğunu, bunlara dev denildiğini ve mitolojideki dev kavramının buradan çıktığını söylemiştik. Bu dev kavramı Hz. Süleyman döneminde karşımıza çok sık çıkmaktadır. Yine Seyahatnamede anlatılana göre; Hz. Süleyman, emrindeki devleri zincirleyerek Kudüs'ü Şerif Kalesi'ne hapsetmiş ve Süleyman Tapınağı'nın yapılmasında bu devleri prangalı olarak kullanmıştır.

Hz. Süleyman'ın emrine Annunakilerin de verildiği Kur'an-ı Kerim'in Sad Suresi'nin 38. Ayetinde; "Ve daha diğerlerini de zincirlerde bağlı olarak, onun emrine verdik." şeklinde üstü kapalı olarak anlatılmaktadır.

Hz. Süleyman ölünce zincirlere bağlı olmasına rağmen devleri kontrol altında tutamayacağını anlayan Hz. Süleyman'ın veziri, bu

devleri zindana hapsetmiştir. Hapsedilen bu devlerin tamamı zindanlarda ölmüştür. (Hz. Süleyman, hayattayken Annunaki soyunu kontrol altında tutmuş, vezirine talimat vererek, kendisi öldükten sonra Annunakilerin öldürülmesini emretmiştir.)

Buna benzer bir olayda İncil'de geçmektedir. Yaşeya 45:1'de Rab, Koreş'e (Zülkarney) seslenir. "Ve uzun boylu Sebeliler size gelecek, sizin olacak. Zincire vurulmuş olarak ardınız sıra yürüyecekler.." İncil'de geçen bu anlatımda, Zülkarney'inde Annunakileri zincirlere vurulmuş olarak kullandığını görmekteyiz.

Daha önceki bölümlerde peygamberlerin Allah'ın birliğini insanlara tebliğden sonra ikinci görevlerinin Annunakilerle mücadele ve onların yok edilmesi olduğunu söylemiştik. Bu bölümde de Hz. Süleyman öldükten sonra emrindeki devlerin öldürüldüğünü görüyoruz. İnsanlığın Annunakilerle olan bu mücadelesi, Meksikalı Kızılderililerin Toltek felsefesinde de yer almaktadır. Bu felsefeye göre dünya 4 ayrı çağa ayrılmaktadır.

— Birinci Çağ ve dünyanın yaradılışı: Bu çağ büyük bir tufanla sona ermektedir.

— İkinci Çağ ve devler: Bu çağ büyük depremlerle sonra erer.

— Üçüncü Çağ ve devleri öldüren insanlar.

— Dördüncü Çağ; büyük bir patlamayla sona erecek, içinde bulunduğumuz çağ.

Ayrıca buna benzer olarak; Eski Yunan, Maya ve İskandinav mitolojisinde de devlerin büyük bir kısmının tufanda öldüğü, ikinci

dönem dedikleri insan hâkimiyetinin arttığı dönemde ise sağ kalan devlerin insanlar tarafından öldürüldüğü anlatılmaktadır. Hz. Nuh, Hz. Musa, Hz. Davut ve Hz. Süleyman'ın Annunakilerle olan mücadelesine baktığımızda, yaşanan olayların Meksika, Eski Yunan, Maya ve İskandinav mitolojileriyle uyumlu olduğunu görülmektedir. Hz. Nuh peygamber ve sonrası döneminin "Devleri Öldüren İnsanlar" dönemi olduğunu, Hz. Musa, Hz. Davut ve Hz. Süleyman'ın dönemlerinin ise "Sağ Kalan Devlerin Öldürülmesi" dönemi olduğunu tahmin ediyoruz.

(Devlerin yani Annunakilerin Yılan Kavmi olarak adlandırıldığını düşündüğümüzde Annunakilerle ile mücadeleyi tarihin her bölümünde görebilirsiniz. Mesela Atatürk'ün bastonunda bastondan yukarıya çıkmaya çalışan bir yılan figürü ve bastonun tepesinde yılanın yukarıya çıkmasına engel olmaya çalışan bir aslan figürü bulunmaktadır. Yine Budist bayraklarında ise yılanı öldüren bir kartal figürü bulunmaktadır. Bu simgesel anlatımların hepsi Annunakiler veya onların soyundan gelen insan ırkı ile mücadeleyi anlatmaktadır.)

Hz. Süleyman öldükten yıllar sonra yaklaşık M.Ö. 586 yılında Bâbil Kralı Buhtunnasar, Kudüs'e saldırıp her tarafı yakıp yıkar, binlerce kişiyi öldürür ve İsrailoğullarından 70.000 kişiyi de esir alıp Bâbil'e götürür. Babillilerin bu saldırısında Beytül Makdis diğer adıyla Süleyman Tapınağı yağmalanır, sonra da yakılıp yıkılır. Bu yağmalama sonucunda ele geçirilen ganimetler listesinde Kutsal Sandık bulunmamasına rağmen bu saldırı ve yağmalama esnasında Kutsal Sandık kaybolur. İsrailoğulları arasında, Kutsal Sandığın yakılmadığı ve kaybolmadığı, onu koruyan Levililer tarafından Süleyman Tapınağı'nın gizli tünellerinde saklandığı inancı yayılır.

Başka bir rivayete göre; bugünkü Etiyopya ve Yemen olarak bildiğimiz, tarihteki ünlü krallık olan Saba'nın kraliçesi Belkıs'ın, Hz. Süleyman'dan bir çocuğu olur. Yıllar sonra Belkıs, çocuğu Menelik'i babası Hz. Süleyman'ı görmesi için Kudüs'e götürür. Bu yolculukta Saba Kraliçesi'ne büyük bir ordu eşlik eder. Kudüs'te belli bir süre kaldıktan sonra Saba Kraliçesi ve ona eşlik eden ordu Kudüs'ten ayrılır. Bu ziyaret sırasında Kutsal Sandığın kaybolduğu, Belkıs'ın Kudüs'ten çıkarken Kutsal Sandığı da beraberinde Etiyopya'ya götürdüğü söylenir. Böyle düşünülmesinin sebebi ise, Kraliçe Belkıs'ın Allah inancından önce Annunakilere tapan birisi olmasından kaynaklanmaktadır

Günümüzde Etiyopya halkı hâlen Kutsal Sandığın Zion Meryemi Kilisesi'nde bulunduğunu, sadece başrahibin görebileceği bir şekilde korunduğuna inanmaktadırlar. 1991'de Etiyopya'da yaşanan siyasi karışıklıklardan dolayı Etiyopya'daki 15.000 Yahudi bir gecede İsrail'e taşınır. Bu taşınma esnasında Kutsal Sandığı'nda İsrail'e geri getirildiği söylenir. Yapılan bu operasyonun isminin "Süleyman Operasyonu" olması da bu rivayetin doğrululuğunu destekler niteliktedir. Fakat bu rivayete rağmen Etiyopya Kilisesi hâlen Kutsal Sandığı'nın kendilerinde olduğunu söylemektedirler. Hatta Etiyopya Ortodoks Patriği Abune Pauolos, 2009 yılında Papa On Altıncı Benedikt'le görüşmesi sırasında "Onu bulduk. Sandığı gözlerimle gördüm. En kısa zamanda dünyaya açıklayacağız." diye konuşmuştur. Patriğin anlattığına göre sandık üzerinden yüzlerce yıl geçmesine rağmen eskimiyor, yıpranmıyor ve ilk günkü gibi duruyordur. Aynı, papa gibi Etiyopya halkı da Kutsal Ahit Sandığının halen ülkelerinde olduğuna inanmaktadırlar. 2020 yılında Etiyopya ile Eritre askerleri arasında yaşanan çatışmalar esnasında, Meryem Ana Zion Kilisesinde bulunan Kutsal Ahit

Sandığını Eritreli askerlerden korumak için bölgeye akın eden 800 sivil vatandaş çatışma arasında kalarak hayatını kaybetmiştir.

İngiliz arkeolog, yazar Graham Hancock 1992 yılında yayınlanan "İşaret ve Mühür" adlı kitabının büyük bir bölümünde Kutsal Sandık'tan bahsetmektedir. Kitapta anlattığına göre, kendisi 1983 yılında Etiyopya'da Kutsal Sandığı bekleyen bir muhafızla konuşmaya muvaffak olmuş. Muhafız, Kutsal Sandığı kalın kumaşlarla sarmak gibi bir görevi olduğundan bahsetmiştir. Kendisine sandığın neden kalın kumaşlarla sarıldığı sorulunca muhafız, "İnsanları ondan korumak için, sandık çok güçlü." demiştir. Bu muhafızlar, sandığın bulunduğu yeri gece-gündüz asla terk etmediklerini ancak ölünce sandığın bulunduğu bölümden çıkabildiklerini anlatmıştır.

Burada Kutsal Sandık muhafızının anlatmış olduğu şeyler, daha önceki bölümlerde bahsettiğimiz sandığın içindeki radyoaktif maddenin varlığını doğrular niteliktedir. Kutsal Sandığın içine sadece 10 emrin yazılı olduğu iki taş tablet konulmuş olsaydı kalın kumaşlarla sarılmasına neden ihtiyaç duyulurdu ki? Sandığın çok güçlü olmasını ve bu gücün insanlara zarar verebileceğini bir arada düşünürsek ancak buna süper radyoaktif bir maddenin neden olması gerekmektedir. Burada dikkat etmemiz gereken diğer bir nokta da sandığın çok yakınında ve uzun bir süre kalan sandık muhafızlarının ölene kadar insan içine çıkartılmamasıdır. Görevin kutsallığından dolayı böyle bir uygulamanın varlığı kabul edilebilir gibi görünse de bu uygulamanın görünmeyen nedeni; Çernobil olayında radyoaktif sızıntının olduğu şehre insanların girmesinin yasaklanması gibi uzun süre radyoaktif maddeye maruz kalan muhafızlarında diğer insanlarla temasını engellenmesi amaçlanmıştır. Kutsal Sandık muhafızlarının cenazelerinin nasıl gömüldüğu

hakkında bir bilgi bulunmamaktadır. Fakat Kutsal Sandık muhafızlarının cenazeleri büyük ihtimalle kireçlenerek, şehirden uzak bir yere defnediliyordur.

Etiyopya Ortodoks Patriği'nin konuşmanın ardından yıllar geçmesine rağmen iddia edildiği gibi sandık ortaya çıkartılmamış ve bu konu bir daha gündeme getirilmemiştir.

Kraliçe Belkıs'ın Kudüs'ten çıkarken Kutsal Sandığı da beraberinde Etiyopya'ya götürdüğü rivayeti zaten pek gerçekçi değildir. Zira bu sandığın gizli olarak taşınması kolay olmayacaktır. Ayrıca hayvanlarla, cinlerle, hatta rüzgârla bile konuşabilen Hz. Süleyman'dan habersiz, sandığın Kudüs'ten çıkartılması mümkün değildir. Bu rivayet, o dönemde Kutsal Sandığı korumakla görevli kişilerin hedef şaşırtmak için uydurmuş olduğu bir hikâye olabilir.

Kutsal Sandığın Babilliler tarafından tahrip edilmediğine, Levililer tarafından saklandığı inancına tekrar dönecek olursak buna inananlar sadece Yahudiler değildir. Daha sonraki dönemlerde Hristiyan ve Müslümanlar arasında da Kutsal Sandığın bir gün ortaya çıkacağı inancı vardır. Bazı İslam hadislerinde Kutsal Sandık'tan bu yönde bahsedilmektedir.

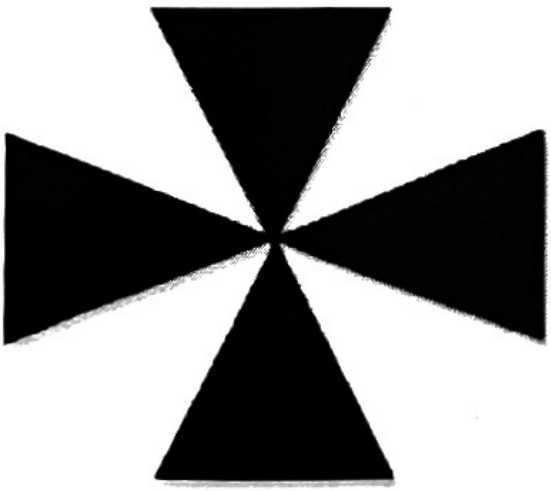
(Hadis-1) "Ona Mehdi denilmesinin nedeni, gizli olan bir şeyin yolunu göstermesidir. Antakya denilen bir yerden Tabut'u (Kutsal Ahit Sandığını) ortaya çıkaracaktır."

(Hadis-2) "Antakya mağarasında "Tabut-u Sekine'yi çıkaracaktır. Şam'daki dağdan da gerçek Tevrat'ı çıkaracak ve bunun üzerine Yahudilerle tartışacak, birçok Yahudi Müslüman olacak."

Kutsal Sandığın, Süleyman Tapınağı'nın gizli tünellerinde saklanıldığını düşünmemizi sağlayan bir olayda tapınağın inşası esnasında yaşanır. Süleyman Tapınağı yapımının başında Sur Kralı Hiram vardır. Kendisi çok iyi bir usta ve aynı zamanda da geometride çok iyi olduğu için yapım işinin büyük yetkilerle yönetilmesi Hiram'a verilmiştir. Hiram, Süleyman Tapınağı'nı inşa ederken gerektiğinde Kutsal Sandığın saklanabilmesi için tapınağın içine gizli tüneller ve bölmeler yapmayı da ihmal etmemiştir. Fakat tapınağın bitmesine yakın Hiram üç kalfa tarafından öldürülür. Bir rivayete göre tapınağa ait bu tünel ve bölmelerin yerini öğrenmek isteyen kalfalar tarafından öldürülmüştür. Fakat dile getirilmeyen başka bir rivayete göre de tapınak içine yapılan bu gizli tünel ve bölmelerin yerini Hz. Süleyman'dan başka bilen ikinci bir kişinin olmaması için Hiram, kalfalar tarafından öldürülmüştür. Her iki olasılıkta da Hiram'ın gizli bilgilere sahip olması sebebiyle öldürüldüğü anlaşılmaktadır. Bu olayın esas dikkat çekici yanı ise, Hiram'ın öldürülmesi; masonluk örgütü tarafından masonluğun başlangıcı olarak kabul edilmiş olmasıdır. Ayrıca Hiram'ın geometride çok iyi olması sebebiyle, iç içe geçmiş gönye ve pergel de masonluğun ana simgesi olmuştur. Masonluğun diğer bir simgesi de akasya ağacıdır. Hz. Musa'ya ait asanın akasya ağacından yapılmış olması, sandığı taşımak için yapılan ahşap kolların yine akasya ağacından yapılması ve bunların bir işareti olarak Hiram'ın mezarının başına akasya ağacı dikilmesi sebebiyle masonlar akasya ağacını ikinci bir simgesi olarak kullanmaktadırlar. Masonluğun başlangıç olayına ve simgelerine baktığımızda, masonluğun kurulma amacının Kutsal Sandığa sahip olmak olduğunu ve kendilerini Kutsal Sandığın sahipleri gibi gördüklerini anlıyoruz.

(Ayrıca Hiram'ın dul bir kadının çocuğu olması sebebiyle "Dul kadının çocuğuna yardım." cümlesi de masonların birbirlerini tanımak için kullandığı bir şifre olmuştur.)

Masonluğun ikiz kardeşi olan Gül Haç Örgütü'nün temelinde de yine Kutsal Sandığa hâkim olmak vardır. Gül Haç Örgütü'nün haç sembolüne baktığımızda, haç işareti olarak gördüğümüz şey aslında piramit şeklinin açılmış halidir ve Kutsal Sandığın bulunduğu ilk yeri temsil eder. İster adı Tapınak Şövalyeleri olsun ister Gül Haç Örgütü olsun isterse de adı Masonluk olsun hepsinin temelinde Kutsal Sandığa, dolayısıyla süper güçlere hâkim olmak yatmaktadır.

Babil İmparatorluğu yıkıldıktan sonra Filistin toprakları M.Ö. 538 yılında Pers İmparatorluğu'nun eline geçer. Pers İmparatoru, ülkesinde bulunan İsrailoğullarına hoşgörülü davranarak onların Kudüs'e yerleşmelerine olanak sağlamış ve Süleyman Tapınağı'nın tekrar yapılması için İsrailoğullarına maddi destek sağlamıştır.

(Pers İmparatoru, İsrailoğullarını özgür bırakarak onların Kudüs'e yerleşmelerine izin vermesinden sonra İsrailoğulları, başta Kudüs olmak üzere Yehuda Bölgesi'ne yerleştiler. Bu esnada İsrailoğulları

https://t.me/ExcBook

dinlerinden uzaklaşmışlar, Tevrat da zamanla tahribata uğramıştır. Babil esaretinden kurtulup Yehuda Bölgesi'ne döndükten sonra İsrailoğullarına gelen peygamber Hz. Uzeyr, Tevrat'ı tekrar okuyup yazdırmıştır. İsrailoğullarının dinlerine tekrar dönüşleri Yehuda Bölgesindeyken gerçekleştiği için bu inanca, Yehudalıların inancı anlamına gelen Yahudilik denmeye başlanmıştır.)

Kudüs'ün Pers İmparatorluğu'nun eline geçmesinden yaklaşık 25 yıl sonra Süleyman Tapınağı tekrar yapılır. Fakat M.S. 70 yılına kadar Kudüs birçok kez el değiştirir. M.S. 70 yılında Kudüs bu kez Romalıların eline geçer. Süleyman'ın mabedi yıkılır. Sadece batı duvarı ayakta kalır. Günümüzde Yahudilerin Ağlama Duvarı dedikleri yer, Süleyman Tapınağı'nın işte o sağlam kalan duvarıdır.

(Hz. Süleyman Tapınağı inşa edeceği zaman tüm halkı kendi imkânları ölçüsünde bu inşaata katılmaya davet eder. Fakir ve muhtaç kesimine ise batı duvarının yapımını verir. Tanrı'nın "Fakir ve muhtaç halkın emeği ve alın teri benim için en değerli olanı, bu duvarı ebediyen kutsuyorum." dediği rivayet edilir. Belki de bu duvarın günümüze kadar yıkılmamasının sebebi bu olabilir.)

Kudüs'ün Roma'nın eline geçmesinden sonra, yıkılan Süleyman Mabedi'nin altındaki gizli tünellerde Kutsal Sandığın bulunarak Roma'ya götürüldüğü söylentileri yayılır ancak bu hiçbir zaman kanıtlanamaz. Dönemin Roma İmparatoru olan Titus'un şerefine, Titus'un genç kardeşi Domitian tarafından M.S. 82 yılında yaptırılan ve günümüze kadar gelmiş olan Titus Kemeri'ndeki rölyefte, Romalıların Kudüs'e ait ganimetlerin Roma'ya taşınması resmedilmiştir. Bu rölyefteki ganimetler arasında 7 kollu altın şamdan

ve altın bir masa resmedilirken Kutsal Sandığa ait hiçbir görsel bulunmamaktadır.

M.S. 395 yılına gelindiğinde Roma İmparatorluğu, Doğu Roma ve Batı Roma olarak ikiye ayrılır ve Kudüs Doğu Roma (Bizans) hâkimiyetine girer. Aradan uzun zaman geçer ve 532 yılında Doğu Roma'da (Bizans) çıkan Nike Ayaklanması'nda şu anki Ayasofya'nın yerinde olan kilise tamamen yanar. Bizans İmparatoru Justinianus, yangından sonra bugünkü Ayasofya Kilisesi'nin yapılmasını emreder ve yeni yapılacak bu kilisenin Hz. Süleyman'ın Kudüs'te yaptırdığı mabetten daha ihtişamlı olmasını ister. Kilisenin yapılacağı alana getirilen 455 yaşında bir rahip, kilise temelini kutsar ve inşaatın başlayacağı gün ve saati belirler. İstenilen bu görkemli kilise tamamlanınca Justinianus; "Ey Süleyman seni geçtim." diye bağırır. Bizans imparatoru Ayasofya ile Hz. Süleyman Tapınağını, kendisi ile de Süleyman'ı karşılaştırmakla neyi kastetmiş olabilir. Düşündüğümüzde; Justinianus'un, Hz. Süleyman'ı geçmesi için Kutsal Sandık gibi bir gücün Justinianus'un eline geçmiş olması gerekmektedir. Ayrıca kilisenin temelini kutsayan rahibin 455 yaşında olması da onun bir Annunaki soyundan geldiğini göstermektedir. Göze çarpan başka bir husus ise Ayasofya Kilisesi'ne ait en önemli kapı olan İmparator Kapısı'nın üzerine Süleyman Tapınağı'nın resmedilmiş olması ve bu kapının Nuh'un Gemisi'ne ait tahtalardan yapıldığının rivayet edilmesidir. Dikkat çeken bu üç hususu (Annunaki, Hz. Nuh, Süleyman Tapınağı) birleştirdiğimizde, şunu anlıyoruz ki 70 yılındaki Kudüs işgali ile birlikte Süleyman Tapınağı'nın gizli tünellerinde aranan fakat bir türlü bulunamayan Kutsal Sandık, Doğu Roma (Bizans) İmparatorluğu döneminde bulunmuş ve başkent Konstantinopolis'e getirilerek içine konulmak üzere dünyanın en büyük mabedi olan Ayasofya yapılmıştır.

Evliya Çelebi'nin kayıtlarında Ayasofya'nın altında Hz. Süleyman'a ait bir tapınağın olduğu anlatılmaktadır. Ayasofya, Hz. Süleyman'ın ölümünden yüzyıllar sonra yapılmış olmasından kaynaklı böyle bir şeyin olması mümkün gözükmemektedir. Fakat Evliya Çelebi gibi bir kişinin böyle bir iddiada da bulunması tabii ki de göz ardı edilecek bir husus değildir. Evliya Çelebi burada Hz. Süleyman'a ait tapınak diye üstü kapalı olarak bize Kutsal Ahit Sandığı'nın yerini işaret etmiş olmalı.

Ayasofya; Aya (kutsal), Sofya (bilgelik) kelimelerinden oluşmuş, "Kutsal Bilgelik" anlamına gelmektedir. Kutsal Sandığa sahip olanların sandık sayesinde bazı bilgilere eriştiğini düşündüğümüzde, dönemin en büyük yapısına kutsal bilgelik isminin rasgele verilmediğini de anlıyoruz.

Kudüs, Bizanslılardan sonra 614 yılında Samanilerin eline, 629 yılında ise tekrar Doğu Roma'nın (Bizans) eline geçmiştir. Kudüs, Bizans hâkimiyetindeyken M.S. 638 yılında Hz. Ömer tarafından fethedilir. Kudüs'ün Müslümanlarca fethinden sonra, Beyti Makdis'in (Süleyman Tapınağı) yerine Mescid-i Aksa inşa edilir. Bundan sonra Süleyman Tapınağı'nın olduğu bölge Mescid-i Aksa diye anılmaya başlanır.

(Hz. Muhammed zamanında (M.S. 624) Medine'ye yapılan hicretin 16. ayına kadar Müslümanların kıblesi Mescid-i Aksa olmuştur. Fakat Mescid-i Aksa, Hz. Muhammed zamanından daha sonra Hz. Ömer zamanında yapılmış olduğundan burada kastedilen mescit, Mescid-i Aksa değil, onun bulunduğu yerin yani Süleyman Tapınağı'nın olduğu bölgenin adıdır. İnananların ilk kıblesi Kâbe olmasına rağmen Süleyman Tapınağı'nın yapımından sonra hem Yahudilerin hem de Müslümanların kıblesi bu tapınağın olduğu yer olmuştur.

Hicretin 16. ayında ise Müslümanların kıblesi tekrar Kâbe olarak değiştirilmiştir. Bu kıble değişimlerini açıklayıcı birkaç rivayet vardır. Bu rivayetlerden biri, Yahudilikten Müslümanlığa geçen kişilerin eski ve bozulmuş geleneklerini kolay terk edebilmeleri için kıblenin Süleyman Tapınağından Kabe'ye doğru değiştirilmiş olduğudur. Diğer bir rivayete göre ise Müslümanların Mescid-i Aksa'yı kıble olarak kabul etmeleri Yahudiler arasında "Müslümanlar namaz kılarken bizim kıblemize dönüyorlar, demek ki kıblemiz haktır." gibi konuşmalara sebep olduğu söylenir. Bu bahsettiğimiz rivayetler kıble değişimleri için görünen sebepler olabilir fakat her ne şekilde olursa olsun kıblenin değişimleri peygamberlerin veya insanların isteği doğrultusunda değil, bizzat Allah'ın tayini doğrultusunda belirlenmiştir. Kıble olan yapıları incelediğimizde ilginç bir ayrıntıyla karşılaşıyoruz.

Hz. Musa'nın, Mısır'dan çıkarken piramide ait olan ve bu dünyaya ait olmayan bir maddeyi sandık içine koyarak Mısır'dan çıkarttığını, Firavun'un da bu nedenle Hz. Musa'nın peşine düştüğünü, sandığın Hz. Süleyman zamanında yapılan Tapınağının içine konularak burada muhafaza edildiğini söylemiştik. Buna benzer bir madde de Kâbe'de bulunan Hacerül Esved taşıdır. Bir hadise göre bu taş cennetten gelmiştir ve Mısır'dan çıkartılan madde gibi Hacerül Esved taşının da göksel enerjileri (kutsal enerji-nur) üzerine çekip etrafına yayma gibi bir özelliği vardır. Şimdi bu ayrıntıları bir araya getirdiğimizde iki farklı yerde, bu dünyaya ait olmayan iki farklı madde var ve her ikisinin de göksel enerjiyi üzerine toplayıp etrafına yayma özelliği bulunuyor ve ne tesadüftür ki bu iki maddenin bulunduğu mekânlar bize kıble olarak tayin edilmiştir.

Namaz kılarken yüzümüzü bu maddelerin olduğu yöne dönmemiz, ölülerimizi gömerken ölünün yüzünün yine bu maddelere doğru

bakması ya da Kâbe'nin etrafında yapılan tavafın sebebi bu kutsal enerjiden daha fazla faydalanmak içindir. Cennetten geldiği söylenilen Hacerül Esved taşının sadece tavaf yaparken kaçıncı tavaf yaptığımızı saymak için Kâbe'nin köşesine konulduğuna inanmak aptallık olur. Hz. Muhammed Hacerül Esved taşından, "Hacerü'l Esved cennetten indirildi. Sütten daha beyazdı fakat onu Âdemoğlunun hataları kararttı." şeklinde bahsetmesi bu taşın amacı hakkında bize ipucu vermektedir. Şimdi bu söylenenleri bir araya getirdiğimizde; Mescid-i Aksa'nın ve Kâbe'nin neden kıble olarak tayin edildiğini ve tavaf etmenin ne amaçla yapıldığını çok daha iyi anlıyoruz.

Son zamanlarda popüler olan Bilge Kitabında; tanrısal enerjinin dünyaya alfa kanalından (8-12 Hertz) geldiği, yine bazı bilgilerin bu kanal aracılığıyla Hz. Musa'ya verildiği anlatılmaktadır. Bu kanalın ilk zamanlar Mısır piramitleri istikametindeyken, daha sonra Kâbe istikametine kaydığı yine bilge kitabında anlatılanlar arasındadır. Bilge kitabında anlatılan alfa kanalının seyri ile bizim bahsettiğimiz radyoaktif maddenin seyrini karşılaştırdığımızda birebir aynı istikametler olduğunu görmekteyiz.)

Kudüs, daha sonra sırasıyla Emeviler, Abbasiler, Selçuklular ve Fatımiler (Mısır) arasında el değiştirir. Fatımiler'in Kudüs'e hâkim olduğu dönemde Avrupa'da Müslümanların İspanya'dan ve Portekiz'den atılması için Katolik papanın önderliğinde Yeniden Fetih Hareketi başlamıştı. (Bu olay aynı zamanda haçlı seferlerinin çıkış noktasıdır.) Avrupa'da Yeniden Fetih Harekâtı devam ederken Türklerin Bizans İmparatorluğu'na yapmış olduğu saldırılar nedeniyle, Bizans İmparatoru da papadan yardım ister. Avrupa'nın Müslümanlardan temizlenmesi için önderlik eden Papa, Bizans İmparatoru'nun bu talebini geri çevirmez. Papa'nın amacı, Bizans'a

yardım etmeyi bahane ederek Müslüman ve Yahudilere ait toprakları, özellikle de Kudüs'ü ele geçirmek ve hâlen Kudüs'te olduğunu düşündüğü Kutsal Sandığa sahip olmaktır. 1095 yılına gelindiğinde Kudüs'ü ele geçirmek için 600 bin kişilik Haçlı ordusu harekete geçer (1. Haçlı Seferi). Haçlı ordusu; İznik, Eskişehir üzerinden Hatay'a gelir ve Hatay kalesini ele geçirirler. Haçlı ordusu Hatay kalesinde, Hz. İsa çarmıhtayken öldürülmesi için kullanılan mızrağı ele geçirirler. Antakya'da dinlenen Haçlı ordusu bu sefer Lübnan, Batı Suriye ve Filistin topraklarından geçerek Kudüs'e gelir ve 1099 yılında Kudüs şehri haçlıların eline geçer. Kudüs'ü ele geçiren haçlılar Kudüs Krallığı'nı kurarlar.

Birinci Haçlı Seferi'nin ardından birçok Hristiyan hacı olmak için Kudüs'e doğru yola çıkar. Fakat savaşlardan sonra düzeni bozulan bu topraklarda birçok Hristiyan, haydutlar tarafından soyulur ve öldürülür. Bunun üzerine, 1118 yılında Fransız soylusu Hugues de Paynes hacıları korumak amacı ile dokuz şövalyeden oluşan bir grup kurar ve Kudüs'e giden yolda hacılara eşlik ederler. Daha sonra gruba duyulan ilgiyle beraber gruba katılanların sayısı giderek artar. 1129 yılına gelindiğinde gruba katılanların sayısı 15.000'e ulaşır ve yaptıkları kutsal görevden dolayı Katolik Kilisesi tarafından resmi olarak tanınır. Tarihe 2. Haçlı Seferi olarak geçen seferle beraber Kudüs'e giden bu grubun kurucusu, Kudüs Kralı'ndan Tapınak Dağı'ndaki (Zeytin Dağı), Süleyman Tapınağı'nın kalıntılarının bulunduğu yerden bir yer ister. Kudüs Kralı grubun bu isteklerini yerine getirir. Süleyman Tapınağı'nın bulunduğu yere yerleşmelerinden sonra bu gruba "İsa'nın ve Süleyman Tapınağı'nın Takipçileri" şimdiki adıyla Tapınak Şövalyeleri denir. Grubun hacıları koruma görevini üstlenmesi daha sonrada bu bahaneyle Süleyman Tapınağı'nın bulunduğu araziye yerleşmelerindeki asıl

amaç, Kutsal Sandığı bulmaktır. Tapınak Dağı'na yerleşen bu şövalyeler bulundukları bölgede birçok kazı yaparlar. Bizans'ın elinde bulunan Kutsal Sandığı Kudüs'te arayan Tapınak şövalyeleri, sandığı bir türlü bulamazlar. Fakat kendilerine destek veren halkın desteğini kaybetmemek ve Kutsal Sandığın ele geçirildiği imajını vermek için Paris'te yapılan Chartres katedralinin kuzey kapısı üzerine Kutsal Sandığın bir öküz arabasında taşınması resmedilerek. Bu resmin altına Hic Amiciturrcha Cederis (Ahit Sandığı burada gizlidir.) sözlerini yazarlar.

(Katedral'e gelişigüzel olarak Chatres ismi verilmememiştir. Chatres'in Türkçe karşılığı; sözleşme yani ahit demektir.)

1187 yılına gelindiğinde Eyyübi hanedanının kurucusu olan Selahattin Eyyübi, Hatti Savaşı ile Haçlıları mağlup ederek Kudüs'ü kurtarır. 1. ve 2. haçlı seferlerinde aradığını bulamayan Haçlı ordusu, Chartres katedralinin kapısında yazılı olan "Ahit Sandığı burada gizlidir." yazısının gerçekçi olmadığının kanıtı olarak 1189 yılında Kudüs'e 3. Haçlı seferini düzenler fakat bu seferde başarılı olamazlar.

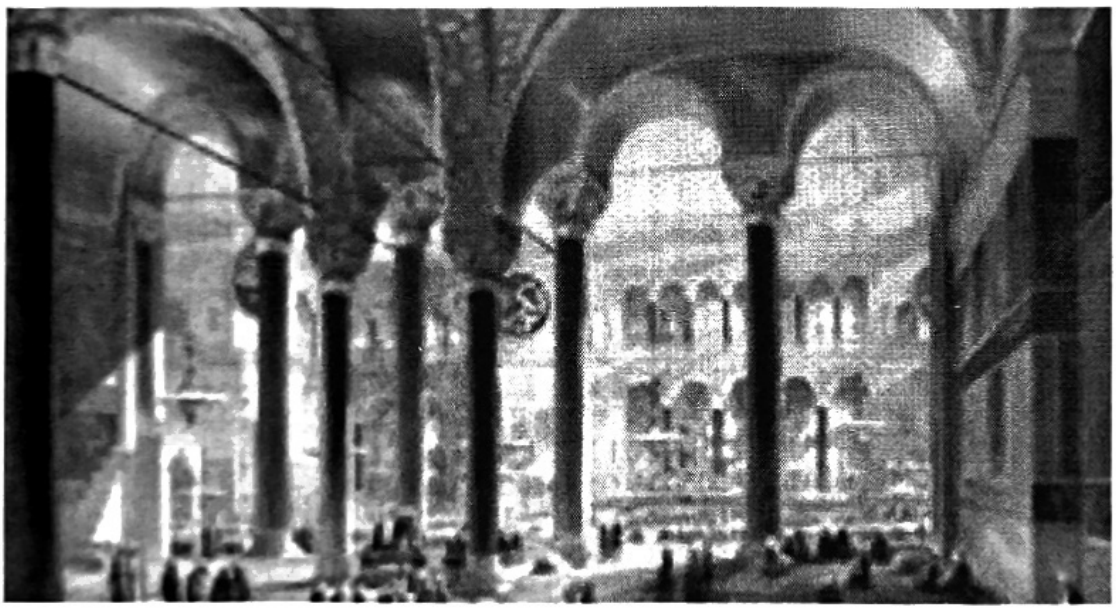
Haçlı ordusu yine de Kutsal Sandığı ele geçirme idealinden bir türlü vazgeçmez. 1. ve 2. Haçlı seferlerinde Kudüs'ü didik didik aramalarına rağmen sandığı bulamamaları onları şüpheye düşürmüştür. Kutsal Sandığın Kudüs'ün Bizans hâkimiyeti esnasında Bizanslılar tarafından Konstantinopolis'e götürülmüş olabileceğini de değerlendiren Haçlı ordusu, 1204 yılında yapmış olduğu 4. Haçlı seferini bu sefer Bizans'ın başkenti Konstantinopolis'e doğru yapar. Asıl hedefleri Ayasofya'dır. Konstantinopolis ele geçirilir ve Ayasofya'da bulunan tüm kutsal şeyler Haçlı ordusu tarafından yağmalanır fakat Kutsal Sandık yine de bulunamaz. Konstantinopolis'te aradıklarını bulamayan Haçlı ordusu, Kutsal Sandığı tekrar Kudüs'te aramaya karar verir ve 1217 yılında Kudüs'e 5. Haçlı Seferi'ni düzenlerler ama bunda da başarılı olamazlar.

1204 yılından itibaren haçlıların hâkimiyetinde olan Konstantinopolis, 1261 yılında tekrar Bizans İmparatorluğu'nun eline geçer. Ayasofya'da gizlenen Kutsal Sandık, ileriki dönemlerde Bizans İmparatorluğunca alenen ortaya çıkartılır. Hatta Ayasofya Kilisesi'nde düzenlenen hükümdarların taç giyme törenlerinin, Ahit Sandığı huzurunda yapıldığı söylenilir.

(Kutsal Sandığı anlattığımız bölümde, Omphalos denilen bir taştan bahsetmiş ve bu taşın bulunduğu yerin "Dünyanın Göbeği" olarak kabul edildiğini söylemiştik. Bu taşın bir benzeri ise Ayasofya'da bulunmaktadır. Omphalion denilen mermer bezeme Ayasofya'nın zemininde bulunmakta ve taç giyme törenleri Ahit Sandığı'nın huzurunda ve bu mermerin üzerinde yapılmaktadır. Omphalion kelimesi de Omphalos kelimesi gibi "Dünyanın Göbeği" anlamına gelmektedir.)

Kutsal Sandığın, Doğu Roma'nın başkenti Konstantinopolis'te (İstanbul'da) olduğu dönemde Hz. Muhammed, İstanbul için; "Konstantinopolis elbette feth olunacaktır. Onu fetheden

kumandan ne güzel kumandan, onu fetheden asker ne güzel askerdir." şeklinde bildiğimiz hadisini söyler. İstanbul'u hiç görmemiş bir peygamber, İslam topraklarına sınırı olmayan ve o dönem İslam âlemi için bir kutsallığı bulunmayan bir şehir için neden böyle bir müjde verme gereği duymuştur? Peygamberlerin her sözünde muhakkak bir amaç ve bir gaye vardır. Bu hadis, İstanbul'un fethi için gelişigüzel söylenmiş bir söz değil, aksine Allah yolunda yapılacak bir amel uğruna İstanbul'un fethedilmesi gerektiğini bildiği için bu müjdeyi vermiştir.

İstanbul fethi ile Allah yolunda yapılmış olacak amel; Hz. Musa'ya verilen görev ile aynıdır. Bu görev şeytani amaçlar uğruna Kutsal Sandık vasıtasıyla Annunakilerle iletişim kurmak isteyen toplulukların elinden yani Bizans'ın elinden Kutsal Sandığı almaktır.

(Yine aynı dönemde; Hz. Muhammed, Bizans İmparatoru Heraklius'u, İslam dinine davet etmek için elçileri ile Heraklius'a elçileri aracılığı ile bir mektup gönderir. Elçiler, İslam'a davet mektubunu Heraklius'a iletirler fakat Heraklius, İslam dinine geçmeyi kabul etmese de Hz. Muhammed'in elçilerine bir jest yapmak ister ve Ahit Sandığı'nı

elçilere gösterir. Önceki bölümlerde bahsettiğimiz gibi, sandığın içinde sıralı tüm peygamberlerin resimlerinin işlenmiş olduğunu bu elçiler de teyit eder. Hz. Muhammed'in Kutsal Sandığın Ayasofya'da olduğundan bilgisinin olduğu bu olaydan anlaşılmaktadır. Belki de Hz. Muhammed Kutsal Sandığın Ayasofya'da olduğunu teyit etmek için elçilerini göndermişti.)

Hz. Muhammed'in İstanbul'un fethi müjdesi ve ardından Fatih Sultan Mehmet'in 1453 yılında İstanbul'u fethetmesi ile Doğu Roma (Bizans) yıkılmış ve Kutsal Sandık Osmanlı Devleti'nin eline geçmiştir. Kutsal Sandığın ele geçirilmesi, Justinianus'u 1000 yıllık Bizans tarihinin nasıl en güçlü lideri yapmışsa şimdi de Fatih Sultan Mehmet'i, 624 yıllık Osmanlı İmparatorluğu'nun en büyük lideri yapmaya yetmişti.

Ayasofya, Piramitler gibi, Süleyman Tapınağı yada Kâbe gibi Ley Hattı üzerine inşa edilmiş ve cephesi Süleyman Tapınağı dönük olarak yapılmış, dünya üzerindeki nadir enerji noktalarından biridir. Böyle kutsal bir mekân ile birlikte Kutsal Sandığı'nda,

Hristiyan bir devletten Müslüman bir devlete geçmesi, Orta Çağın kapanmasına ve Yeni Çağın açılmasına sebep olmuştur.

Kutsal Sandığın Osmanlı Devleti'nin elinde olduğunun kanıtı Venedikli ressam Gentile Bellini tarafından 1480 yılında yapılan Fatih Sultan Mehmet'in yağlı boya tablosunda gizlidir.

Yukarıdaki tabloya baktığımızda Fatih Sultan Mehmet'in portresi bir kemerin ortasında durmakta, resmin sağ ve sol üst köşelerinde de üçer tane taç bulunmaktadır. Şöyle bir düşündüğümüzde

Fatih Sultan Mehmet; kendisini ön planda gösteren, sade bir portre yaptırmak yerine neden portresini bir kemerin içine yerleştirmek ve önüne de bir sandık koymak ihtiyacı duymuştur? Bu soruyu bir de farklı açıdan sormak gerekirse bu objeler o kadar önemli bir mesaj iletmeseydi, Fatih Sultan Mehmet'in portresinin ön planında olur muydu? Bu düşünceyle yola çıkan bazı yorumcular, bu kemere ve taçlara değişik anlamlar katarak tablonun sırrını çözdüklerini iddia etmişlerdir. Fakat durum hiç de öyle iddia ettikleri gibi değildir. Bazı yorumcular, tablodaki kemerin Venedik Kilisesi'nin kapısını simgelediğini, başka yorumcular ise bu kemerin devleti simgelediğini ifade etmişler, altı tane tacın ise Fatih Sultan Mehmet'in atalarını simgelediğini söylemişlerdir. Anlatıldığı gibi tablodaki kemer ne Venedik kilisesini ne de devleti simgelemektedir. Kemer, gök kubbe ile yeryüzünü yani dünyayı simgelemektedir. Altı tane taç ise altı kıtayı temsil etmektedir.

(Önceden Avrupa ile Asya tek bir kıta, Avrasya kıtası olarak kabul edilmekteydi. Asya ve Avrupa kıtalarının iki farklı kıta olarak ayrılmasının sebebi kıta tanımının dışında sadece siyasi nedenlerle yapılan bir ayrımdan kaynaklanmaktadır.)

Fatih Sultan Mehmet, kendi portresini yaptırırken tablonun diğer devletlere hatta gelecek nesillere bir mesaj niteliği taşıması amacıyla tabloda kullanılacak nesneleri özellikle seçmiştir. Peki Fatih Sultan Mehmet'in bu tabloyla diğer devletlere veya gelecek nesillere iletmek istediği mesaj neydi? Yorumlanmamış diğer nesnelere ve resmin tamamına baktığımızda verilmek istenilen mesaj açık ve net bir şekilde anlaşılmaktadır. Fatih Sultan Mehmet, yaptırmış olduğu bu portresinde altı kıtanın yani yeryüzünün en güçlü imparatorunun kendisi olduğunu ilan etmektedir. Fatih Sultan Mehmet, neye dayanarak böyle bir mesaj vermek istemiştir ve

bu güç nereden geliyordur gibi sorularının cevabı ise tabloyu yorumlayanların görmemezlikten geldiği kemerin sütunları arasında bulunan sandıkta gizlidir. Bu sandık uzun yıllardır kayıp olan Hz. Musa'nın Kutsal Sandığı'dır. Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u fethetmesindeki asıl amacın Kutsal Sandığı ele geçirmek olduğunu söylemiştik. Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'u fethettikten sonra, sandığın varlığına dayanarak; "Kutsal Sandık benim mahiyetimdedir ve bu sandık bende olduğu sürece yeryüzünün hâkimi benim." mesajını yaptırdığı tablo ile tüm dünyaya duyurmuştur.

(Fatih Sultan Mehmet'in Londra'da sergilenen bu tablosunun üzerinde "Dünyanın Fatihi" yazması da gelişigüzel yazılmış bir benzetme ifadesi değildir zaten.)

Fatih Sultan Mehmet, Kutsal Sandığı ele geçirmek için 3. Haçlı seferini Ayasofya'ya yönlendiren Venedik Dükü Henricus Dandulus'un, Ayasofya'da bulunan mezarını açtırır ve Henricus Dandulus'a ait miğferi alarak yukarıdaki tabloyu yapan ressam Gentile Bellini'ye hediye eder. Fatih Sultan Mehmet, bu hareketi ile Kutsal Sandığın kendisinde olduğunu, onu ele geçirmek isteyenlerin sonunun da Henricus Dandulus gibi olabileceği mesajını bir kez daha ve bu sefer daha ince bir şekilde vermiştir.

Peki, bu sandık içinde büyük güçler barındıran Kutsal Sandığın ta kendisi midir? Sandığın üzerinde bulunan işaretleri yorumladığımızda bunun Kutsal Sandık olabileceğini anlıyoruz. Sandığın ön kısmında bulunan yuvarlak daire güneşi, etrafındaki yedi küçük daire ise 7 ay dönümünü simgelemektedir. Güneş ve 7 ay dönümünü birlikte düşündüğümüzde ise bunun Nibiru (Sirius) Gezegenini temsil ettiği anlaşılmaktadır. Çünkü Nibiru-Güneş buluşması her yıl 7. ayda gerçekleşmektedir. Şimdi ise bu simgenin altında bulunan taç simgesine gelelim. Taç simgesi de gücü ve krallığı

temsil etmekte olup, bu simgeleri bir araya getirdiğimizde, "Nibiru Gezegeninden gelen güç benim ayaklarımın altındadır" ifadesi çok net şekilde görülmektedir.

(Sümerlilere ait olan ve Sedir Ormanındaki dev tanrının mücadelesini anlatan resimdeki Güneş ve 7 yuvarlağın aynısı sandığın ön yüzünde de kullanılmıştır.)

Fatih Sultan Mehmet'in bu portresi ile verilmek istenilen mesaj Hristiyan dünyasında çok ses getirmiş, Kutsal Sandığın Osmanlı Devleti'nin elinde olup olmadığının dedikodusu yıllarca yapılmıştır. Osmanlı Devleti de bunlara cevap olarak Kutsal Sandık içerisinde bulunan, Hz. Musa'nın asasını çıkartarak Topkapı Sarayında sergilemiş ve böylelikle Kutsal Sandığın Osmanlı Devleti'nin elinde olduğunu dünyaya ispatlayarak son noktayı koymuştur. Fakat bu asanın ne zaman Topkapı Sarayı'na getirildiğine dair herhangi bir kayıt yoktur. Topkapı Sarayı'nın kutsal emanetler bölümünde bulunan her parçanın kayıtları zamanında tutulmuş olmasına karşın asa ile ilgili herhangi bir kayda rastlanılmamaktadır. Düşündüğümüzde böyle manevi değeri yüksek, mucizevî bir objenin normalde kayıt altına alınmış olması gerekmektedir. Fakat asanın kayıt altına alınmaması bilinçli olarak yapılmış, akıllıca bir harekettir. Eğer ki asanın

ne zaman Topkapı Sarayı'na getirildiği kayıt altına alınmış olsaydı, buradan kim tarafından getirilmiş olabileceği bilgisine de rahatça ulaşılabilir, dolayısıyla Kutsal Sandığın yeri de öğrenilebilirdi.

Kutsal Sandığın 1453 yılında İstanbul'un fethedilmesiyle ele geçirilmiş olmasına rağmen Fatih Sultan Mehmet, yukarıda bahsettiğimiz portresini 27 yıl aradan sonra 1480 yılında yaptırmıştır. Böyle büyük bir gücü ve manevi değeri yüksek kutsal bir emaneti ele geçiren bir hükümdar bunu açıklamak için neden 27 yıl beklemiştir? İstanbul'un fethiyle birlikte Kutsal Sandığı'nda ele geçirildiğini Fatih Sultan Mehmet'ten başka Akşemsettin gibi maneviyatları güçlü başka birkaç kişi daha biliyordu. Fatih Sultan Mehmet, bu gizli bilgiye sahip olan kişiler hayattayken Kutsal Sandığın kendisinde olduğunu dünyaya ilan etmeyi sakıncalı bulmuştur. Belki bu değerli zatların hayatlarını belki de kendi hayatını tehlikeye atmak istememiştir. Aradan 27 yıl geçtikten sonra zamanı geldiğini düşünmüş ve Kutsal Sandığın kendisinde olduğunu, portresini yaptırarak dünyaya ilan etmiştir. Kutsal Sandığın kendisinde olduğunu ilan etmesi Fatih Sultan Mehmet'in sonu olmuştur. Fatih Sultan Mehmet bu tabloyu yaptırdıktan 6 ay sonra, saray hekimi Acem Lari tarafından zehirlenerek öldürülmüştür.

Geçmiş olaylara baktığımızda; Filistinliler, İsrail Krallığı ile yapmış olduğu savaşta Kutsal Sandığı ele geçirmişler fakat Kutsal Sandığın başlarına bela olmasından dolayı İsrailoğullarına geri vermek durumunda kalmışlardı. Bizans İmparatorluğu ise Kutsal Sandığı elinde tutma hatasına düşerek sandığın lanetine bulaşmış, yıkılmaz dedikleri o muhteşem surları Osmanlı Devleti tarafından yıkılarak tarih sahnesinden silinmişti. Fakat Kutsal Sandığın, ilim ve irfan sahibi Osmanlı yöneticilerinin eline geçmesi, Osmanlı

Devleti'ni bu tür olumsuz etkilerden korumuş, bunun yerine Osmanlı Devleti'ne güç ve başarı getirmiştir. Kutsal Sandığın ele geçirilmesi ile birlikte Osmanlı Devleti hızlı bir yükseliş dönemine girmiştir.

Fatih Sultan Mehmet'in ölümünden sonra Kutsal Sandığın izini kaybetmiş olsak ta, Osmanlı Devleti'nin tarih sahnesine baktığımızda; Yükselme Devri boyunca Kutsal Sandığın Osmanlı Devleti'nin elinde olduğu, Duraklama Dönemine girildiğinde ise Kutsal Sandığın Osmanlı Devleti'nin elinden çıktığı anlaşılmaktadır. Bu geçiş döneminde Kutsal Sandığın yer değiştirmiş olması sebebiyle, mutlaka bir iz bırakacağını düşünerek geçiş dönemi padişahı olan II. Selim zamanına giderek bu izleri aramaya çalışacağız.

II. Selim, devlet yönetimiyle ilgilenmeyen, zevki sefasına düşkün ve sürekli içki içmesinden dolayı kendisine Ayyaş Selim lakabı takılan bir padişahtır. Bunun dışında II. Selim için söylenen ve burada bahsetmediğimiz başka ithamlar da vardır. Ayrıca kendisi ordusuyla sefere çıkmayan ilk padişahtır. Bu karakterdeki bir padişaha Kutsal Sandık gibi büyük bir gücü teslim etmek tabiî ki doğru değildir. Bunun farkında olan sandık sır muhafızlarının, II. Selim'e bu konuyla ilgili bilgi vermediğini, hatta öğrenme ihtimaline karşın Kutsal Sandığı Ayasofya'dan çıkartarak başka bir yere naklettiklerini düşünüyoruz. Böyle düşünmemize sebep olan şey ise, II. Selim zamanında Ayasofya'da başlayan ve bir buçuk yıl süren tadilattır. Böyle büyük bir tadilat işleminin, II. Selim zamanına denk gelmesi tesadüf değildir, sadece Kutsal Sandığın dikkat çekmeden Ayasofya'dan çıkartılması için kurgulanmış bir tadilattır.

Fatih Sultan Mehmet sayesinde ele geçen bu gücü, II. Beyazıd, Yavuz Sultan Selim ve Kanuni Sultan Süleyman akıllıca kullanarak

Osmanlı Devleti'ne Yükselme Devrini yaşatırken, karakterinden dolayı bu güçten uzak kalan II. Selim, bu yükselişin durmasına ve Duraklama Devrinin başlamasına neden olmuştur.

II. Selim zamanında, Ayasofya'nın tadilatından farklı olarak dikkatimizi çeken başka bir olay daha olmuştur. O güne kadar hiçbir padişah Ayasofya'nın bahçesine defnedilmezken, Ayyaş lakaplı II. Selim'in kutsal bir yer olan Ayasofya'nın bahçesine defnedildiğini görüyoruz. Bu definin normal bir şey saray geleneği olmadığı aşikârdır. Kutsal Sandığın Ayasofya'dan çıkartılması ve bu sırrın II. Selim'den itibaren padişahlara söylenmemesinin bir işareti olarak böyle bir defin işleminin yapıldığını düşünüyoruz. Yine II. Selim döneminde Ayasofya'da yaşanan farklı bir olay daha vardır. Yüzyıllardır Ayasofya'nın girişinde bulunan ve hiçbir padişah döneminde sökülmeyen, Ortodoks kiliselerinin ana meclisinin 1166 yılında aldığı Synod kararlarının yazılı olduğu 5 mermer levha, bulunduğu yerden sökülerek Kanuni Sultan Süleyman için yapılan türbenin tavan inşasında kullanılmıştır. O güne kadar sökülmeyen levhaların sökülme işlemi, Kutsal Sandığın Ayasofya'dan çıkartıldığı zamana denk gelmesi ve yine bu levhaların Kutsal Sandığı son gören padişah olan Kanuni Sultan Süleyman'ın türbesinde kullanılması tesadüf müdür? Yoksa bu olay ile Hristiyan dünyasına "Kutsal Sandığın yerini bilen son kişi Kanuni Sultan Süleyman'ın ölümü ile birlikte sizlerin de Kutsal Sandığı bulma kararlarınız mezara gömülmüştür." mesajımı verilmek istenmiştir.

II. Selim zamanında Kutsal Sandığa dair bulduğumuz bu izler bize Kutsal Sandığın Ayasofya'dan çıkartıldığını göstermektedir. Bu izleri fark edemeyen Hristiyan dünyası ise uzun yıllar boyunca, Kutsal Ahit Sandığı'nın Ayasofya'da bir yerlerde gizli olduğunu düşünmeye devam etmiştir.

1946 yılına gelindiğinde, Sovyetler Birliği boğazlar konusunda Türkiye'ye ültimatom verir. Bu ültimatomla Sovyetler Birliği boğazların kontrolünü tamamen ele almayı amaçlamaktadır. O zamanın şartlarında Sovyetler Birliğinin bu isteğine karşı koyamayacak durumda olan Türkiye'nin yardımına hemen Amerika yetişir. Amerika, Sovyetler Birliği karşısında Türkiye'nin yanında olmak koşuluyla, İstanbul'daki Bizans yapılarında arama yapmak için tam yetki ister. O zamanın hükümeti, içinde bulunduğu durumdan kurtulmak için Amerika'nın bu küçük masumane isteğine hayır diyemez. Türkiye'ye olan desteği ile Sovyetler Birliği'nin geri adım atmasını sağlayan Amerika, zaman kaybetmeden Bizans yapılarında arama yapacak yetkilileri hemen İstanbul'a gönderir. İstanbul'a gelen Amerikalı yetkililer Bizans yapılarında arama yapmak istediklerini söylemelerine rağmen her nedense dört yıl boyunca sadece Ayasofya'da arama ve kazı çalışmaları yaparlar fakat sandığın izine rastlayamazlar ama Synod kararlarının Ayasofya'dan sökülerek Kanuni Sultan Süleyman için yapılan türbenin tavanında ters bir şekilde durduğunu görürler.

Buraya kadar olan bölümlerde Ayasofya'ya kadar takip ettiğimiz Kutsal Sandığın izini II. Selim'den sonra kaybediyoruz.

KUTSAL SANDIĞIN AKIBETİ

Günümüzde Kutsal Sandığın yeri ile ilgili birçok rivayet ortaya atılmasına rağmen bu rivayetlerden iki tanesi hariç diğerleri pek olası görünmemektedir.

Kutsal Sandığın yeri ile ilgili en çok dile getirilen rivayetler; Güney Kutbu'nda, Gize Sfenks'inin altında, Etiyopya'da, Hatay'da ya da Kudüs'te olduğudur. Kutsal Sandığın Etiyopya'da olduğu iddiasını önceki bölümlerde anlatmıştık. Şimdi gelelim diğer iddiaları sırayla incelemeye.

KUTSAL SANDIĞIN GÜNEY KUTBU'NA GÖTÜRÜLDÜĞÜ İDDİASI

Bu iddiaya göre Mekke'deki iki caminin imamı, Kutsal Sandığın Mekke'deki yerini tespit etmişler ve sandığın çıkartılması için Rus Ortodoks Kilisesi'nin başı Moskova Patriği Kirill'le haber vererek yardım istemişlerdir. 24 Eylül 2015 tarihinde Rusların yardımıyla Kutsal Sandık bulunduğu yerden çıkartılmaya çalışılmış fakat açığa çıkan enerji patlamasıyla o bölgedeki dev vinçler devrilerek 111 kişinin ölümüne yol açmıştır. Kutsal Sandığı bulunduğu yerden çıkarmak için ertesi gün tekrar deneme yapılmış fakat bu sefer daha çok enerjinin açığa çıkmasıyla yüzlerce kişi ölmüştür. Fakat Suudi yetkililer bu olayı, Mina'da yaşanan izdiham sonucu 717 kişinin öldüğünü söyleyerek kapatmışlardır. İran Hac ve Ziyaret Kurumu Başkanı Said Evhedi ise ölenlerin sayısının 5000 civarında olduğunu söylemiştir. Olayın sonunda Rus yetkililerin Kutsal Sandığı çıkarmayı başararak büyük enerji patlaması riskine karşı Kutsal Sandığı Güney Kutbunda bulunan Vostok adlı araştırma merkezine götürdüğü iddia edilmiştir.

KUTSAL SANDIĞIN SFENKS'İN ALTINDA OLDUĞU İDDİASI

Sylvia Browne, 2005 yılı basımlı, Dünyanın Sırları ve Gizemleri adlı kitabında, Kutsal Sandığın Mısır'da bulunan Sfenks heykelinin altında olduğunu iddia etmektedir. Hatta bir arkadaşının 2001 yılında Sfenk'in altını kazdığını, orada bir oda bulduğunu fakat olaydan sonra Mısır Hükümeti'nin kazıyı durduğunu söylemiştir.

Buna benzer bir iddia da 2008 yılında Marslı çocuk olarak bilinen, 1996 yılında Rusya'da doğan ve süper zekâ olarak değerlendirilen Boriska adlı çocuktan gelmiştir. Boriska, Mars'tan geldiğini ve önceki yaşamında 15 yaşında ve 7 metre boyunda olduğunu söylemiş ve Mars'taki yaşamı hakkında aşağıdaki kısa bilgiyi vermiştir:

— "Marslılar her zaman savaşıyorlardı. Sık sık arkadaşımla birlikte hava baskınlarına katılmak zorunda kalıyordum. Zamanda yolculuk yapabiliyorduk ve yuvarlak uzay gemilerinde uçuyorduk ama Dünya gezegenindeki yaşamı üçgen gemilerde gözlüyorduk. Şu an Mars'ta yaşam var ama gezegen küresel bir felaket sonucu atmosferini yıllar önce kaybetti. Fakat Marslı insanlar yeraltında hala yaşıyorlar, karbonik gaz soluyorlar."

Boriska, Mars'taki yaşantısıyla ilgili yukarıdaki bilgileri verdikten sonra Büyük Gize Sfenksi içinde saklanan sırrın açığa çıkmasıyla birlikte insanlık kaderinin büyük bir değişime uğrayacağını da belirtmiştir. Bu ifadeler Boriska'nın sadece medyaya yansıyan ifadeleridir. Rus yetkililerinin Boriska'nın bu ifadesinden daha fazlasına sahip olduğu kesindir. Boriska'nın bu sözleri bir deli uydurması veya kurgulanmış bir konuşma değildir. Öyle olmuş olsaydı dünyanın gündemini üzerine çekmeyi başaramazdı.

Zaten Boriska'nın hayatını incelediğimizde normal bir insandan çok daha farklı özelliklere sahip olduğu görülmektedir.

Sylvia Browne, 2005 yılında basılan kitabında Kutsal Sandığın Gize Sfenks'nin altında olduğundan bahsederken üç yıl sonra ortaya çıkan gizemli çocuk Boriska'nın da Gize Sfenks'nin altındaki sırrın insanlığın kaderini değiştireceğini söylemesi, Kutsal Sandıkla ilgili bu rivayeti bir daha düşünmemizi sağlamaktadır. Hatta, Boriska daha 7 yaşındayken Gize Sfenks'nin altındaki sırdan ailesine bahsetmiş fakat ailesi bunu pek önemsememiştir. Boriska 12 yaşına geldiğinde, zekâsı ve söyledikleri ile dünya medyasının ilgisini çekmeye başlayınca, Gize Sfenks'i ile ilgili tekrardan söylediği sözler insanları düşündürür olmuştur.

Buraya kadar açıkladığımız; Etiyopya, Güney Kutbu, Gize Sfenks'i iddialarını değerlendirdiğimizde tesadüf diyemeyeceğimiz başka bir durum gözümüze çarpıyor. Etiyopya iddiasında, Etiyopya Ortodoks Patriği Kutsal Sandığın Etiyopya'da olduğunu iddia ediyordu. Güney Kutbu iddiasında ise; Kutsal Sandığı Mekke'de bulup Güney Kutbuna götürenler, bu sefer de Moskova Ortodoks Patriğiydi. Sfenksle ilgili iddia da ise Kutsal Sandığın Sfenks'in altında olduğunu söyleyen yine Rusya'da yaşayan bir Ortodoks ailenin çocuğuydu. Dikkat ettiyseniz bu iddiaların hepsinin altında Ortodoks Kilisesi yani Ruslar bulunmaktadır. Bu iddiaların hep aynı zeminden çıkması, Rusların Kutsal Sandığı aramaktan vazgeçmediğinin bir göstergesidir. Rusların, tarih boyunca gizemli konuları ciddiye aldığı ve bu tarz konularla ilgili bir araştırma merkezi dahi kurdukları bilinmektedir.

KUTSAL SANDIĞIN KUDÜS'TE OLDUĞU İDDİASI

Montagu Brownlow Parker adlı Fransız keşiş, 1911 yılında Osmanlı Devleti'nin bazı idari yetkililerine rüşvet vererek, 200 kişilik bir ekiple Süleyman Tapınağının ve Kubbe Tül Sahra'nın altında gizli bir kazı çalışması başlatır. Bu kazı çalışması için 2,5 milyon dolar harcayan Parker, gizli kazının halk tarafından duyulması ve halkın galeyana gelmesiyle birlikte kazıyı yarıda bırakarak Kudüs'ten kaçmak zorunda kalır. Günümüzde ise Yahudiler hâlen Hz. Musa'nın Sandığı'nın Mescid-i Aksa'nın altında, eski Süleyman Tapınağı'nın bulunduğu yerde olduğuna inanmaktadırlar. Bu nedenle, sandığın bulunabilmesi için Mescid-i Aksa'nın yıkılması gerektiğini düşünürler. Fakat Hristiyanlık ve Müslümanlık içinde kutsal sayılan Mescid-i Aksa'nın, bu dinlere mensup ülkelerin gözü önünde alenen yıkılmasına cesaret edemediklerinden, Mescid-i Aksa'nın altını arkeolojik kazı çalışmaları adı altında yıllardır oymaktadırlar. Şimdilik bu kazı çalışmalarıyla Kutsal Sandık bulunamamış olsa da açılan oyuk ve tüneller Mescid-i Aksa'nın kendi kendine yıkılmasını hızlandıracaktır.

İsrail'in Mescidi Aksa'yı yıkmaya cesaret edememesinin diğer bir nedeni de Kudüs'ün özel durumudur. Osmanlı İmparatorluğu, 1917'de I. Dünya Savaşı'nda yenilince Kudüs ve Filistin bölgesi İngiliz mandasına geçmiştir. Kudüs'teki İngiliz mandası sona erdiğinde ise Birleşmiş Milletler Kudüs'e kendine ait özel yasaları ve siyasi statüsü olan, ayrıca BM dışında hiçbir yere bağlı olmayan, özel bir statü tanımıştır. Ancak 1948 yılındaki Arap-İsrail savaşında, Kudüs'ün batısı İsrail'in, doğusu Ürdün'ün kontrolünde olmak üzere ikiye bölünmüştür. 1967'deki savaşta ise İsrail, Doğu Kudüs'ü de ele geçirmiş ve BM'lerin kararını hiçe sayarak 1980 yılında Kudüs'ü ebedi başkent olarak ilan etmiştir. Fakat İsrail'in bu kararı BM nezdinde kabul görmemiştir. İsrail, Kudüs'ü başkent yapmak

istemesinin gerçek sebebi, Kudüs'ün özel statüsünü boşa çıkartarak Kudüs'ün sahibi olduğunu resmileştirmek ve zamanla da Mescidi Aksa'yı yıkarak Kutsal Sandığı bulmak ve Süleyman Tapınağı'nı inşa etmektir. Amerikan Başkanı Trump'ın, Kudüs'ü İsrail Devleti'nin başkenti olarak kabul etmesinin arkasında yine bu neden vardır. Ticaret hayatından siyaset hayatına giriş yapan Trump, bu olaya da ticari açıdan bakıp büyük bir kazanç görmüş olacak ki hiçbir Amerikan Başkanı'nın yapmadığı hamleyi yapmaya kalkışmıştır. Fakat Amerika'nın bu hamlesi de BM nezdinde reddedilmiştir.

2025 yılına gelindiğinde ise Trump hamlesini bir adım daha öteye taşıyarak Gazze şeridinden Filistinlileri çıkartarak Gazze'nin Amerika'nın kontrolüne geçeceğini ve bölgeyi yeniden inşa edeceğini açıklamıştır. Küçük bir toprak parçası olan Filistin'de Amerika'nın iştahını kabartan ne olabilir sizce?

Bu sorunun cevabını bulmak için Trump'ın evini ziyaret etmemiz yeterli olacaktır. Trump'ın evinde, Kutsal Ahit Sandığı'nın altın kaplama bir replikası bulunmaktadır. Trump, bu Ahit Sandığı'nı yeni yaptırmış değildir. Gençlik yıllarından itibaren bu sandık, Trump'ın evinde bulunmaktadır ve bu durum Trump'ın o günden itibaren Kutsal Ahit Sandığı'na sahip olma hayali içinde olduğunu göstermektedir.

Mescid-i Aksa'yı unutturmak için yapılan diğer bir oyun da aynı bölgede bulunan Kubbe Tül Sahra'nın hep Mescid-i Aksa olarak basına lanse edilmesidir. İsrail'in bu oyunu şimdiden tutmuşa benzemektedir. Çünkü Kubbe Tül Sahra'nın fotoğrafını gören Müslümanların büyük bir kısmı buranın Mescid-i Aksa olduğunu söylemektedir. Bu aldatmacaya inananların sayısı artıkça Mescid-i Aksa'nın yıkılması da sessiz sedasız olacaktır.

(Kutsal Ahit Sandığı'nı ele geçiren ülkeler, Kutsal Ahit Sandığı'nı koymak için dünya üzerindeki belirli enerji noktalarına Giza Piramidi, Süleyman Tapınağı ve Ayasofya gibi dönemin en büyük yapılarını yapmışlardır. Bu yapılardan Süleyman Tapınağı yıkılmış, Ayasofya ise Türklerin eline geçmiştir. İsrail, Kutsal Ahit Sandığı'na tekrar sahip olmak istiyorsa ilk önce Süleyman Tapınağı'nıaynı yere tekrar inşa etmesi gerekmektedir. Bu yüzden İsrail, Mescid-i Aksa'yı yıkarak yerine Süleyman Tapınağı'nı yapma gayreti içerisindedir.)

AHİT SANDIĞI TÜRKİYE'DE Mİ?

Ahit Sandığı'nın yeri ile ilgili olarak anlattığımız bu rivayetler, onlarcası arasında biraz olsun gerçeklik payı olan rivayetlerdir. Bu rivayetleri bir kenara bırakıp olayın tarihsel izini sürmeye kaldığımız yerden devam edelim.

En son Fatih Sultan Mehmet zamanında Osmanlı Devleti'nin eline geçen Kutsal Sandığın izine 700 yıl sonra bu sefer Mersin/Tarsus'ta rastlıyoruz. 2012 yılında Tarsus'ta, Hristiyan bir kadın, yanında papaz olduğu söylenen iki kişi ile beraber kaçak define işi yapan bir grupla iletişime geçerek 82 Evler Mahallesi'nde bulunan kırmızı bir evde kaçak kazı yapılması için anlaşma yapıyor. Bu durumdan haberdar olan emniyet birimleri kaçak kazı yapan grubun içine gizli bir polis yerleştiriyor. Kazı belli bir noktaya geldiğinde ve bir şeyler bulunduğunda olaylar farklı bir boyuta taşınıyor. Kazı alanında gördüklerinden ve bildiklerinden dolayı öldürüleceğini hisseden polis memuru, eşine kazı ile ilgili çok gizli bilgileri barındıran bir CD'yi vererek başına bir iş gelirse bu CD'yi yetkili kişilere iletmesini söylüyor. Aradan çok zaman geçmeden polis memuru öldürülüyor ve işlenen bu cinayet kayıtlara kazara vurulma diye geçilerek olay kapatılıyor. Cinayetten 4 gün sonra, ölen polis memurunun evi emniyet birimlerince didik didik aranarak o gizli CD bulunuyor ve sonrasında CD kayıplara karışıyor. Polisin öldürülmesinden sonra ortalık sakinleşinceye kadar kazı geçici olarak durduruluyor. Ölen polisin eşi resmi kanallardan olayların üstüne gitmeye çalışsa da bir sonuca ulaşamıyor. 2016 yılına gelindiğinde ölen polisin eşi en son cumhurbaşkanına ulaşmayı başarıyor ve bildiklerini anlatıyor. Yapılan kazının önemini anlayan devlet, 2016 yılında olaya el koyuyor. Daha önce kazıda görevli olan emniyet

mensupları ise FETÖ'den tutuklanıyor. Cumhurbaşkanı Recep Tayip Erdoğan koordinesinde ve MİT kontrolünde yüksek güvenlik önlemleri alınarak 2016 yılında Kırmızı Ev'de tekrar kazıya başlanılıyor. Bu yaşanan olayların basına yansıması ve Kırmızı Ev etrafında alınan çok yüksek güvenlik önlemleri ister istemez tüm dikkatleri bu kazının üzerine çekiyor. Ve Uzun süre Türkiye gündemini meşgul edecek bu kazı, Gizemli Tarsus Kazısı adıyla tarih kayıtlarında yerini almayı başarıyor.

Devletin başlattığı bu kazı hakkında Mersin Valisine ve Tarsus Kaymakamına bilgi verilmemiş, hiçbir müze yetkilisi kazı alanına çağırılmamış ve hiçbir arkeolog kazı ekibinde yer almamıştır. Hatta Kırmızı Ev'in sahibinden müsaade alınma gereği bile duyulmamıştır. Kazı alanında çalışmak üzere görevlendirilen 20 kişilik ekibin ise kimlerden oluştuğu hâlâ bir sır olarak gizliliğini korumaktadır.

Kırmızı Ev'in etrafı ilk günden itibaren etrafı uzun namlulu silah taşıyan MİT personeli tarafından güvenlik çemberine alınmış, kritik yerlere keskin nişancılar yerleştirilmiş, kazı alanının havadan görüntülenmemesi içinde evin bahçesi komple branda ile kapatılmıştı. Sadece evin etrafı değil, o mahalleye giriş-çıkışlar bile MİT kontrolünde yapılır olmuştu. Kazı hakkında bilgi almak isteyen Kırmızı Ev'in sahibine kapıda bekleyen güvenlik personeli tarafından silah doğrultulmuş, bu esnada orada bulunan üst düzey bir yetkili araya girerek ev sahibine, bunun bir devlet sırrı olduğunu ve bu konuda bilgi verilemeyeceğini söylemiştir. Hatta kazı hakkında bilgi almak için o bölgeye giden bir milletvekili kazı alanına sokulmamış ve kazı hakkında bilgi verilmemiştir. Israrından vazgeçmeyen milletvekili değişik zamanlarda üç kere daha gitmiş ve hep aynı cevabı almıştır. Dördüncü kez gidişinde ise bir MİT yetkilisi; "Bu kazı

milli ve uluslararası bir meseledir, kazı ile bizzat Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ilgileniyor, alana girmenize müsaade edemem." diye açıklama yapmak zorunda kalmıştır. İstihbarat toplamak amacıyla çok sayıda yabancı gizli servis ajanının o bölgede cirit atması, bu kazının gerçektende milli ve uluslararası bir mesele olduğunu doğrulamakta, alınan üst düzey güvenlik önlemleri ve kazı hakkında hiçbir bilginin basınla paylaşılmaması bu kazının normal arkeolojik bir kazı olmadığını göstermektedir. Ayrıca, Kırmızı Ev'in bitişiğinde bulunan benzin istasyonunun da bir toplantı salonunun oluşturulduğu, orda çalışan bir işçi tarafından dile getirilmiştir. Bu kazı normal bir kazı ise neden böyle bir toplantı salonuna gerek duyulmuştu? Bu salonda kimler toplanmıştı, kazı ile ilgili ne gibi kararlar alınmıştı, böyle üst düzey güvenlik tedbirleri altında yapılan bir kazıda tabi ki bu bilgilere ulaşmak mümkün olmamıştır.

Devlet, kazıya el koymadan önce kaçak kazı yapan define avcılarının Vatikan tarafından finanse edildiği söylentileri çıkmış, bu söylentiler üzerine Vatikan, kazı ile hiçbir ilgilerinin olmadığını açıklamak zorunda kalmıştır. Vatikan gibi büyük bir kurumun olayla ilgili bir açıklama yapmak zorunda kalması olayın ne kadar büyük bir boyutta olduğunu bizlere göstermektedir. Vatikan her ne kadar olayla ilgisinin olmadığını söylese de geçmiş zamanda Kutsal Sandığı bulmak için Haçlı ordusunu yine Vatikan'ın finanse ettiğini biliyoruz.

Kazı ile ilgili tuhaflıklar burada bitmemiş, kazı esnasında da tuhaflıklar yaşanmaya devam etmiştir. Kazı işlemi devam ederken radyasyon koruyucu kıyafetler giymiş 4 kişinin kazı alanı içerisinde dolaştığı brandanın açık bir kısmından orada bulunan bir kişi tarafından görüntülenmiştir. Aldığım bilgilere göre kazı alanında bulunan şeye ilk dokunan ekip rahatsızlandığı için değiştirilmiş,

yerine ise bu radyasyon kıyafeti giyen ekip getirilmiş. Ayrıca kazı esnasında kazı bölgesine yakın evlerde yüksek miktarda elektro manyetik bozukluklar, elektronik cihazlarda cızırtılar ve bozulmalar meydana gelmiştir.

Yaklaşık bir yıl süren bu kazı çalışması tamamlanıp emniyet güçleri bölgeyi terk ettikten sonra kırmızı evi ziyarete gelenler tarafından çekilmiş videolarda evin dış kapısında uzun namlulu silahlara ait çok sayıda mermi izleri görülmektedir. Bu da o evin civarında sandığa sahip olmak için istihbarat servisleri arasında çatışmaların yaşandığını göstermektedir. Hatta kazı alanında görevli kişilerin diğer istihbarat servisleri tarafından kaçırılarak bilgi vermemeleri için, bizzat kazı işini yapan kişiler kazı süresi boyunca evden dışarıya çıkarılmamış ve aileleriyle görüştürülmemiştir. Burada istihbarat savaşlarının yaşandığını gösteren fakat kimsenin dikkat etmediği, ilginç bir nokta daha vardır. O da kazı yapılan evin bahçesine Türk Bayrağı'nın dikilmesidir. Bu kazı normal bir arkeolojik kazı olsaydı neden kazı alanına Türk Bayrağı dikilmesine ihtiyaç duyulurdu ki? Savaş filmlerinden hatırlayacağınız üzere, filmde; askerler düşmana ait önemli bir tepeyi veya önemli bir yapıyı ele geçirdikleri zaman ilk iş olarak oraya kendi ülke bayraklarını çekerler. Dediğimiz gibi bu bölgede de istihbarat ajanlarının katıldığı uluslararası bir savaş olmuş ve yaşanan galibiyetin simgesi olarak da kazı alanına Türk Bayrağı dikilmiştir.

Kazı ile ilgili hiçbir açıklama yapmayan devlet yetkilileri bir yılın sonunda resmi bir açıklama yaparak, uğruna insanların öldüğü, tutuklamaların ve çatışmaların yaşandığı kazıda sadece 1 adet sikke ve birkaç kırık çömlek parçasının bulunduğunu söylemişlerdir. İnandırıcı olmayan bu resmî açıklama sonucu kazı alanından

çıkanlar kayıtlara böyle geçse de buraya kadar okuduğumuz bölümde bu kazının basit bir kazı olmadığı gün gibi aşikârdır. Diğer taraftan, gayri resmi olarak o kazıda bulunduğu rivayet edilen altın dolu küp ya da İncil gibi ufak ebattaki nesneler olsaydı, alanın tamamının branda ile kapatılmasına gerek duyulmazdı. Alanın tamamen kapatılması, bulunan şeyin büyük ebatta bir şey olduğunu göstermektedir. Zaten ilk başta kaçık kazı yapan define avcıları, kazı esnasında bir yapı kemeri bulmuş ve kemer üzerinde yazının tercüme edilmesi ile sandığın orada olduğu anlaşılmıştı.

Ayrıca bu kazıyı Vatikan'ın finanse etmesi, bölgede oluşan elektro manyetik dalgalanmalar ve bazı kazı çalışanlarının radyasyon kıyafeti giymesi, orada bulunan şeyin Ahit Sandığı olduğu şüphesini güçlendirmektedir.

Buraya kadar fiziksel buluntulardan, görüntülerden yola çıkarak Kutsal Sandığın Tarsus kazısında bulunduğunu ispatlamaya çalıştık. Şimdi ise kazının bittiği 2017 yılından itibaren basına yansıyan Türkiye gündemini takip ederek, Kutsal Sandığın gerçekten de Türkiye'nin eline geçip geçmediğine karar verip son noktayı koyacağız.

Kasım 2017

Yaklaşık 1 yıl süren Tarsus kazısı 3 Kasım 2017 tarihinde bitirilmişti ve kazı biter bitmez 9 Kasım 2017 tarihinde Elon Musk Türkiye'ye gelerek Cumhurbaşkanı Erdoğan ile basına kapalı olarak bir görüşme gerçekleştirdi. Kazı biter bitmez Elon Musk'un Türkiye'ye gelmesi, Cumhurbaşkanı Erdoğan ile basına kapalı olarak görüşmesi, bu ziyaretin normal bir iş ziyareti olmadığını açıkça göstermektedir.

Türkiye'nin hiçbir uzay çalışması yokken dünyanın en büyük özel uzay ve havacılık şirketi sahibi, neden Cumhurbaşkanı Erdoğan ile görüşmek istemiştir? Ayrıca Elon Musk ile Cumhurbaşkanı Erdoğan arasındaki görüşmeler daha sonra da telefon üzerinden devam etmiş, 18 Eylül 2023 tarihinde ikinci kez yüz yüze görüşmüşlerdir. Görüşmelerin ticari ilişkilerin ötesinde bir samimiyette gerçekleştiği de gözlerden kaçmamıştır. Peki Elon Musk, Bilim ve Teknoloji Bakanı veya HAVELSAN gibi şirketlerle değil de neden her görüşmesini birebir Cumhurbaşkanı Erdoğan'la yapmaktadır? Gündemi takip ettiğinizde göreceksiniz ki bu ziyaret, Elon Musk'ın son Türkiye ziyareti olmayacaktır.

Elon Musk'un neye hizmet ettiğini, amacının ne olduğunu anlamak aslında hiçte zor değil, zaten kendiside bunu saklama gereği bile duymamaktadır. Elon Musk'un hayatını incelediğimizde; 1999 yılında çevrim içi bankacılık uygulaması olan X.com'u kurduğunu, 2000 yılında doğan oğluna ise X ismini verdiğini, 2002 yılında SpaceX şirketini kurduğunu, 2004 yılında doğan kızına ise yine X ile başlayan Xavier ismini verdiğini, 2023 yılında satın aldığı Twitter uygulamasının ismini ise X olarak değiştirdiğini, yine aynı tarihte yapay zekâ uygulaması Xai kurduğunu görüyoruz. Elon Musk'un X'e karşı bir bağımlılığının ve hayranlığının hatta minnettarlığının olduğu açıkça belli olmaktadır. Annunakilerin gezegeni olan Niburu (Sirius) gezegeninin astronomide ki adının Gezegen X olduğunu öğrendiğimizde, puzzle kendiliğinden tamamlanmaktadır. Annunakilerin kendisine inanan kişilere veya topluluklara yeni teknolojileri öğrettiğini hatırladığımızda, Elon Musk'un neden X'e karşı minnettarlık duyduğunu, neden her şeye X

adını verdiğini, neden teknolojide bir anda öne çıkan bir isim olduğunu daha iyi anlıyoruz. Ayrıca X simgesi, mitolojide kendi kuyruğunu yutan yılanı simgelemektedir, yılan simgesi de bilindiği gibi Annunakileri ifade etmektedir. X simgesine başka bir açıdan baktığımızda, bu sefer X simgesinin Hristiyanlıkta Baba, Oğul (Tanrının oğlu), Kutsal Ruh üçlemesini yani Teslis inancını ifade ettiğini, bu tanrının oğlu ifadesinin de çıkış noktasının yine Annunakiler olduğunu daha önceki bölümlerde anlatmıştık.

Maya medeniyetinde de X işareti tanrılarla ilişkilendirilmiştir. Mayalar, Samanyolu galaksisinde bulunan ve günümüzde Büyük Yarık diye adlandırılan karanlık bölgeden Xibalb diye adlandırdıkları tanrıların dünyasına geçildiğine inanırlardı. Ve bu tanrılar dünyasını da X olarak simgelerlerdi. Elon Musk'un X diye hitap ettiği oğlunun gerçek ismi, X EA A-12'dir. Bu isimdeki EA, bir Annunaki olan Enlil'i, 12 rakamı ise yine Nibiru gezegenini temsil etmektedir.

Elon Musk, Annunakilere ve ezoterik inançlara olan yakınlığını gizleme gereği duymamakta, genellikle X uygulaması üzerinden yaptığı halka açık paylaşımlarda belli yerlere mesaj göndermektedir. Elon Musk, 2022 yılında X uygulaması üzerinden yaptığı bir paylaşımda odasındaki komodinin fotoğrafını paylaşmıştı ve bu fotografı ilginç kılan şey ise komidinin üzerinde duran Vajra adlı mitolojik bir objeydi. Antik Vedik metinlerine göre bu obje sonsuz bir enerji kaynağıdır. Dünyaca ünlü Mısırlı Arkeolog Elena Danaan ise yaptığı bir açıklamada Varja'nın orjinalinin Annunakilerde olduğunu söylemiştir.

Elon Musk , 2025 yılında X uygulaması üzerinden yine bir paylaşım yaparak ABD Sosyal Güvenlik Kurumunun verilerini paylaşmıştır. Bu verilere göre ABD'de 200 yaşından büyük 2 bin 786 kişi sosyal yardım almaktadır ve bu kişilerden bir tanesi ise 365 yaşındadır. Elon Musk, bu paylaşımının altına "Belki de alacakaranlık gerçektir ve Sosyal Güvenlik yardımı alan çok sayıda vampir vardır." diye bir açıklama yazmıştı. Daha sonra ise bu olayın Sosyal Güvenlik Kurumundaki sistemden kaynaklanan bir hata olduğu söylenerek konu kapatılmıştı. Bilgisayarı ve interneti icat eden, en yeni teknolojileri, en iyi yazılımları ve yapay zekâyı en iyi şekilde kullanan ABD gibi bir ülkede böyle bir hatanın yapılması ve yıllarca fark edilememesi hiç inandırıcı gelmemektedir. Bu açıklamayı Elon Musk değil de başka birisi yapmış olsaydı evet, bunun bir hata olduğu kabul edilebilirdi. Fakat konu Elon Musk olunca söylediklerine gülüp geçmek aptallık olur. Çünkü Elon Musk, şaka yoluyla bazı gerçekleri insanlara alıştırmaya çalışan ve bunun için görevlendirilen bir kişidir. Mesela ABD Senato Başkanı James David Vance, "Uzaylıların varlığından haberdar olduk, yakında dünyamıza gelebilirler." diye bir açıklama yapsa dünyada kaos oluşur. Ama aynı açıklamayı Elon Musk yapsa kimse onu dikkate almayacağı için ne insanlar panik olur ne de kaos çıkardı. Bu yüzden bazı gerçeklerin dile getirilmesi Elon Musk tarafından tiye alınarak yapılmaktadır.

(Elon Musk'la aynı yolda yürüyen birisi daha vardır, o da Black Water Özel Güvenlik Şirketinin kurucusu Erik Prince'dir. Güvenlik şirketi dediğimize bakmayın, aslında bu şirket paralı askerlerden oluşan özel bir ordudur. Bu ordu para karşılığında savaşmak için Dünyanın her yerine asker göndermekte, terör örgütlerine destek vermekte, hatta sivilleri öldürmekten bile çekinmemektedir.

Suriye'de PKK'ya, Libya'da Hafter güçlerine destek veren, Çin Uygur bölgesinde Türkler'e karşı yapılan baskılara yardımcı olan bir ordudur. Erik Prince; Katolik Evanjelist Birliğinin ve Columbus Şövalyeleri Örgütünün de önemli bir üyesidir. Columbus Şövalyeleri Örgütü, Haçlı Seferleriyle yarım kalan işi tamamlamayı ve kutsal topraklara sahip olmayı amaç edinmiştir. Ve ne tesadüftür ki bu şirketin logosu da Xe'dir. Son haçlı seferinin üzerinden 807 yıl geçmiş olmasına rağmen, isimlerinin değiştiğini fakat Kutsal Sandığa hâkim olma amacılarının hiçbir zaman değişmediğini görüyoruz. Adı, ister Tapınak Şövalyeleri olsun, ister Columbus Şövalyeleri olsun, ortak amaçlarının Kutsal Ahit Sandığına sahip olmak olduğunu, ortak işaretlerinin de X olduğunu görüyoruz.)

ABD Başkanı Trump, Black Water Şirketi ile yakın ilişki içerisinde olup bu şirkete özel tavizler verdiği görülmektedir. Mesela 2020 yılında özel bir kanun çıkartıp Irak'ta 17 sivili öldüren 4 Black Water çalışanını affetmiştir. Trump'ın hem Black Water Şirketi ile hem de Elon Musk'ı ile yakın ilişki kurmasının nedeni ortak bir amaç etrafında birleşmiş olmalarından kaynaklanmaktadır.

Şubat 2018

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Vatikan'a giderek papayı ziyaret etti. Cumhurbaşkanı seviyesinde 59 yıldır ziyaret edilmeyen papa, ne oldu da hemen Tarsus kazısının arifesinde ziyaret edilmek istenmiştir?

Ziyaret dönüşü basın açıklaması yapan Cumhurbaşkanı Erdoğan; Papa ile görüşmelerine değinmeden önce, yaptığı konuşmalarının arasında "Bundan sonra hiçbir ülke, Türkiye'nin gücünü sorgulayamayacak." şeklinde bir ifadesi oldu. Vatikan ziyaretinde Papaya, Tarsus kazısı hakkında bilgi verilip "Sandık bizde, artık hiç kimse gücümüzü sorgulamasın." mesajı ilk önce orada mı

verilmek istenmiştir? Recep Tayyip Erdoğan'ın bu Vatikan ziyaretinde Papaya, Eski İstanbul'u tasvir eden, Ayasofya'nın da ön planda olduğu bir İznik çinisini hediye etmesi de manidardır.

Eylül 2019

Büyük Önder Atatürk'ün ebedi istirahatgâhı Anıtkabir'de dalgalanan ve 30 Ağustos 2019'da yenisi ile değiştirilen Türk Bayrağı, Tarsus'a götürülerek düzenlenen törenle Tarsus Amerikan Koleji'nde gönlere çekilmiştir. Anıtkabir'den alınan Türk Bayrağı'nın bir Amerikan Koleji'ne asılması ve bu kolejin Tarsus'ta olması ve bu olayın Tarsus kazısı sonrasında olması, Amerika'ya verilen yumuşak bir mesaj mıdır, ne dersiniz?

Temmuz 2020

1934 yılında ibadete kapatılan Ayasofya cami, 86 yıl sonra Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından tekrar ibadete açıldı.

Burada şunu belirtmek isterim ki; Ayasofya'nın ibadete açılması bir metro hattının açılışı ya da Çamlıca Cami'nin açılışı gibi sıradan bir bina ya da tesis açılışı değildir. Ayasofya'nın ibadete açılması; Kudüs'ün Filistin'e verilmesi, Vatikan'ın işgal edilmesi gibi imkânsıza yakın bir şeydir. Çünkü Ayasofya dünya üzerindeki en güçlü enerji noktalarından bir tanesidir. Ayasofya'yı ibadete açabilmek için ya çok güçlü olmak gerekir ya da elinde çok büyük koz olması gerekir. Güç ya da koz olmadan Ayasofya'yı ibadete açmak ya da açıyorum demekle olacak bir iş değildir. Çok büyük yaptırımlara maruz kalmak, ülkeyi kaosa sürüklemek demektir. Erdoğan'dan önce hiçbir hükümet Ayasofya'yı ibadete açmaya bu yüzden cesaret edememiştir. Fakat Cumhurbaşkanı Erdoğan bunu yaptığında; Papa'nın da dahil olduğu bazı Hristiyan dini liderleri endişelerini cılız bir ses ile dile getirmiş, Trump yönetimi ise sadece Türkiye'nin kararının

hayal kırıklığı olduğunu söyleyebilmiştir. Bu konuda Türkiye'ye geri adım atması için ne baskı yapabilmişler ne de yaptırımlarla tehdit edebilmişlerdir. Çünkü Erdoğan'ın Vatikan ziyaretinde, Kutsal Ahit Sandığın Türkiye'nin elinde olduğu Papa'ya söylenmiştir.

Ayasofya'nın ibadete açılmasında önemli bir husus daha yaşanmıştır. Abdülmecid zamanında Ayasofya'nın restorasyonunu yapan İtalyan Mimar Gaspare Fossati, Ayasofya'nın tavanında bulunan dört tane melek figürünün üzerini sıva ile kapatmıştır. Bu figürlerin koruyucu melek olan, Serafim veya Kerubim melekleri olabileceği söylenmektedir. Kerubim meleği, bildiğimiz üzere Kutsal Sandığın koruyucu meleğidir. Fakat Gaspare Fossati'nin bu melek figürlerini restorasyon esnasında neden kapattığı bilinmemektedir. Gaspare Fossati'nin İtalyan asıllı olması ile Kutsal Sandığı ele geçirmek amacıyla kurulan Haçlı ordusunun İtalya merkezli olması sadece bir tesadüf müdür yoksa bazı şeylerin üzeri kapatılarak unutturulması mı amaçlanmıştır? Recep Tayyip Erdoğan bunun farkında olacak ki Ayasofya'yı ibadete açarken bu dört melekten birisinin üzerini açtırmıştır. Bu melek figürlerinden sadece birisinin üzeri açılıp diğer üç tanesinin üzerinin açılmamasında mutlaka bilmediğimiz diplomatik bir mesaj vardır.

Ocak 2021

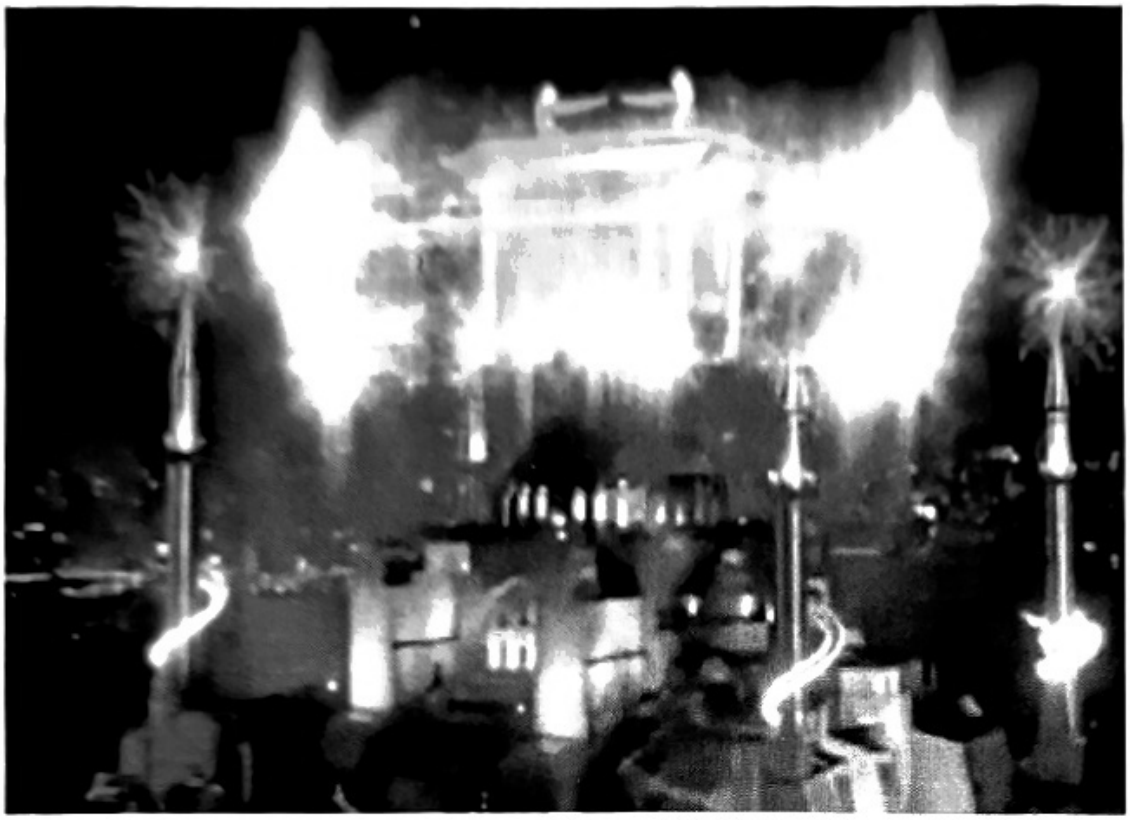
Cumhurbaşkanı Erdoğan, Millî Saraylar İdaresi Başkanlığı Resim Müzesi Restorasyon Sonrası Açılış Programı'na katıldı. Program sonrasında Erdoğan'ın, Fatih Sultan Mehmet'in Kutsal Sandıklı tablosu önünde çekilmiş fotoğrafı basına servis edildi. Fatih Sultan Mehmet'in Kutsal Ahit Sandığının kendisinde olduğunu Dünya'ya ilan ettirmek için bu tabloyu yaptırdığını söylemiştik. Cumhur Başkanı Erdoğan'ın bu tablo önünde fotoğraf çekinmesi de tabii ki tesadüf değildi.

Mayıs 2021

İstanbul'un fethi kutlamalarında Kutsal Sandığı'nın 3D görüntüsü Ayasofya'nın üzerine lazer ışıklarla yansıtıldı. Ayasofya ile Kutsal Sandığın bağını bilmeyenler, Ayasofya ile Süleyman Tapınağı'nda olan Kutsal Sandığın ne alakası var diyebilir. Fakat biz konuyu bildiğimiz için neden yansıtıldığını da çok iyi anlıyoruz.

Kutsal Sandığın Romalıların eline geçtiği zaman Ayasofya'da muhafaza edildiğini, peygamber efendimizin İstanbul'un fethini bu yüzden müjdelediğini, İstanbul'un fethinin bir çağ açıp bir çağ kapatmasındaki asıl etkinin Ahit Sandığı olduğunu söylemiştik. İstanbul'un fethi, Ayasofya ve Ahit Sandığı arasındaki ilişkiyi bilen üst akılda, İstanbul'un fethi kutlamalarında böyle görsel bir şov yaparak bir yerlere mesaj vermeyi planlamıştı.

Buraya kadar olan anlatımımızda; Tarsus kazısındaki ilginç noktaları inceleyerek kazı alanından ne çıkarılmış olabileceğini tahmin ettik. Daha sonra da kazı sonrası Türkiye gündemini inceleyerek kazı alanından çıkarılan şeyin ne olabileceğinin teyidini yapmaya çalıştık. Şimdi ise Fatih Sultan Mehmet'ten sonra izini kaybettiğimiz Ahit Sandığının nasıl olup da Tarsus'ta ortaya çıktığını adım adım göreceğiz. Fakat Fatih Sultan Mehmet dönemine gitmeden önce de "Neden Tarsus?" sorusuna açıklık getirmek gerektiğini düşünüyorum.

Tarsus; Kuran'ı Kerim'in Kehf Suresinde geçen, yedi uyurların 309 yıl uyuduğu, Ashab-ı Kehf mağarasının burada olduğu söylenilen şehirlerden bir tanesidir. Yedi uyurlar, uyandıktan sonra, şehre inmişler ve tekrar mağaralarına döndükten sonra bir daha onları gören olmamıştır. Yedi uyurların buradaki boyut kapısından geçerek, dünyadan ayrıldıkları düşünülmektedir.

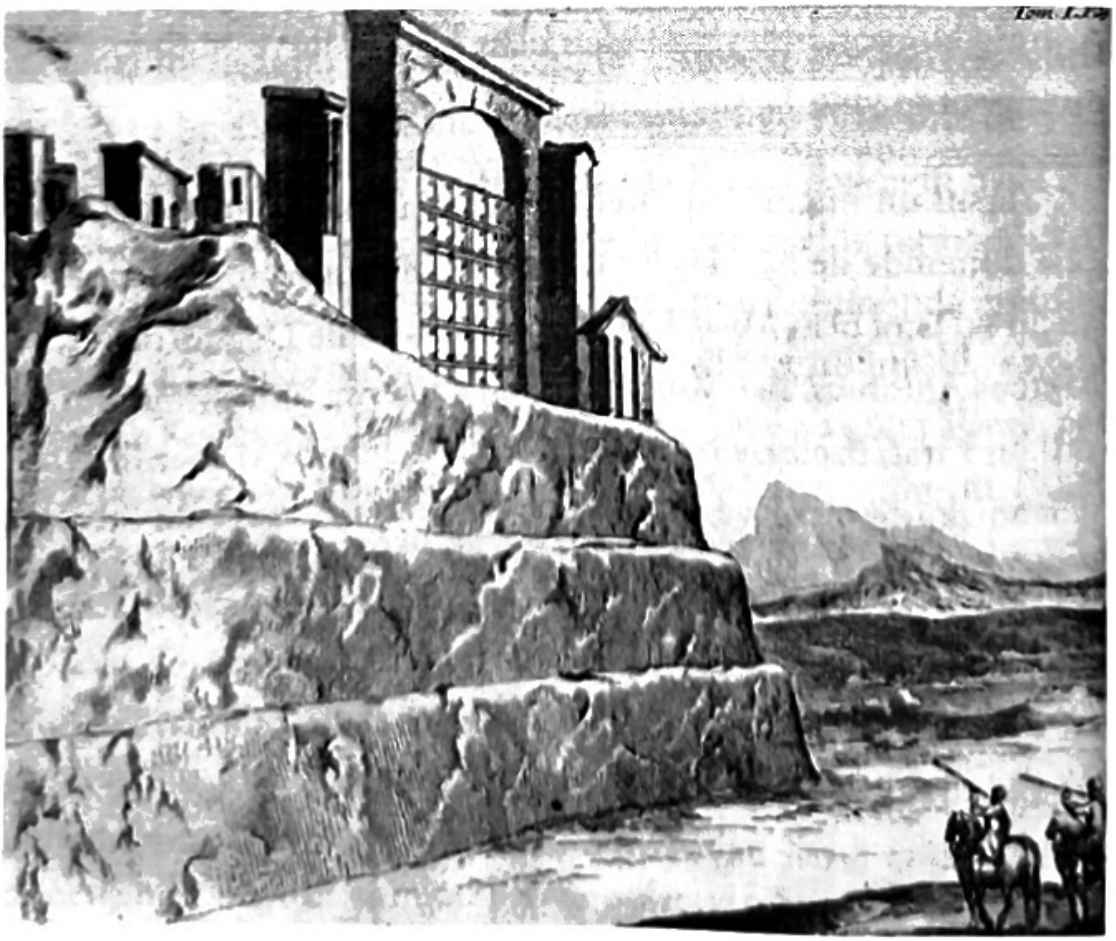
Ayrıca, Şahmeran efsanesin de yine Tarsus'ta geçmesi Tarsus'u gizemli bir şehir yapmaktadır. Şahmeran efsanesinde de, boyutlar arası bir geçiş kapısının olduğu ve Şahmeran'ın bu kapıdan Dünya'ya girip, çıktığı söylenilir.

Buna benzer bir hikâyede, Yunan Mitolojisinde geçmektedir. Tanrı Zeus'un Titanlarla yaptığı savaşı anlatan mitolojik hikâyede Zeus, Titanları dünyanın en derin kısmı olan Tartarus'a hapseder. Dünyanın en derin kısmı olan Tartarus'un, Tarsus'un eski ismi olan Tarasus'a çok benzemesi, Titanların Tarsus'da olduğu düşünülen boyut kapısından geçirilerek başka bir boyuta hapsedildiğini akla getirmektedir.

Tarsus, Hristiyanlar içinde kutsal bir şehir olup Kudüs'teki Kıyamet Kilisesi'nden sonraki en kutsal kilise olan Aziz Pavlus Kilisesinin bu şehirde bulunması sebebiyle Hristiyanlar tarafından hac yeri olarak kabul edilmektedir. Ayrıca Tarsus; Kâbe gibi, Ayasofya gibi, Mescid-i Aksa gibi dünya üzerindeki 12 enerji merkezinden biridir. Geçmişi 8000 yıl öncesine dayanır. Şehrin binlerce yıl geçmişi olması sebebiyle Tarsus ismine birçok anlam yüklenmiş ve bundan dolayı isminin çıkış kaynağı da çeşitlilik göstermiştir. Bunlardan bir tanesi; Nuh Peygamberin torunu Tarasis tarafından kurulmasından dolayı Tarsus ismini aldığı söylenir. Tarsus ismi ile ilgili diğer bir rivayette ise; Nuh tufanından sonra kurutulan ilk yerlerden biri olan Tarsus'a, "Tersein" (kurutmak) ismi verildiğidir. Her iki rivayete baktığımızda, Tarsus şehrinin Nuh peygamber, dolayısıyla Annunakiler dönemine kadar uzanan bir geçmişinin olduğu görülmektedir. Tarsus'un, "Tersein" (kurutmak) anlamını düşünürsek tufandan sonra Annunakilerin ilk inecekleri yerin, Dünyada tek kuru yer olan Tarsus'un olması gerekmektedir. Bir yere iniliyorsa o yerden de geriye çıkabilir mantığıyla Tarsus'da bir geçiş kapısı olduğunu

düşünebiliriz. Zaten gizemli Tarsus kazısında boyutlar arası bir geçiş kapısının bulunduğu da konuşulan iddialar arasında yer almaktadır. Böyle bir iddianın ortaya atılma sebebi ise, 12 yıl önce yine aynı bölgede yaşanan bir olaya dayanmaktadır. Tüm Tarsusluların bildiği bu olayda, 15 kişilik bir işçi grubu Kırmızı Evin olduğu bölgede bir kazı çalışması yapar. Kazı alanına giren bu 15 kişilik ekip, bir daha kazı alanı dışına çıkamaz. Sanki yer yarılıp ta içine girmişler gibi hiçbir emare bırakmadan kazı alanı içerisinde yok olmuşlardır.

Taurus kelimesinin Latince anlamı ise boğadır ve Taurus kelimesi zamanla Tarsus kelimesine dönüşmüştür. Boğanın Annunakileri simgelediğini, Hz. Musa dönemindeki Samiri'nin bu yüzden boğa heykeli yaptığını anlatmıştık. Bu da şunu gösteriyor ki; Tarsus şehrinin Annunakilerle, dolasıyla Kutsal Sandıkla ile ilgili bağlantılı bir şehirdir.

(Tarsus'a ait eski bir çizim Atina'da ki Gennadius Kütüphanesinde bulunmaktadır. 1712 yılında yapılan bu gravürde, Tarsus'un eteklerinde antik bir yapı gözükmektedir. Bu antik yapı o kadar büyüktür ki insanlar, yapıya ait kapının yanında cüce gibi kalmaktadırlar. O zamanlarda ki yerel halk tarafından, bu yapının devler tarafından yapıldığına inanılmaktadır.)

Ayrıca, Annunakiler dönemine ait bazı inançları Hristiyanlık dini içine sokan Aziz Pavlus'un da Tarsus doğumlu olması oranın eski bir Annunaki merkezi olduğunun başka bir kanıtıdır.

Antik Pers uygarlığına gittiğimiz zaman yine karşımıza Tarsus çıkmaktadır. Antik Pers uygarlığında Mithraizm denen bir inanç vardır. Bu inanç; Sirius gezegenine ait ezoterik sırların sadece bu inanca bağlı olan kişilere açıklandığı ve bu sırlar etrafında gelişmiş bir inançtır. Bu inancın tanrısı yarı insan, yarı tanrı olan yani Annunaki-insan birleşmesinden olan Mithra'dır ve Mithranın doğum yerinin yine Tarsus olduğu rivayet edilir.

Tarsus'un önemli bir enerji merkezi olduğu, Hristiyanlık öncesi dönemde de bazı kişiler tarafından biliniyordu. Dünyanın en güçlü iki ismi olan Mısır Kraliçesi Kleopatra ile Doğu Roma Kralı Marcus Antonius, Batı Roma'ya karşı güçlerini birleştirme gibi hayati bir kararı özellikle bu şehirde vererek, burada ki enerjiden faydalanmak istemişler ve yapılan bu anlaşma ile dünyanın 3 büyük enerji merkezini (Mısır, Roma ve Tarsus) birleştirerek, büyük bir enerji üçgeni oluşturmuşlardır.

(Türkiye'nin ilk hidroelektrik santrali 1902 yılında Tarsus'ta yapılmış olup aynı zamanda Türkiye'de ilk elektriğin geldiği yerde Tarsus'tur. O kadar büyük ve önemli şehirler duruken neden ilk

olarak elektrik Tarsus'a verilmiştir. Zamanında bu elektrik gücü kullanılarak bir şeyler mi aktif edilmeye çalışılmıştır, bilinmez.)

Osmanlı döneminde faziletleri üzerine kitap yazılan 5 tane şehir vardır. Bunlar; Mekke, Medine, Kudüs, Şam ve Tarsus'dur. Burada Tarsus'un hangi ruhani şehirlerle bir tutulduğunu görünce Tarsus'un gerçekten de içinde bir şeyler barındırdığını anlıyoruz.

Tarsus'la ilgili tüm bu bilgileri bir araya getirdiğimizde; Tarsus'un yüksek enerjili bir yer olduğunu ve bu yüksek enerjinin boyut kapısı oluşması için gerekli enerjiyi sağladığını, Annunakilerin ve beraberinde getirdikleri Kutsal Sandığında dünyaya bu bölgeden giriş-çıkış yapmış olabileceğini değerlendiriyorum.

Tarsus'un önemini anladıktan sonra, tekrardan Fatih Sultan Mehmet dönemine geri dönelim. Kutsal Ahit Sandığı, Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u fethetmesiyle Osmanlı Devleti'nin eline geçmiş ve bu sandık sayesinde Osmanlı Devleti yükselme devrini yaşamaya başlamıştı. Bu geçen zamanda Kutsal Sandığın nasıl bir güç olduğu daha iyi anlaşılmış, böyle bir gücün elde tutmanın kolay olmayacağı, yetkisiz kişilerin eline geçmesi durumunda insanlık için büyük bir yıkım ve felaket getirebileceği öngörülmüştü. Kutsal Sandığın Kudüs'e ya da ait olduğu ilk yere, Tarsus'a götürülerek, zamanı gelene kadar insanlıktan saklanmasına karar verilmişti. Fakat bu kararın alındığı zaman ne Tarsus ne de Kudüs Osmanlı toprağı değildi. Böyle bir gücün başka bir ülkenin topraklarına bırakılması zaten düşünülemezdi. Bu yüzden ilk önce Kudüs ve Tarsus'un fethedilerek Osmanlı topraklarına dâhil edilmesi gerekiyordu. Bu düşüncenin gerçekleştirilmesi için uygun zemin ve şartlar Yavuz Sultan Selim zamanında oluştu. Bu yüzden Yavuz Sultan Selim döneminde hiçbir zaman batıya sefer yapılmadı, tüm seferler

doğuya veya güneye doğru yapılarak Kudüs ve Tarsus'un fethedilmesi amaçlandı. Yavuz Sultan Selim'in kararlılığı ile hem Kudüs hem de Tarsus 1516 yılında fethedilerek Osmanlı topraklarına dahil edildi. Bu önemli iki enerji merkezinin fethedilmesiyle Kutsal Sandık hemen taşınmamış, II. Selim zamanına kadar Ayasofya'daki yerinde muhafaza edilmiştir. Kanuni Sultan Süleyman'dan sonra başa geçecek olan II. Selim'in devlet yönetimiyle ilgilenmeyen, zevki sefasına düşkün ve bu kutsal sırrı taşıyamayacak bir kişilikte olduğunun anlaşılmasıyla bu sırdan II. Selim'e bahsedilmemiş ve sandık sır muhafızları tarafından Kutsal Sandığın Kudüs veya Tarsus'a taşınma zamanının geldiğine karar verilmiştir. Kudüs'ün, Tarsus'a göre daha riskli olması sebebiyle sandığın burada güvende olmayacağı, tüm ülkelerin Kutsal Sandığı Kudüs'te aramaya devam edeceği ve bir gün mutlaka birilerinin eline geçebileceği düşünüldüğü için, Kutsal Sandığın diğer bir enerji merkezi olan Tarsus'a taşınması uygun görülmüştür.

(Sandığa sahip olan, yükselme devri padişahlarından Yavuz Sultan Selim'in sırtında çıkan bir ur nedeniyle öldüğü söylenmektedir. Bu ölüm şekli bize Kutsal Sandığa çok yakın olmaları sebebiyle vücutlarında çıkan urlar yüzünden ölen Filistinlileri hatırlatmaktadır. Yavuz Sultan Selim'inde, sandığa gereğinden fazla yaklaşmış olabileceği aklımıza gelmektedir. Ayrıca Yavuz Sultan Selim'in her gün 17 litre su içtiği söylenmektedir. Sağlıklı bir insanın günlük olarak bu kadar su içmesi normal değildir. Fakat vücuttaki radyasyonu atmanın en etkili yolunun bol bol su içmek olduğunu düşündüğümüzde Yavuz Sultan Selim'in neden bu kadar abartılı şekilde su içtiğine anlam verebiliriz.)

Kutsal Sandığın ele geçirilmesini bir devlet ideolojisi haline getiren Almanya, Fransa ve Rusya uzun süre Kutsal Sandığın yerini öğrenemezler. 1850 yıllarında Fransa, Kutsal Sandığın Tarsus'ta

olduğuna dair bazı duyumlar elde eder ve bu elde ettiği duyumların doğrululuğunu araştırmak üzere Orta Çağ Uzmanı Victor Langlois'i Tarsus'a gönderir. 1852 yılında Tarsus'ta kazı çalışmaları yapan Langlois sandığın yerini tespit edemese de, Tarsus'ta olduğuna dair emareler olduğunu Fransa'ya bildirir. Fransa, Kutsal Sandığın Tarsus'ta olma ihtimalini bir kenarda tutarken diğer taraftan da aynı şekilde Kudüs'te arkeolojik kazılar yapmaya devam eder. Kutsal Sandığın Tarsus'ta olma ihtimalini cebinde tutan Fransa, Kutsal Sandığın Osmanlı Devleti topraklarında aramanın dikkat çekeceğinin ve kolay olmayacağının farkındadır. Fransa bu ihtimali değerlendirmek için uzun bir süre beklemek zorunda kalır. Ta ki 1. Dünya Savaşı çıkana kadar. 1. Dünya Savaşı çıkıp, savaş sonrası Osmanlı Devleti'nin yenilen ülkeler arasında yer alması, Fransa'nın ise yenen ülkeler arasında yer almasıyla birlikte Fransa'nın beklediği fırsat ayağına gelmiş olur. 1. Dünya Savaşı sonrası, Anadolu topraklarının İtilaf Devletleri arasında paylaşılmasında, Fransa Adana-Tarsus Bölgesinin kendisine verilmesini özellikle istemiş, hatta bunun karşılığında kendisine teklif edilen Musul'dan vazgeçebileceğini bile taahhüt etmiştir. 1918-1920 yılları arasında Tarsus'un Fransızlar tarafından işgal edilmesiyle birlikte Kutsal Sandığın yerinin Fransa tarafından bulunduğu tahmin edilmektedir, çünkü kendi hakimiyeti altındaki Tarsus'ta Kutsal Sandığı aramak için Fransa'nın bolca zamanı ve imkânı vardı. Kutsal Sandığın Fransa'nın eline geçtiğine dair resmi bir kaynak bulunmamakla birlikte, Fransa'nın Haçlı seferlerinden itibaren Kutsal Sandığın peşinde olduğu, 1200 yılında Paris'te yapılan Chartres katedralinin kapısına "Ahit Sandığı burada gizlidir." sözlerini yazdırmasından, 1400'lü yıllarda Frolansa'da yapılan Doumo Kadetraline Kutsal Sandığın rölyefini yaptırmasından, yine 1873 yılında Germig de Pres Kilisesi tavanına Kutsal Sandığın mozaiğini yaptırmasından bilinmektedir.

(Santa Maria del Fiore – Floransa Katedrali Doumo)

Tarsus'un işgali ile Fransa'nın niyeti, Kutsal Ahit Sandığını arayan Almanya ve Rusya tarafından bilinmekte ve yakından takip edilmekteydi. Hatta Hitler Kutsal Sandığı aramak için bir ekip kurmuş, kurduğu bu özel ekibi Kuzey Kutbuna ve Etiyopya'ya göndererek, yıllarca Kutsal Sandığı buralarda aramıştı. Arama çalışmalarından eli boş dönen Hitler, Anadolu'nun işgali ile Kutsal Sandığın Fransa'nın eline geçtiğini ve nerede saklandığı bilgisini istihbarat ajanlarından öğrenmişti. Bu sırrı öğrenen Hitler, Kutsal Sandığı ele geçirmek için 1940'lı yıllarda Avrupa'da yaşanan gerilim ortamından faydalanarak Fransa'yı işgal etti. Fransa'nın işgal edilmesiyle birlikte Kutsal Ahit Sandığı bu sefer Almanların eline geçmiş oldu.

Kutsal Sandığı eline geçiren Hitler, Alman bilim adamlarına Kutsal Sandık üzerinde incelemeler yaptırmış, sandığın sırrını çözmeye çalışmıştır. Savaşın seyri Almanya aleyhine doğru değişmeye

başlayınca da Kutsal Ahit Sandığını güvenli bir yerde saklamak istemiş ve bunun için en uygun yerin kimsenin dikkatini çekmeyeceği, kendisi için manevi değeri olan anneannesinin mezarının bulunduğu Avusturya'nın Spital köyünü seçmişti. Alman SS birlikleri, 120 kişilik bu köy halkını köyden çıkartarak köyü tamamen boşaltmışlar, daha sonra da bir iş makinesi ile Hitler'in anneannesinin bulunduğu mezarlıkta 15m derinlikte bir çukur açarak, yanlarında getirdikleri sandığı buraya gömmüşlerdi. Bu sandığın çok ses çıkartacak kadar elektromanyetik dalga yaydığı ve bundan dolayı köydeki evlerin yıkıldığı görgü tanıkları tarafından söylemiştir. *(İsrailoğulları da Ahit Sandığı ile şehrin surlarını böyle yıkmışlardı.)*

İsrail, Filistin, Osmanlı ve Fransa gibi, Almanya'nın da bu büyük gücü elinde tutması fazla uzun sürmeyecekti. Her zaman Kutsal Sandığın peşinde olan Osmanlı Devleti ile Fransa, yaşanan savaşlardan dolayı zayıflamış ama Kutsal Sandığın peşindeki diğer bir ülke olan Rusya güçlü bir şekilde pusuda bekliyordu. Hitler bunun farkındaydı ve Kutsal Sandığın Almanya'da olduğunun öğrenilmesi durumunda Rusya'nın Almanya'ya savaş açabileceğini de biliyordu. Bunun önüne geçmek isteyen Hitler, politik olarak Rusya'nın önünü tıkamak için Fransa işgalinden önce 1939 yılında Rusya ile Molotov-Ribbentrop Saldırmazlık Paktı imzalamıştı. Fakat Fransa'nın işgaliyle birlikte Kutsal Ahit Sandığının Hitlerin eline geçtiğini öğrenen Rusya, oyuna geldiğini fark etmişti yada oyunu en başından beri biliyor fakat Kutsal Sandığın kendi sınırına doğru yaklaşması için oyuna dahil oluyordu. Kutsal Sandığın Almanya'nın eline geçmesiyle birlikte Rusya saldırmazlık paktını yok sayarak Almanya sınırına asker yığmaya başladı. Hitler, Rusya ile savaşın kaçınılmaz olduğunu ve bunun yenilgiyle sonuçlanacağını öngörebiliyordu. Avusturya'yı hatta Almanya'yı bile

kaybedebilirdi ama ne pahasına olursa olsun Kutsal Ahit Sandığı kendisinde kalmalıydı. Hitler, B Planını devreye soktu, bu plana göre Kutsal Ahit Sandığı Spital Köyünden çıkartılarak, kimsenin bulamayacağı başka bir ülkeye saklanacaktı.

1945 yıllına gelindiğinde Ruslar, Almanların işgal ettiği topraklara da ilerlemeye başlayıp Avusturya'daki Hitlerin anneannesinin köyüne yaklaşmaya başlayınca, Hitler Kutsal Ahit Sandığını kaçırma planını devreye soktu ve daha önce sandığı oraya gömen ve sandıktan sorumlu olan dört Alman askerini planı uygulamak için görevlendirdi. Kutsal Ahit Sandığından sorumlu askerler Spital Köyünde gömülü olan sandığı yerinden çıkartarak bir kamyona yükleyip Tarsus'a getirirler. Aynı esnada Hitler, sandık üzerinde daha önce incelemelerde bulunan Alman bilim adamlarını da Rusların eline geçmemesi için Arjantin'e kaçırır. Tarsus'a gelen bu dört Alman askeri, sandığı Tarsus'ta bir yere gömerek, Tarsus'tan İstanbul'a buradan da, Arjantin'e kaçan Alman bilim adamları ile buluşmaya giderlerken bindikleri gemi batar ve bu dört Alman askeri boğularak ölür. Sandığı Tarsus'a getiren Alman askerlerinin ölmesi ve ardından Hitlerin de ölmesi, sandığın izinin kaybolmasına sebep olur. *(Sandığı saklayan bu 4 Alman askerinin olduğu gemi belki de bilerek batırılmış olabilir, bizim bilim insanlarını taşıyan Isparta Uçağının düşürülmesi gibi)*

Yaşanan bu olaylara baktığımızda, Kutsal Ahit Sandığına sahip olan Hitlerin Annunakilerin varlığından habersiz olması düşünülemez. Hatta sandık aracılığıyla onlarla iletişim kurmayı başarmış bile olabilir. Böyle düşünmemize neden olan birinci sebep Nazi Partisinin temelini oluşturan Thule Tarikatıdır. Bu tarikatın felsefesini anlatan metinde şöyle yazar; "İnsanoğlu ile

dış zekalar arasında bulunan bazı aracı varlıklar, bu sırlara erenlere büyük bir güç kaynağı oluşturmaktadır. Bu güç kaynağı Almanya'yı dünyaya egemen kılacaktır. Yine bu güç kaynağı geleceğin üstün insanının ortaya çıkmasını sağlayacaktır." Bu metinden de anlaşıldığı üzere sürekli olarak bir güç kaynağından ve dış zekâdan bahsedilmektedir. Bu metinde bahsedilen dış zekânın Annunakiler, güç kaynağının ise Kutsal Ahit Sandığı olduğu açık bir şekilde anlaşılmaktadır. Hitlerin, Kutsal Ahit Sandığına sahip olduğunu düşündüren ikinci sebep ise Almanya'nın, 1940 yılında Fransa'nın işgali sonrasında, Kutsal Ahit Sandığı'nı ele geçirmesiyle birlikte savaş teknolojisinde birden atılım yapmasıdır. Bu tarihten 2 yıl sonra dünyanın ilk jet motorlu savaş uçağını, (ME-262, Amerikan savaş uçaklarından iki kat daha hızlıydı.) yine aynı yıl dünyanın ilk balistik ve süpersonik füzesi olan V2'leri ve ardından dünyanın ilk ticari bilgisayarını yapmıştır. 1945 yılında savaşın kaderini değiştirecek olan Atom Bombası, yine Amerika'ya kaçan Alman bilim insanları tarafından yapılmıştır. Hitlerin Annunakilerle iletişime geçmiş olabileceğini düşünmemize sebep olan üçüncü bir husus ise Hitlerin Ari Irk Projesidir. Ari Irk Projesi bilindiği gibi saf Alman ırkından oluşturulmuş masumane bir ülke projesi değildir. Ari Irk Projesi'nin gerçek adı "Tanrının Çocukları Projesi"dir. Hitlerin amacı, Nuh Tufanı'ndan önce olduğu gibi yine Annunakilerle veya onların soyundan gelen insanlarla saf Alman ırkını birleştirerek üstün bir ırk ortaya çıkarmak ve yeni ırkla beraber dünyanın tamamında bir hâkimiyet kurmaktır. Bu söylemi Nazi Partisinin temelini oluşturan Thule Tarikatı felsefesinde "Yine bu güç kaynağı geleceğin üstün insanının ortaya çıkmasını sağlayacaktır" ifadesinde gördük, fakat Hitler'in ömrü bu idealleri başarmaya yetmedi.

(Hitler'in bu ideali 2019 yapımı olan Ayın Karanlık Yüzü (Hitler'in Çocukları) filmine de konu olmuştur. Film aksiyon-komedi tarzında bir film olsa da birçok gerçekliği tiye alarak anlatmaya çalışan bir filmdir. Bu gerçeklikleri görmeyenler bu film için düşük not vermişlerdir. Hâlbuki bu film, geçmiş ve gelecekte olacakları kabaca anlatmaya çalışmıştır. Filmde, dünya nükleer savaştan sonra yaşanmaz bir hâle gelmiş ve Hitler Ay'ın karanlık yüzünde yeni bir yaşam kurmuştur.

Şimdi uzay çalışmaları konusunda ABD, Rusya, Çin gibi önder ülkeler dururken neden filmde; Ay'da yeni bir yaşam kurma rolü Hitler'e verilmiştir ve neden film adı Hitlerin Çocukları'dır?

Filmde Hitler farklı bir dine inanmaktadır ve Hitler bu dinin kurallarına uymayan kişiyi elindeki tablette bulunan Eix adlı bir uygulama ile yok etmektedir. Eix ise Fransa'da bir köyün ismidir ve bu köy 2. Dünya Savaşı'nda Nazi Almanyası ile Fransa arasındaki büyük çarpışmaların yaşandığı bir köydür. Filmin sonunda ise Hitler, başka bir yaşam formu olan sürüngen ırkı ile savaşır.

Kısaca konusunu anlattığımız bu film, bizim anlattığımız Hitler konusuyla nasıl da birebir uyuşmaktadır. İlk dikkatimizi çeken filmin ismidir. Açıkça görüldüğü gibi film ismini Hitlerin, Tanrı'nın Çocukları projesinden almış olmasıdır. Dikkatimizi çeken diğer bir husus ise Hitlerin kullandığı Eix adlı uygulamadır. Fransa tarafından büyük askeri birliklerle korunan bu Eix adlı köy, 2. Dünya Savaşı'nda Hitler tarafından işgal edilmiştir ve muhtemelen bu köyün işgal edilmesiyle Kutsal Ahit Sandığı, Hitlerin eline geçmiştir. Çünkü filmde de Hitlerin elindeki güç Eix adlı bir uygulamadır.)

Hitlerin, Annunakiler ile bağlantısını düşündüğümüzde; Annunakilerin talebi üzerine Hitlerin Ahit Sandığını Tarsus'a getirdiği ve buradaki boyut kapısı ile Kutsal Ahit Sandığını Annunakilere göndermek istediği fakat boyut kapısını aktif hale getiremediği için bunu başaramadığı ve sandığın Tarsus'ta kaldığı anlaşılmaktadır. Hitlerin Kutsal Ahit Sandığını Annunakilere göndermek istemesi, aralarında bir anlaşmanın var olduğunu açıkça göstermektedir. Zira Alman ordusunda sıradan bir Onbaşı olan Hitlerin kısa sürede Dünyayı titreten bir diktatöre dönüşmesi hiçte normal değildir.

Eğer söylediğimiz gibi Ahit Sandığı, Tarsus kazısı sonrası Türk Devletinin eline geçtiyse Türk devleti bu gücün kendinde olduğunu diğer ülkelere göstermek ve onlara "Bu güç bende, adımlarınızı ona göre atın." diye gözdağı vermek isteyecektir. Bu mesajı vermek için Fatih Sultan Mehmet'in tablosu önünde fotoğraf çektirmek, Ayasofya üzerinde ışık gösterisi yapmak bir yere kadar etkili olabilir fakat diğer devletler bunun bir blöf olmadığını görmek için bizzat gücün kendisini görmek isteyeceklerdir. Misal vermek gerekirse; "Üzerimde silah var, yaklaşmayın." demek etkili olsa da havaya bir el ateş etmek her zaman konuşmaktan daha etkili olmuştur. Türk Devleti de bunu bildiği için zamanı gelince havaya bir el ateş ederek elinde silah olduğunu diğer devletlere göstermek istemiştir. Şimdi gelelim havaya açılan bu ateşi incelemeye:

Demir Kubbe'nin Çöküşü (Yıl 2018):

Demir Kubbe; İsrail Devletinin hava savunma sistemidir. Demir Kubbe, gökyüzüne sinyaller göndererek her türlü hava koşulunda çalışabilen ve atılan roketleri %90 gibi büyük bir başarı oranı ile etkisiz hale getirebilen bir sistemdir. Fakat 13 Kasım 2018

gecesi Hamas tarafından, İsrail Devleti'ne tam 1500 füze fırlatılmış ve bu füzelerin 1300 kadarı İsrail'e düşmüştür. İsrail'in hava savunma sistemi Demir Kubbe'si devre dışı kalmış ve panik içinde tüm halkını sığınaklara davet etmiştir.

Yedi yıldır İsrail'in hava savunmasını büyük bir başarı ile koruyan Demir Kubbe, 2018 yılında ne olmuştu da bir günlüğüne devre dışı kalmıştı. Demir Kubbe'nin roket tespiti için gönderdiği sinyaller bir şekilde karıştırılmıştı. Daha sonraları olayla ilgili, "Demir Kubbe'yi devre dışı bırakan bir Türk bilim adamıdır." şeklinde İsrail tarafından bir açıklama gelmiştir.

Suriye'nin Kalbindeki Patlamalar (Yıl 2018):

Suriye'de başkent Şam yakınlarında bulunan El Mazze hava üssündeki mühimmat depolarında büyük patlamalar meydana geldi. Resmi haber ajansı patlamayı elektrik arızasına bağlarken diğer kaynaklar İsrail'in hava saldırısı düzenlediğini öne sürdü. Bu iki olasılığı düşündüğümüzde, böyle büyük bir patlamanın elektrik arızasından kaynaklanması imkânsızdır. Çünkü bu derece kritik mühimmat depolarında yangın riskine karşı elektrik tesisatı bulunmamaktadır. İsrail'in hava saldırısı iddiasına gelince, İsrail tarafı yapılan suçlamaları reddederek, Suriye'ye herhangi bir hava saldırısında bulunmadıklarını açıkladı. Zaten hava saldırısı yapıldığına dair Suriye'nin elinde de herhangi bir radar kaydı bulunmuyordu. Patlamanın elektrik arızasına bağlanmasının inandırıcı olmaması, hava saldırısına ait radar izlerin tespit edilememesi, Suriye'nin kalbindeki bu patlamanın Türkiye tarafından elektro manyetik bir silah ile yapıldığı iddialarını gündeme getirmiştir.

Fransız Savaş Gemisinin Kilitlenmesi (Yıl 2020):

Doğu Akdeniz'de Türkiye'nin ilan ettiği navtex'e uymayan Fransız gemisinin yaşadığı sıkıntı telsiz konuşmalarına yansımıştır. Bölgedeki Fransız firkateyni telsizden Yunan yetkililere seslenerek; "Üzerimizde tanımlayamadığımız yüzlerce cisim uçuyor. Bunların ne olduğunu anlayamıyoruz. Bütün silah sistemimizi kilitledi. Geminin bütün dijital sistemi kontrolümüzden çıktı. Bize kılavuz gönderin." diye çağrıda bulunmuştur.

Ancak Fransız gemisi bu yardım isteğini Yunan Sahil Komutanlığına ulaştıramamış, bir süre bekledikten sonra yardım gelmeyeceğini anlayınca bölgeden kaçmak zorunda kalmıştır. Bu olaydan sonra, Türkiye'nin nasıl bir sistem kullandığını çözmek isteyen ABD, "yüzen üs" adı verdikleri takip ve gözlem gemisini "acil koduyla" Girit'e göndermiş fakat onlarda olayla ilgili herhangi bir bulguya rastlamamıştır.

Fransız savaş gemisinin sinyallerinin kilitlenmesi, hava savunma sistemi Demir Kubbe'nin sinyallerinin karıştırılması, Suriye'nin hava savunma sistemi ve radarlarının kör edilerek Şam'ın kalbindeki mühimmat depolarının patlatılması olayına bakarsak elektromanyetik bir gücün kullanıldığı net bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

İçişleri Bakanının; "Öyle şeyler üretiyoruz ki bunları duysanız sevinçten sabaha kadar uyuyamazsınız." şeklindeki açıklaması, yine Savunma ve Sanayi Başkanı İsmail Demir'in "Türkiye her türlü saldırıya karşı koyacak güce sahip ama bunu anlatamam, gücümüzü sınamak isteyenler pişman olacaklardır." şeklindeki açıklamaları, yine İsmail Demir'den sonra aynı göreve gelen Haluk Görgün'ün "Şu an Savunma Sanayisinde ulaştığımız mesafeyi söylenmemesi

gereken bir bilgi olduğu için söyleyemiyorum" şeklindeki açıklaması, Türkiye'nin elinde saklanan bir güç olduğunun resmi beyanıdır.

Türkiye, teknolojik olarak diğer ülkeleri 50 yıl geriden takip ederken ne oldu da bir anda sıçrama yaparak savunma sanayisinde ve teknolojik alanda diğer ülkelerle yarışır hale gelmişti. Savunma ve Sanayi Bakanı Prof. Dr. İsmail Demir, 2022 yılında; "Son 5 yılda 750 farklı proje hayata geçirildi." şeklinde bir açıklama yapmıştır. Bu ifadeye göre 5 yıl geriye gittiğimizde, bu 750 projenin Tarsus kazısının bittiği yıl olan 2017 yılında başlaması sadece bir tesadüf müdür dersiniz? Yoksa sandığın bulunması ile dünya dışı gelişmiş uygarlıklar ile tekrar iletişim kurulmuş mudur, bilemiyoruz. Zamanı gelince her şey gün yüzüne çıkacaktır.

(Savunma Sanayi Başkanı Haluk Görgü'nün, Piramitler ve HÜRJET'in aynı karede olduğu fotoğrafı Twitter sayfasında paylaşması her şeyi anlatmaktadır.)

Buraya kadar olan olayları incelediğimizde, Kutsal Ahit Sandığı'nın Tarsus Kazısında bulunduğunu ve Türkiye'nin elinde olduğunu anlıyoruz. Umarım devlet yetkililerimiz de asıl zor olanın şeyin; Kutsal Sandığa sahip olmak değil, onu elde tutmak olduğunun farkındadırlar.

Kutsal Sandığa sahip olan devletleri incelediğimizde, bu devletlerin altı ortak özelliğini görüyoruz:

- Kutsal Ahit Sandığı ile gelen başarı ve güç sayesinde Firavun, Hz. Süleyman, Justinianus ve Fatih Sultan Mehmet gibi isimler tarihin en etkili isimleri arasına girmişlerdir.

- Yine bu başarı ve güç sayesinde Mısır Krallığı, İsrail Krallığı, Bizans İmparatorluğu ve Osmanlı İmparatorluğu dönemlerinin en güçlü ülkeleri olmuşlardır.

- Bu ülkeler, Kutsal Ahit Sandığını koymak için; Giza Piramidi, Süleyman Tapınağı ve Ayasofya gibi dönemin en büyük yapılarını yapmışlardır.

- Eski Mısır zamanında yapılmış olan dikili taşlar, Kutsal Ahit Sandığı'nın anahtarı gibidir. Kutsal Sandık nerdeyse orada mutlaka Eski Mısır'dan getirilmiş bir dikili taş vardır. Dünya üzerindeki dikili taşlara baktığımızda Kutsal Ahit Sandığı'nın bulunduğu yerlerde; Kahire, Kudüs, Roma ve İstanbul'da olduğunu görüyoruz. Bunlardan istisna olarak Amerika ve İngiletere'de de Eski Mısır'dan getirilmiş dikili taşlar bulunmaktadır. Anlaşılan o ki Amerika ve İngiltere bu güne kadar Kutsal Ahit Sandığı'na sahip olmamış olsa da bir gün sahip olma umuduyla gerekli altyapıyı hazırlamışlardır.

- Kutsal Ahit Sandığı sayesinde güçlenen bu devletler, sandığın ellerinden çıkması ile hızlı bir çöküş dönemine girmişlerdir.

- Kutsal Ahit Sandığı'na sahip ülkeler; savunma ve savaş sanayinde diğer ülkeleri şaşırtacak şekilde çok hızlı bir gelişme göstermişlerdir.

(Annunakiler bozguncu bir toplum olduğu için, öncelikli olarak insanlığa savaş ve yıkım getirecek teknolojileri öğretmişlerdir)

Hızlı bir büyüme ve hızlı bir çöküş Kutsal Sandığa sahip olan ülkelerin ortak kaderidir. Bu kader şimdi Türkiye'nin önüne serilmiş ve Kutsal Sandık, Kâbil soyundan Şit soyuna geçmiştir. Fakat bu el değiştirme son olmayacaktır, zira Fransa, Almanya, İsrail ve Rusya Kutsal Sandık idealinden hiçbir zaman vazgeçmemişlerdir.

Tarih: 6 Şubat 2023,
büyük bir enerji çıkışı ile Türkiye'de 8 il yerle bir oldu.

https://t.me/ExcBook
Telegram kanalımıza bekleriz..

Gelecek, geçmişte saklıdır. Geçmişi ne kadar iyi bilirsen yaşadığın dönemdeki olayları analiz etmen o kadar kolay olacaktır.

Yaptığım uzun araştırmalar sonucunda; birçok kişinin bilmediği veya hakkında çok az bilgiye sahip olduğu Kutsal Ahit Sandığı hakkında elde ettiğim bu şaşırtıcı bilgilerin sadece bende kalmasını istemediğim için bu kitabı yazma gereği duydum.

Bilginin evrenselliğine inanan biri olarak öğrenilen bilgilerin herkesle paylaşılması gerektiğine inanmaktayım. Saklanan bu gerçeklerin daha çok kişi tarafından bilinmesi için sen de okuduğun bu kitabı sosyal medya hesabında paylaşarak bilginin evrenselliğine katkı sağlayabilirsin.

Victory Shepherd

KAYNAKÇA

world mysteries, https://www.world-mysteries.com/ ancient-writings/philosophy/atlantis/ (01.09.2022)

Browne Sylvıa, Dünya'nın Sırları ve Gizemleri Kitabı, GOA Yayınları, İstanbul 2005

Viasat History, https://www.belgeselizlesene. com Yasak Tarih, Ahit Sandığı Gizemi Belgeseli, (10.03.2019)

TRT Belgesel, https://www.youtube.com/ watch?v= eltgqzi RWWg Gizemli Tarih Belgeseli, (E.T.15.05.2023)

Karaörs M.Emre, Evliya Çelebi, Seyahatname Kitabı, Morpa Yayınları, İstanbul 2007

Metin İsmail, Göbeklitepe Kitabı, La Kitap Yayınları, Ankara 2019

Sorularla İslamiyet, https://www.youtu.be/6- W9kTI50Fk, (E.T. 23.05.2023)

Işık Kızıltuğ, Kenz-ul Hayat Kitabı, Şira Yayınları, İstanbul 2023

Hitlerin Gizemli Dünyasına Yolculuk, https://www.politikadergisi.com (E.T. 11.06.2024)